

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 398/2012 ze dne 7. května 2012, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 492/2010 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz cyklamátu sodného pocházejícího mimo jiné z Čínské lidové republiky 1
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 399/2012 ze dne 7. května 2012 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury 11
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 400/2012 ze dne 7. května 2012 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury 13
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 401/2012 ze dne 7. května 2012 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury 15
- ★ Nařízení komise (EU) č. 402/2012 ze dne 10. května 2012 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz hliníkových radiátorů pocházejících z Čínské lidové republiky 17
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 403/2012 ze dne 10. května 2012, kterým se po sto sedmdesáté mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným se sítí Al-Kajdá 32

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 404/2012 ze dne 10. května 2012 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny	34
--	----

SMĚRNICE

★ Směrnice Komise 2012/16/EU ze dne 10. května 2012, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES za účelem zařazení kyseliny chlorovodíkové jako účinné látky do přílohy I uvedené směrnice ⁽¹⁾	36
---	----

ROZHODNUTÍ

2012/250/EU:

★ Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 8. května 2012, kterým se mění rozhodnutí 2008/855/ES, pokud jde o veterinární opatření pro tlumení klasického moru prasat v Německu (oznámeno pod číslem C(2012) 2992) ⁽¹⁾	39
---	----

III Jiné akty

EVROPSKÝ HOSPODÁŘSKÝ PROSTOR

★ Rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO č. 35/10/KOL ze dne 3. února 2010, kterým se po osmdesáté mění procesní a hmotná pravidla v oblasti státní podpory vložení nové kapitoly o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání	40
--	----

Opravy

★ Oprava nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 392/2012 ze dne 1. března 2012, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích bubnových sušiček pro domácnost (Úř. věst. L 123 ze dne 9.5.2012)	56
--	----

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 398/2012

ze dne 7. května 2012,

kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 492/2010 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz cyklamátu sodného pocházejícího mimo jiné z Čínské lidové republiky

RADA EVROPSKÉ UNIE,

pro jmenovitě uvedené čínské výrobce a zbytková sazba cla uloženého na dovoz od ostatních výrobců činí 0,26 EUR za kilogram (dále jen „stávající cla“).

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (dále jen „základní nařízení“) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 4 a čl. 11 odst. 3, 5 a 6 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh Evropské komise (dále jen „Komise“) předložený po konzultaci s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

1.1 Platná opatření

- (1) Nařízením (ES) č. 435/2004 ⁽²⁾ Rada v návaznosti na antidumpingové šetření uložila konečné antidumpingové clo na dovoz cyklamátu sodného pocházejícího z Čínské lidové republiky (dále jen „ČLR“ nebo „dotčená země“) a Indonésie (dále jen „původní šetření“). Na základě přezkumu před pozbytím platnosti uložila Rada prováděcím nařízením (EU) č. 492/2010 ⁽³⁾ konečné antidumpingové clo na dalších pět let. Opatření byla nastavena na úroveň odpovídající úrovni dumpingu a mají podobu zvláštního antidumpingového cla. Sazba cla pro ČLR se pohybuje mezi 0 a 0,11 EUR za kilogram

1.2 Žádost o přezkum

- (2) Žádost o částečný prozatímní přezkum (dále jen „tento přezkum“) podle čl. 11 odst. 3 základního nařízení podala společnost Productos Aditivos S. A., jediný výrobce cyklamátu sodného v Unii a žadatel v původním šetření (dále jen „žadatel“). Žádost se týkala pouze dumpingu a společnosti Golden Time Enterprise (Shenzhen) Co., Ltd. (dále jen „GT Enterprise“ nebo „dotčená společnost“), která je členem skupiny Rainbow Rich (dále jen „dotčená skupina společností“ nebo „skupina Rainbow“) a zároveň je jedním z čínských výrobců jmenovitě uvedených v původním šetření. Antidumpingové clo uplatňované na dovoz výrobků vyráběných GT Enterprise je 0,11 EUR za kilogram a clo uplatňované na dovoz od ostatních výrobních společností z dotčené skupiny společností je 0,26 EUR za kilogram (tj. sazba zbytkového cla).

- (3) Žadatel poskytl důkazy *prima facie*, že stávající opatření již nejsou dostatečná k vyrovnání účinku dumpingu, který působí újmu.

1.3 Zahájení částečného prozatímního přezkumu

- (4) Po konzultaci s poradním výborem Komise dospěla k závěru, že žádost obsahuje dostatečné důkazy *prima facie* odůvodňující zahájení částečného prozatímního přezkumu, a zveřejněním oznámení o zahájení v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽⁴⁾ dne 17. února 2011 zahájila v souladu s čl. 11 odst. 3 základního nařízení částečný prozatímní přezkum omezený na zkoumání dumpingu ve vztahu ke GT Enterprise.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Úř. věst. L 72, 11.3.2004, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 140, 8.6.2010, s. 2.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 50, 17.2.2011, s. 6.

1.4 Dotčený výrobek a obdobný výrobek

- (5) Výrobkem, který je předmětem přezkumného šetření, je cyklamát sodný pocházející z Čínské lidové republiky (dále jen „dotčený výrobek“), v současnosti kódu KN ex 2929 90 00.
- (6) Stejně jako v předcházejících šetřeních se i v tomto šetření ukázalo, že dotčený výrobek vyráběný v ČLR a prodáváný do Unie je totožný, pokud jde o fyzikální a chemické vlastnosti a způsoby použití, s výrobkem vyráběným a prodáváným na domácím trhu v Indonésii, která v tomto přezkumu sloužila jako srovnatelná země. Byl proto učiněn závěr, že výrobky prodávané na domácím trhu v Indonésii a výrobky prodávané dotčenou skupinou společností na trhu Unie jsou obdobnými výrobky ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního nařízení.

1.5 Dotčené strany

- (7) Komise o zahájení tohoto přezkumu oficiálně informovala žadatele, dotčenou společnost a zástupce dotčené země. Vzhledem k tomu, že se o Indonésii uvažovalo jako o možné srovnatelné zemi, informovala o zahájení řízení také výrobce v Indonésii.
- (8) Zúčastněné strany dostaly možnost písemně předložit svá stanoviska a požádat o slyšení ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení přezkumu. Všechny zúčastněné strany, které o to požádaly a které prokázaly, že mají zvláštní důvody ke slyšení, byly vyslechnuty.
- (9) S cílem získat informace, které pro své šetření považuje za nezbytné, zaslala Komise dotazník dotčené společnosti a ve lhůtě stanovené k tomuto účelu obdržela odpovědi od pěti společností ze skupiny Rainbow. (Jelikož se skupina Rainbow v současnosti skládá ze dvou výrobních společností (jednou z nich je GT Enterprise), jednoho dodavatele surovin, jedné společnosti, jejíž činnost dříve souvisela s dotčeným výrobkem, která je v současnosti nečinná, a z obchodníka v Hongkongu, zahrnoval přezkum činnosti celé skupiny.) Komise zaslala dotazníky rovněž výrobcům v Indonésii. Jeden indonéský výrobce byl ochoten v tomto přezkumu poskytnout informace a částečně vyplnil dotazník.
- (10) Komise si vyžádala a ověřila veškeré informace, které považovala za nezbytné pro analýzu zacházení jako v tržním hospodářství a individuálního zacházení a pro stanovení dumpingu. Komise provedla inspekce na místě v prostorách následujících členů dotčené skupiny společností:

— Golden Time Enterprise (Shenzhen) Co. Ltd., Šen-čen, ČLR, (GT Enterprise),

— Jintian Industrial (Nanjing) Co. Ltd., Nanking, ČLR,

— Golden Time Chemical (Jiangsu) Co. Ltd., Ťiang-su, ČLR,

— Jintian Industrial (Nanjing) Co. Ltd., Nanking, ČLR,

— Rainbow Rich Ltd., Hongkong.

1.6 Období přezkumného šetření

- (11) Šetření dumpingu se týkalo období od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010 (dále jen „období přezkumného šetření“).

2. VÝSLEDKY ŠETŘENÍ

2.1 Zacházení jako v tržním hospodářství

- (12) V antidumpingovém šetření týkajícím se dovozu pocházejícího z ČLR se běžná hodnota určuje v souladu s čl. 2 odst. 1 až 6 základního nařízení pro ty výrobce, u kterých se zjistilo, že splňují kritéria stanovená v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení. Stručně a pouze pro objasnění jsou níže v souhrnné formě uvedena kritéria obsažená v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení, jejichž splnění musí žadatelské společnosti prokázat:

— obchodní rozhodnutí a rozhodnutí o nákladech reagují na tržní signály, bez zásadních zásahů státu a náklady nejdůležitějších vstupů se zakládají na tržní hodnotě,

— účetnictví prochází nezávislým auditem v souladu s mezinárodními účetními standardy a je používáno ve všech oblastech,

— nedochází k podstatnému zkreslení způsobenému bývalým systémem netržního hospodářství,

— právní předpisy o úpadku a o vlastnictví zajišťují právní jistotu a stabilitu,

— měnové převody se provádějí podle tržních směrných kurzů.

- (13) Dotčená skupina společností požádala o zacházení jako v tržním hospodářství podle čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení a předložila formuláře žádosti za čtyři výrobce v Čínské lidové republice. Komise si vyžádala a v prostorách společností ověřila všechny údaje uvedené v žádostech společností a považované za nezbytné.

- (14) Tento přezkum ukázal, že se situace dotčené společnosti od původního šetření změnila. Bylo zjištěno, že GT Enterprise již nespĺňuje všechna kritéria pro zacházení

jako v tržním hospodářství. Kromě toho v porovnání s původním šetřením došlo k rozšíření a restrukturalizaci skupiny Rainbow. Ani ostatní společnosti z dané skupiny, které předložily formuláře žádosti, nebyly schopny prokázat, že splňují všechna kritéria pro zacházení jako v tržním hospodářství.

- (15) Pokud jde o první kritérium týkající se obchodních rozhodnutí a zasahování státu, bylo zjištěno, že v jedné společnosti z dané skupiny má místní vláda pravomoc zasahovat do přijímání a propouštění zaměstnanců. Kromě toho je místní vláda významným akcionářem společnosti vyrábějící suroviny. Náznaky zásadních zásahů státu byly zjištěny při dodávkách surovin společnosti (elektřina a voda) a při dodávkách, které společnost činila svým společnostem ve spojení, u nákladů na pracovní síly a při chodu a rozhodování této společnosti. Stát jako akcionář například zajišťoval externí pracovníky pro společnost vyrábějící suroviny za podmínek, které společnost nebyla schopna upřesnit. Společnost navíc nepřetržitě vykazuje ztrátu, protože svým společnostem ve spojení prodává suroviny za neobvykle nízké ceny a bez jakékoli další kompenzace, např. formou rozdělení zisku. Prostřednictvím řady takových ztrát státem řízený výrobce surovin ovlivňoval rozhodnutí společností ve spojení týkající se nákupu surovin pro výrobu cyklamátu sodného. Navíc bylo možné zjistit zasahování a ovlivňování ze strany místní vládní agentury při finančních a investičních rozhodnutích jiné společnosti v rámci skupiny.
- (16) Pokud jde o druhé kritérium týkající se účetnictví, šetření ukázalo, že účetní záznamy všech členů dotčené skupiny společnosti nebyly v souladu s mezinárodními účetními standardy, protože bylo zjištěno mnoho zásadních účetních nedostatků a chyb, o kterých auditoři nepodali zprávy.
- (17) Pokud jde o třetí kritérium, bylo zjištěno, že zkeslení bylo způsobeno bývalým systémem netržního hospodářství, neboť jedné společnosti ze skupiny byly zdarma poskytnuty investice do infrastruktury. Stejná společnost těžila z příznivých podmínek pronájmu pozemku, který využívá. Ostatní společnosti ve skupině nebyly schopny prokázat, že svá práva na užívání pozemků získaly za úplaty a/nebo že by úplata odpovídala tržní hodnotě. Jedna společnost navíc nebyla schopna prokázat, že určitá aktiva, která na ni byla převedena, byla získána za finanční úplatu nebo za ceny odpovídající tržní hodnotě.
- (18) V případě čtvrtého a pátého kritéria bylo zjištěno, že společnosti splnily tato kritéria, protože se na ně vztahovaly právní předpisy o úpadku a o vlastnictví, které

zaručovaly stabilitu a právní jistotu. Převody měn se prováděly s použitím oficiálního směnného kurzu staveného Bank of China anebo se od něj odvíjely.

- (19) Dotčená skupina společností a žadatel dostali příležitost se k výše uvedeným zjištěním vyjádřit. Žadatel neměl žádné připomínky, ale dotčená skupina společností vznesla námitky z několika důvodů. Některé tyto připomínky byly zopakovány po poskytnutí konečných informací o skutečnostech a úvahách, na jejichž základě bylo navrženo uložit konečná opatření. Nejdůležitější obdržené připomínky jsou popsány níže v odůvodnění.
- (20) Skupina Rainbow především uvedla, že Komise nezákonně uložila povinnost opět žádat o zacházení jako v tržním hospodářství, neboť skupině bylo uvedené zacházení přiznáno v původním šetření a v rámci přezkumu před pozbytím platnosti, a že tudíž byla porušena zákonná povinnost použít při přezkumu stejnou metodiku jako v původním šetření. Argumentovala, že Komise neprokázala, že změna v situaci této společnosti je rázu, který opravňuje k použití jiné metodiky než v původním šetření. Podle žadatele existovala řada problémů, které Komise zjistila, již během původního šetření, a proto se nová zjištění Komise netýkají nových okolností, ale představují jen odlišný výklad týchž okolností.
- (21) Je třeba poznamenat, že v rozporu s tvrzením žadatele byla jak při původním šetření, tak v tomto přezkumu použita stejná metodika a že při přezkumu byla řádně zohledněna skutečnost, že od původního šetření se některé okolnosti změnily. I kdyby tvrzení žadatele v případě určitých skutečností, které opravdu zůstaly stejné během původního i stávajícího šetření, konkrétně pokud jde o dohodu o právu na užívání pozemku GT Enterprise, bylo správné, je třeba upozornit na následující. V tomto přezkumu byly dodatečně zjištěny další skutečnosti, které GT Enterprise neuvedla při původním šetření, i když v té době už existovaly, jako oprávnění místní vlády schvalovat přijímání a propouštění zaměstnanců. Pokud jde o druhé kritérium, okolnosti, ve kterých působí tato společnost, se oproti původnímu šetření rovněž změnily. Je to dáno tím, že ve stávajícím šetření bylo zjištěno, že během období přezkumného šetření neměla GT Enterprise přehledný soubor účetních záznamů, které by byly nezávisle prověřeny auditem v souladu s mezinárodními účetními standardy a které by byly používány pro všechny účely.
- (22) Žadatel později vysvětlil, že má za to, že informace, na základě kterých je místní vláda oprávněna schvalovat přijímání a propouštění zaměstnanců, sdělil poskytnutím stejných stanov v původním šetření i v tomto přezkumu. Příklad tohoto dokumentu, které žadatel předložil

jak v rámci původního, tak stávajícího šetření, však nebyly úplně, neboť neuváděly pravomoci svěřené na základě stanov místní vlády.

(23) Skupina Rainbow dále tvrdila, že status tržního hospodářství byl zaveden pro země, kde dochází ke transformaci hospodářství, tj. země přecházející z původního netržního hospodářství na hospodářství tržní. Bylo by proto nelogické požadovat, aby společnost, které již uvedené zacházení bylo dříve přiznáno, v rámci prozatímního přezkumu opět předložila dostatečné důkazy, že podmínky pro toto zacházení nadále splňuje. V této souvislosti je třeba poznamenat, že základní nařízení neobsahuje žádné ustanovení, které by takový výklad umožňovalo a které by v přezkumu zahájeném podle čl. 11 odst. 3 základního nařízení bránilo použití čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení. Toto tvrzení je proto třeba zamítnout.

(24) Skupina Rainbow se též dovolávala procedurálního požadavku uvedeného v čl. 2 odst. 7 písm. c), podle kterého má být rozhodnutí o zacházení jako v tržním hospodářství přijato do tří měsíců od zahájení šetření. Sama skupina Rainbow uznává, že nedodržení této lhůty není samo o sobě dostatečným důvodem pro zpochybnění výsledků šetření, ale zdůrazňuje, že útvary Komise měly k dispozici všechny informace potřebné k výpočtu dumpingového rozpětí již v době, kdy byla zveřejněna zjištění týkající se zacházení jako v tržním hospodářství. Ve své argumentaci však skupina Rainbow opomíjí skutečnost, že i když si Komise z důvodu administrativní efektivity opravdu vyžádala a ověřila ve stejný okamžik všechny potřebné informace od dotčené skupiny společností, neměla k dispozici informace o srovnatelné zemi, které by umožnily stanovit dumpingové rozpětí v případě zamítnutí zacházení jako v tržním hospodářství. Ve skutečnosti měla Komise informace o běžné hodnotě ve srovnatelné zemi k dispozici až poté, co byla skupině Rainbow sdělena zjištění ohledně zacházení jako v tržním hospodářství. Časový rozvrh tedy nemohl mít na obsah rozhodnutí o zacházení jako v tržním hospodářství žádný vliv. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem se toto tvrzení zamítá jako neodůvodněné.

(25) Pokud jde o první kritérium, byla vznesena všeobecná připomínka, že teoretická možnost zasahování státu nebo státní kontroly sama o sobě neznamená, že dochází k zásadnímu zásahu státu ve smyslu čl. 2 odst. 7 písm. c). Skupina Rainbow opakovaně cituje rozhodnutí Soudu prvního stupně⁽¹⁾ s cílem prokázat, že státní kontrola

neznamená zásadní zásah státu, protože to by „vedlo k vyloučení toho, aby společnosti kontrolované státem mohly využít STH, a to nezávisle na konkrétních skutkových, právních a hospodářských podmínkách, ve kterých působí“. Skupina Rainbow rovněž tvrdí, že vyžadovat od žadatelů o zacházení jako v tržním hospodářství, aby prokázali, že stát nemá žádnou možnost zasahovat do obchodních rozhodnutí, představuje nepřiměřené důkazní břemeno. Dále tvrdí, že za účelem prokázání, že první kritérium nebylo splněno, by zásah státu musel vést k tomu, že by rozhodování společnosti nebylo slučitelné s tržními faktory.

(26) V rozporu s uvedenými tvrzeními skupiny Rainbow bylo ve stávajícím šetření zjištěno konkrétní a zásadní zasahování státu do chodu několika společností v dotčené skupině. V případě společnosti z této skupiny, ve které bylo přijímání a propouštění zaměstnanců podmíněno souhlasem místní vlády, jde o vlastní pravidla vnitřního chodu společnosti, tj. její stanovy, ve kterých je jasně stanoveno oprávnění státu zasahovat do jejích provozních rozhodnutí. V případě další společnosti z této skupiny bylo zjištěno, že stát měl na společnost vliv způsobem, který nebyl slučitelný s tržními faktory. Za prvé, většina kapitálu této společnosti pocházela od státu, aniž by se tato skutečnost odrazila v jeho vlastnickém podílu na společnosti. Za druhé, provoz společnosti byl vždy ztrátový, což bylo většinou na újmu státu vzhledem ke kapitálu, který investoval. Za třetí, samotný stát byl neustále ve ztrátě, protože poskytoval společnosti ze skupiny vstupy jako např. vodu a elektřinu za nižší ceny, než je jejich tržní hodnota, a bez řádného potvrzení platby.

(27) Pokud jde o závěr o zasahování státu do finančních a investičních rozhodnutí dalšího členu dotčené skupiny společností, bylo předloženo tvrzení, že věcná zjištění Komise o úvěru a jeho podmínkách nebyla správná. Důkazy, které však Komise shromáždila během ověřování, svědčí o tom, že společnost dostala od místní vládní agentury pokyn vzít si úvěr, který se nevztahoval na její hospodářskou činnost. Společnost to vysvětluje tak, že rozhodnutí o financování byla přijata jakožto laskavost této vládní agentury a ne jakožto závazek, a danou transakcí společnost nepodstupovala žádné další riziko, protože by případně měla možnost požadovat kompenzaci tím, že by neplatila faktury za veřejné služby, které jí uvedená agentura vystavila. Důkazy shromážděné Komisí prokazují, že právo na využívání pozemků společnosti je v příslušné finanční transakci nepřímo používáno jako záruka; společnost tudíž podstupuje zásadní riziko. Právo na využívání pozemků bylo získáno přes stejnou vládní agenturu, o které společnost tvrdí, že jí pouze dělá laskavost. Tvrzení, že existuje možnost kompenzace

⁽¹⁾ Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd proti Radě, věc T-498/04, Sb. rozh. 2009, s. II-1969, bod 92.

- tím, že by společnost neplatila za veřejné služby, svědčí o základním nepochopení základních účetních standardů (kompenzace) a odporuje dalšímu tvrzení společnosti, že vliv na finanční operace jako takový neznamená, že nebude ovlivněn požadavek čl. 2 odst. 7 písm. c), tedy že „společnosti rozhodují o ceně, nákladech a vstupech“. Navíc investiční rozhodnutí jsou jasně a významně ovlivněna vládní agenturou, jelikož v dohodě o právu na užívání pozemků společnosti jsou stanoveny zvláštní požadavky na společnost týkající se investic, které mají být provedeny, a tyto požadavky překračují místní právní předpisy v oblasti územního plánování, což je v rozporu s tím, co společnost tvrdí. Proto se tvrzení, že zasahování státu do financování a investičních rozhodnutí nepředstavuje vliv podle čl. 2 odst. 7 písm. c), zamítá.
- (28) Pokud jde o společnost ze skupiny, která vyrábí jednu ze surovin užívaných při výrobě cyklamátu sodného, bylo tvrzeno, že jakékoli nedostatky, pokud jde o rozhodování a finanční situaci společnosti, by měly velmi omezený dopad, jelikož surovina vyráběná touto společností představuje pouze přibližně 10 % výrobních nákladů cyklamátu sodného. Vzhledem k tomu, že Komise byla schopna spočítat rozdíl mezi ziskovou prodejní cenou a skutečnou prodejní cenou suroviny, zastává společnost názor, že by bylo vhodnější upravit ceny levné suroviny spíše než zamítnout žádost o zacházení jako v tržním hospodářství. Cílem posouzení žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství je však zjistit, zda výrobní náklady odpovídají tržním cenám a obchodní rozhodnutí reagují na tržní podmínky. Je třeba poznamenat, že čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení výslovně stanoví, že aby byly splněny podmínky pro zacházení jako v tržním hospodářství, musí náklady na nejdůležitější vstupy v zásadě odpovídat tržní hodnotě, a není v něm zmíněna možnost úpravy cen těchto nejdůležitějších vstupů. Proto je nutné uvedené tvrzení zamítnout.
- (29) Pokud jde o neobvykle nízké ceny placené za vodu a elektřinu a pracovní náklady, tvrzení společnosti, že se nejedná o důležité vstupy, protože představují pouze zhruba 14 % celkových výrobních nákladů suroviny, muselo být zamítnuto vzhledem k tomu, že tato nákladová položka je jak individuálně, tak kumulativně považována za dostatečně významnou, aby ovlivnila celkové náklady společnosti. V případě pracovních nákladů je rovněž třeba poznamenat, že nebylo možné plně ověřit tyto položky vzhledem k tomu, že společnost nebyla schopna poskytnout smlouvy nebo jinou dokumentaci. Proto nebylo možné zjistit, zda tyto náklady odrážejí tržní hodnoty.
- (30) Pokud jde o druhé kritérium, byla vznesena námitka, že Komise nebere v úvahu zásadu významnosti, podle které jsou opomenutí nebo chybná uvedení položek významná, pouze pokud by mohla ovlivnit ekonomická rozhodnutí, která uživatelé na základě účetních závěrek činí, a že tyto nevýznamné nedostatky není povinen oznamovat ani auditor.
- (31) V rozporu s tím, co skupina tvrdí, došlo v účetnictví společnosti k vážným nedostatkům týkajícím se základních účetních zásad (podrobnosti jsou uvedeny v dalším bodu). Za druhé, důvodem, proč jsou pro účely posouzení žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství vyžadovány jasné účetní závěrky, nejsou ekonomická rozhodnutí uživatele, nýbrž snaha zajistit, aby účetní závěrky poskytovaly věrný a poctivý obraz o příjmech, nákladech atd. Cílem šetření týkajícího se zacházení jako v tržním hospodářství je zjistit, zda jsou účty vedeny a kontrolovány v souladu s mezinárodními účetními standardy.
- (32) Skupina Rainbow napadla tvrzení, že její společnosti porušují prvky pravidel mezinárodních účetních standardů a účetní metody zmíněné v posouzení žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství, jako jsou akruální princip, zásada přesného zachycení transakcí a vzájemné započítávání, předpoklad trvání podniku, správné zařazení rozvahových položek, uznání ztrát, pouze transakce související s podnikáním a záznamy v rámci účtů, správné zařazení a odpisy výdajů, respektování mezinárodních účetních standardů a/nebo čínských všeobecně přijímaných účetních zásad o uznávání hodnoty a odpisů aktiv. Výše uvedená porušení mezinárodních účetních standardů byla zjištěna díky informacím poskytnutým skupinou v její žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství a všechny otázky byly předmětem inspekce v prostorách společností. Argumenty, které společnosti v souvislosti s těmito otázkami předložily po zveřejnění zjištění ohledně zacházení jako v tržním hospodářství, nebyly takové povahy, aby díky nim mohl být změněn závěr, že pokud jde o tyto otázky, společnosti druhé kritérium nespĺnily.
- (33) Pokud jde o třetí kritérium, skupina Rainbow tvrdí, že bezplatné poskytování investic do infrastruktury jedné společnosti je běžný postup, ke kterému dochází i v tržním hospodářství za účelem přilákání investic, a že vliv tohoto subvencování na finanční situaci společnosti byl během období přezkumného šetření zanedbatelný. Skutečnost, že se společnost mohla vyhnout platbám

za rozvoj infrastruktury a zároveň mít prospěch z velmi nízkých nájemních cen těchto pozemků, však v tržním hospodářství není běžnou situací. Naopak tato výhoda měla přímý dopad na finanční situaci výrobní společnosti a její schopnost přijímat rozhodnutí, která reagují na tržní podmínky.

- (34) Komise přijala argumenty žadatele týkající se práva k využívání pozemků GT Enterprise, jak je vysvětleno ve 21. bodě odůvodnění. Předložené argumenty týkající se práva na využívání pozemků jinými společnostmi však nebyly takové povahy, aby vyvrátily zjištění, jelikož společnost sama uznává, že v jednom případě neuhradila dohodnutou částku za své právo na využívání pozemků. V případě práva na využívání jiných pozemků skupina tvrdí, že ceny pozemků v tomto regionu prudce stoupaly, a proto je běžné, že byl pozemek několik let po pořízení oceněn výrazně vyšší hodnotou. Důkazy, které společnost poskytla, se však týkaly růstu cen u obytných nemovitostí v regionu, a jsou tedy irelevantní. Skupina Rainbow nakonec tvrdila, že přístup, kdy Komise požaduje objektivní důkaz, že společnost zaplatila cenu, která odráží tržní hodnotu, představuje nepřiměřené důkazní břemeno. V čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení je však výslovně uvedeno, že žádost o přiznání zacházení jako v tržním hospodářství musí být „doložena dostačujícími důkazy o tom, že výrobce působí v podmínkách tržního hospodářství“. Toto tvrzení je proto třeba zamítnout.
- (35) Skupina Rainbow zpochybňuje zjištění týkající se převedení aktiv na jednu společnost bez finanční nebo jiné úplaty za ceny, které odpovídají tržním hodnotám na základě toho, že tato společnost ukončila v období přezkumného šetření výrobu. Společnost skutečně výrobu zastavila. Na domácím trhu nicméně stále prodávala své dříve vyrobené výrobky. V případě této společnosti tudíž muselo být posouzení žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství provedeno s cílem ujistit se, že neexistují výrazná zkresení přenesená z předchozího systému netržního hospodářství, která by mohla mít vliv na ceny.
- (36) Má se tedy za to, že pro přiznání zacházení jako v tržním hospodářství GT Enterprise nesplnila první a druhé kritérium, společnost Jintian Industrial (Nanjing) Ltd. nesplnila druhé a třetí kritérium, společnost Golden Time Chemical (Jiangsu) Ltd. nesplnila první, druhé ani třetí kritérium a společnost Nanjing Jinzhang Industrial Ltd. nesplnila první, druhé ani třetí kritérium. Pokud jedna společnost ve spojení, která se zabývá výrobou a prodejem dotčeného výrobku, nemá nárok na přiznání zacházení jako v tržním hospodářství, nelze zacházení jako v tržním hospodářství přiznat ani příslušné skupině společností ve spojení. Z toho vyplývá, že vzhledem k tomu, že všechny společnosti, které byly pro účely přiznání zacházení jako v tržním hospodářství posuzovány jednotlivě,

nesplnily příslušné požadavky, má se za to, že skupině Rainbow nemůže být přiznáno zacházení jako v tržním hospodářství. Za těchto okolností, po konzultaci s poradním výborem, nebylo dotčené skupině společností zacházení jako v tržním hospodářství přiznáno.

2.2 Individuální zacházení

- (37) Podle čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení se případně celostátně platné clo stanoví pro země spadající do působnosti tohoto článku s výjimkou případů, kdy jsou společnosti schopny prokázat, že splňují všechna kritéria stanovená v čl. 9 odst. 5 základního nařízení pro přiznání individuálního zacházení. Tato kritéria jsou uvedena níže ve stručné a souhrnné podobě pouze pro orientaci:
- v případě plného nebo částečného zahraničního vlastnictví daných podniků nebo společných podniků (joint ventures) mohou vývozci svobodně repatriovat základní kapitál a zisk,
  - vývozní ceny a množství a prodejní a dodací podmínky jsou svobodně určeny,
  - většinu akcií nebo podílů vlastní soukromé osoby. Státní úředníci zasedající ve správní radě nebo zastávající klíčové řídicí funkce jsou buď v menšině, nebo musí být prokázáno, že společnost je přesto dostatečně nezávislá na státních zásadách,
  - měnové přepočty jsou prováděny podle tržních směnných kursů a
  - státní zásahy nejsou takového rozsahu, aby umožňovaly obcházení opatření, pokud se jednotlivým vývozcům uloží rozdílné celní sazby.
- (38) Oba vyvážející výrobci ve skupině, kteří během období přezkumného řízení vyváželi cyklamát sodný, požádali o individuální zacházení. Pro ostatní společnosti ve skupině Rainbow nebylo nutné provést posouzení individuálního zacházení vzhledem k tomu, že dotčený výrobek nevyvážejí. Na základě dostupných informací ověřených během inspekce na místě bylo zjištěno, že tyto dva vyvážející výrobci splňují požadavky stanovené v čl. 9 odst. 5 základního nařízení, a individuální zacházení jim proto mohlo být přiznáno.

2.3 Dumping

2.3.1 Srovnatelná země

- (39) Podle čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení je nutno u vyvážejících výrobců, kterým nebylo přiznáno zacházení jako v tržním hospodářství, stanovit běžnou hodnotu na základě ceny nebo početně zjištěné hodnoty na trhu třetí země s tržním hospodářstvím (srovnatelná země).
- (40) V oznámení o zahájení přezkumu Komise uvedla svůj záměr použít Indonésii (srovnatelnou zemi v původním šetření) jako vhodnou srovnatelnou zemi pro účely stanovení běžné hodnoty a vyzvala zúčastněné strany, aby se k tomu vyjádřily.
- (41) K výběru srovnatelné země Komise neobdržela žádné připomínky.
- (42) Komise se snažila navázat spolupráci s výrobcí v Indonésii. Dopisy a příslušné dotazníky byly zaslány všem známým společnostem. Z několika oslovených společností pouze jeden výrobce předložil informace nezbytné pro stanovení běžné hodnoty a souhlasil s částečnou spoluprací při přezkumu. Protože společnost nemohla přijmout inspekce na místě ve svých prostorách, provedla Komise analýzu úplnosti a konzistence poskytnutých údajů. Bylo zjištěno, že údaje jsou dostatečné a spolehlivé pro stanovení běžné hodnoty, a kdykoli to bylo nezbytné, poskytl indonéský výrobce objasnění, jež Komise požadovala. Použité údaje byly porovnány s informacemi uvedenými v žádosti o přezkum.
- (43) Šetřením bylo zjištěno, že Indonésie má konkurenční trh s obdobným výrobkem.
- (44) Šetření dále odhalilo, že objem výroby spolupracujících výrobců v Indonésii představuje podstatně více než 5 % objemu čínského vývozu dotčeného výrobku do Unie, a tudíž je tato výroba, pokud jde o objem, reprezentativní. Co se týče kvality, technických specifikací a standardů obdobného výrobku v Indonésii, nebyly ve srovnání s čínskými výrobky zjištěny žádné výrazné celkové rozdíly. Proto byl trh Indonésie považován za dostatečně reprezentativní pro stanovení běžné hodnoty.
- (45) Je třeba poznamenat, že kromě známých výrobců ve Španělsku, ČLR a Indonésii neexistují podle informací Komise jinde ve světě žádná další výrobní zařízení.
- (46) S ohledem na všechny výše uvedené informace byl učiněn závěr, že Indonésie představuje vhodnou srovnatelnou zemi podle čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení.

2.3.2 Stanovení běžné hodnoty

- (47) Podle čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení byla běžná hodnota určena na základě informací získaných od výrobce ve srovnatelné zemi, jak je uvedeno níže. Je třeba poznamenat, že indonéský výrobce byl předmětem předchozího šetření týkajícího se dovozu cyklamátu sodného z Indonésie⁽¹⁾. Bylo shledáno, že údaje, které byly nyní společností poskytnuty v dotazníku, jsou spolehlivé a dostatečné pro stanovení běžné hodnoty pro účely tohoto šetření. Průměrné prodejní ceny a průměrné výrobní náklady se ve skutečnosti vyvíjely ve stejném duchu jako průměrné ceny surovin. Tento trend mohl být potvrzen podobným vývojem průměrných cen surovin na trhu Unie.
- (48) Bylo zjištěno, že objem domácího prodeje výrobce obdobného výrobku v Indonésii je ve srovnání s dotčeným výrobkem vyváženým do Unie dotčenou skupinou společností v ČLR reprezentativní.
- (49) Komise následně určila druhy výrobku prodávané výrobcem ve srovnatelné zemi na jeho domácím trhu, které jsou totožné nebo přímo srovnatelné s druhy výrobku prodávanými za účelem vývozu do Unie. Bylo zjištěno, že standardní druh výrobku indonéského výrobce je přímo srovnatelný.
- (50) U standardního druhu výrobku, který výrobce ve srovnatelné zemi prodává na svém domácím trhu a u něhož byla zjištěna přímá srovnatelnost s druhem prodávaným na vývoz do Unie, bylo stanoveno, zda je pro účely čl. 2 odst. 2 základního nařízení prodej na domácím trhu dostatečně reprezentativní. Domácí prodej konkrétního druhu cyklamátu sodného byl považován za dostatečně reprezentativní, pokud celkový domácí prodej tohoto druhu výrobku během období šetření představoval nejméně 5 % celkového prodeje srovnatelného druhu výrobku vyváženého do Unie dotčenou skupinou společností.
- (51) Rovněž se zkoumalo, zda lze domácí prodej považovat za prodej uskutečněný v běžném obchodním styku, přičemž byl za tímto účelem stanoven podíl ziskového prodeje standardního druhu výrobku nezávislým odběratelům na domácím trhu během období šetření. Jelikož objem ziskového prodeje obdobného výrobku u každého druhu výrobku představoval více než 80 % celkového objemu prodeje daného druhu výrobku a vážená průměrná cena u daného druhu byla stejná nebo vyšší než výrobní náklady, byla běžná hodnota stanovena na základě skutečné ceny na domácím trhu vypočtené jako vážený průměr cen veškerého prodeje na domácím

⁽¹⁾ Viz prováděcí nařízení (EU) č. 492/2010 (Úř. věst. L 140, 8.6.2010, s. 2).

trhu tohoto druhu vyrobeného během období šetření, bez ohledu na to, zda šlo o prodej ziskový či ne.

- (52) Při stanovení běžné hodnoty druhu výrobku, který nebyl prodáván na domácím trhu výrobcem ve srovnatelné zemi, byla použita vážená průměrná prodejní cena veškerého prodeje standardního druhu výrobku, která byla upravena tak, aby zohledňovala rozdíly mezi těmito dvěma druhy výrobku.

2.3.3 Vývozní cena

- (53) Všichni vyvážející výrobci v dotčené skupině společností prováděli vývoz do Unie prostřednictvím své obchodní společnosti ve spojení se sídlem mimo Unii. Vývozní cena byla stanovena na základě cen výrobku při prodeji obchodní společností ve spojení do Unie, tj. nezávislému kupujícímu, v souladu s čl. 2 odst. 8 základního nařízení na základě cen skutečně zaplacených nebo splatných.

2.3.4 Srovnání

- (54) Běžná hodnota a vývozní cena byly srovnány na základě ceny ze závodu. Aby bylo zajištěno spravedlivé porovnání běžné hodnoty s vývozní cenou, byly v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení provedeny náležité úpravy rozdílů u činitelů, které ovlivňují ceny a srovnatelnost cen. Stejně tak byly v oprávněných případech a po předložení ověřených důkazů provedeny úpravy o rozdíly v nákladech na přepravu, pojištění, manipulaci, nakládku, ve vedlejších nákladech a v úvěrech.

2.3.5 Dumpingové rozpětí

- (55) V souladu s čl. 2 odst. 11 základního nařízení bylo dumpingové rozpětí stanoveno na základě srovnání váženého průměru běžné hodnoty s váženým průměrem vývozní ceny pro všechny vyvážející výrobce.
- (56) Tímto porovnáním bylo stanoveno dumpingové rozpětí ve výši 14,2 %, vyjádřené jako procentní podíl ceny CIF na hranice Unie před proclením.

2.4 Trvalá povaha změny okolností

- (57) V souladu s čl. 11 odst. 3 základního nařízení bylo zkoumáno, zda se okolnosti, na nichž bylo založeno stávající dumpingové rozpětí, změnily, a zda je tato změna trvalé povahy.
- (58) Stávající zjištění jsou založena na zamítnutí žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství dotčené skupiny společností v tomto přezkumu, zatímco členu skupiny

společností ve spojení, který byl předmětem původního šetření, GT Enterprise, zacházení jako v tržním hospodářství příznáno bylo. Okolnosti, které vedly k různým závěrům, jsou za prvé způsobeny tím, že na rozdíl od původního šetření, jehož předmětem byla pouze GT Enterprise, byly předmětem tohoto přezkumu čtyři společnosti skupiny. Skupina byla nedávno za použití značných investic rozšířena a reorganizována a nic nenasvědčuje tomu, že by se tato situace v dohledné době měla změnit. Za druhé, co se týká GT Enterprise, bylo zjištěno, že nic nenasvědčuje tomu, že by se praxe této společnosti, kdy není vedeno jednoznačné a jasné účetnictví prověřené audity v souladu s mezinárodními účetními standardy, v budoucnu měla změnit. Stejně tak její stanovy umožňující zásah státu jsou v platnosti po delší dobu a nic nenasvědčuje tomu, že budou v budoucnu změněny. Za těchto okolností se má za to, že nepřiznání zacházení jako v tržním hospodářství je trvalé povahy.

- (59) Navíc pokud jde o vývozní ceny, šetření prokázalo během delšího období určitou stabilitu v cenové politice dotčené skupiny společností, a to vzhledem k tomu, že cena dotčeného výrobku účtovaná Unii a ostatním třetím zemím se výrazně nelišila a mezi rokem 2007 a obdobím přezkumného šetření sledovala stejný trend. To podporuje závěr, že nově vypočtené dumpingové rozpětí bude pravděpodobně trvalé povahy.

- (60) Bylo proto konstatováno, že šetření ukázalo, že struktura a chování dotčené skupiny společností, včetně okolností, které vedly k zahájení tohoto přezkumu, se pravděpodobně v dohledné době nezmění způsobem, který by zjištění tohoto přezkumu ovlivnil. Proto byl učiněn závěr, že se tyto změny považují za trvalé a že zachování současně výše opatření již není pro vyrovnání účinků dumpingů dostačující.

3. ZMĚNA ANTIDUMPINGOVÝCH OPATŘENÍ

- (61) S ohledem na zjištění zvýšeného dumpingu a trvalé povahy změněných okolností se má za to, že stávající opatření již nedostačují k vyrovnání účinku dumpingu, který je příčinou újmy. Opatření zavedená prováděcím nařízením (EU) č. 492/2010 na dovoz cyklamátu sodného pocházejícího z ČLR by proto měla být pro GT Enterprise změněna, stejné clo by mělo být uvaleno na ostatní vyvážející výrobce ve skupině a uvedené nařízení by mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (62) V tomto přezkumu není možné stanovit žádné individuální rozpětí újmy, protože se omezil na posouzení dumpingu v případě GT Enterprise a jejích společností ve spojení v rámci dotčené skupiny. Proto bylo dumpingové rozpětí zjištěné v tomto přezkumu porovnáno s rozpětím újmy zjištěným v původním šetření.

Jelikož rozpětí újmy zjištěné v původním šetření bylo vyšší než dumpingové rozpětí zjištěné v tomto přezkumu, mělo by být antidumpingové clo pro dotčenou skupinu společností uloženo na úrovni dumpingového rozpětí zjištěného v tomto přezkumu.

- (63) Pokud jde o podobu opatření, dospělo se k závěru, že změněné antidumpingové clo by mělo mít stejnou podobu jako cla uložená prováděcím nařízením (EU) č. 492/2010. K zajištění účinnosti opatření a odrazení od cenových manipulací bylo považováno za vhodné uložit cla ve formě zvláštní částky za kilogram. V důsledku toho by mělo antidumpingové clo na dovoz dotčeného výrobku vyráběného a prodáváného dotčenou skupinou společností na vývoz do Unie, vypočtené na základě dumpingového rozpětí zjištěného v tomto přezkumu a vyjádřené jako zvláštní částka za kilogram, činit 0,23 EUR za kilogram.

4. POSKYTNUTÍ INFORMACÍ

- (64) Dotčená skupina společností a ostatní dotčené strany byly informovány o základních skutečnostech a úvahách, na jejichž základě bylo zamýšleno navrhnout změnu platných antidumpingových opatření.
- (65) Skupina Rainbow se ke konečným informacím, které jí byly poskytnuty, vyjádřila. Její námitky se týkaly zejména stažení podnětu v probíhajícím šetření týkajícím se dovozu cyklamátu pocházejícího z Čínské lidové republiky, které bylo omezené na dva čínské vyvážející výrobce, Fang Da Food Additive (Shen Zhen) Limited a Fang Da Food Additive (Yang Quan) Limited (dále jen „skupina Fang Da“) (dále jen „souběžné řízení“) ⁽¹⁾. Skupina tvrdila, že stažení podnětu v souběžném řízení by logicky a zákonně vedlo též ke zrušení antidumpingových opatření uplatňovaných vůči ostatním výrobcům v ČLR, nebo přinejmenším k zastavení tohoto přezkumu v případě skupiny Rainbow.
- (66) Požadovala zrušení antidumpingových opatření, která byla uložena prováděcím nařízením (EU) č. 492/2010, přičemž argumentovala, že není-li zjištěno, že je dovoz společnosti Fang Da dumpingový nebo že způsobuje újmu, opravňuje zásada nediskriminace obsažená v čl. 9 odst. 5 základního nařízení ke zrušení uložených antidumpingových opatření. Na podporu svého tvrzení se odkazovala na předchozí nařízení Rady, kde byly souběžně prozatímní přezkumy týkající se dovozu z určitých zemí zastaveny, aniž byla uložena opatření z důvodu neuložení opatření v antidumpingových řízeních týkajících se dovozu téhož výrobku z jiných zemí (velké

hliníkové elektrolytické katalyzátory ⁽²⁾, ploché válcované výrobky ze železa nebo nelegované oceli ⁽³⁾). Je však třeba připomenout, že v uvedených případech se jednalo o šetření týkající se několika zemí a že zásada nediskriminace byla uplatňována vůči dovozu z různých zemí. Důvodem pro zrušení opatření pro některé země v těchto případech (velké hliníkové elektrolytické katalyzátory, ploché válcované výrobky ze železa nebo nelegované oceli) bylo ostatně to, že opatření týkající se jiných zemí nebyla uložena v důsledku toho, že Rada nepřijala daný návrh ve stanovené lhůtě. A tak ačkoli bylo skutečně shledáno, že v daných případech je řízení týkající se antidumpingových opatření v souběžných řízeních třeba zastavit, aby byla dodržena zásada nediskriminace, nejsou uvedené případy pro tento přezkum relevantní. Další odkaz na přístup, který byl použit v případě glutamátu sodného ⁽⁴⁾, se týká případu, kdy žadatel hodlal stáhnout podnět týkající se dovozu z Brazílie, ačkoli byl u tohoto dovozu zjištěn dumping. Zde bylo navrženo, aby žádost o stažení nebyla přijata, neboť se dospělo k závěru, že v případě neexistence opatření vůči Brazílii by opatření vůči ostatním zemím byla diskriminační.

- (67) Obě situace jsou navíc dost odlišné. V souběžném řízení byl podnět stažen a dospělo se k závěru, že zrušení opatření není v rozporu se zájmem Unie. V tomto přezkumu byla žádost ponechána a bylo zjištěno, že se dumping ze strany skupiny Rainbow zvýšil. Zvýšení cla pro uvedenou skupinu tudíž nepředstavuje diskriminaci.
- (68) Skupina Rainbow rovněž požadovala, že v důsledku stažení podnětu by měl být zastaven tento přezkum skupiny Rainbow, neboť obě řízení byla zahájena na základě stejného podání, týkala se stejného období šetření a žadatel v podnětu z praktických důvodů skupinu Fang Da uváděl společně se skupinou Rainbow.
- (69) Tvrdila, že ačkoli jsou šetření vůči skupině Fang Da zahájena podle článku 5 základního nařízení, šetření týkající se dovozu skupiny Fang Da a prozatímní přezkum týkající se dovozu skupiny Rainbow byly z právního hlediska i z praktických důvodů v zásadě stejným řízením. Navíc uvedla, že v důsledku odlišení řízení a šetření byla skupina Fang Da na základě čl. 9 odst. 3 základního nařízení ve skutečnosti nadále předmětem řízení, ačkoli se na ni v návaznosti na původní šetření vztahovala nulová celní sazba. Z tohoto důvodu by stažení podnětu týkajícího se dovozu skupiny Fang Da mělo, z pohledu skupiny Rainbow, vést rovněž k zastavení tohoto přezkumu.

⁽²⁾ Úř. věst. L 22, 27.1.2000, s. 1., 134. a 135. bod odůvodnění.

⁽³⁾ Úř. věst. L 294, 17.9.2004, s. 3.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 264, 29.9.1998, s. 1.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 50, 17.2.2011, s. 9.

(70) V této souvislosti je třeba poznamenat, že podání, které předložil žadatel, bylo jak podnětem k šetření na základě článku 5 základního nařízení, tak žádostí o tento prozatímní přezkum na základě čl. 11 odst. 3 základního nařízení. Podání rovněž obsahovalo dostatečné důkazy odůvodňující zahájení dvou různých řízení. Komise také šetření podle článku 5 a prozatímní přezkum zahájila prostřednictvím dvou samostatných oznámení o zahájení. Antidumpingové šetření na základě článku 5 základního nařízení a prozatímní přezkum na základě čl. 11 odst. 3 základního nařízení jsou tudíž dvě různá řízení.

(71) Skupina Rainbow předložila ještě další argumenty, které by mohly být důvodem pro stažení podnětu. Tato tvrzení nebylo vzhledem k jejich hypotetičnosti a irelevantnosti možné vzít v úvahu, a byla proto zamítnuta.

(72) Skupina Rainbow dále tvrdila, že Komise zjevně porušila její právo na vyjádření připomínek ke konečným informacím ve lhůtě deseti dnů, neboť nedůvěrná verze dopisu o stažení podnětu jí byla poskytnuta sedm dní před lhůtou pro podání připomínek.

(73) Jak je vysvětleno v 70. bodě odůvodnění, šetření podle článku 5, v rámci kterého skupina Rainbow obdržela dopis s informacemi o stažení podnětu, je řízení odlišné od tohoto přezkumu. Skupina Rainbow působila v přezkumu podle článku 5 jako zúčastněná strana a stažení podnětu jí bylo oznámeno pouze na základě tohoto důvodu. Uvedené oznámení nebylo součástí konečných informací v rámci tohoto přezkumu. Skupina Rainbow měla třicet dní na to, aby se vyjádřila ke konečným informacím o tomto řízení. Její právo na dostatečnou dobu k vyjádření připomínek tudíž nebylo porušeno.

(74) Nebyly předloženy žádné připomínky, které by změnily výše uvedený závěr,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V tabulce v čl. 1 odst. 2 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 492/2010 se položka, která zní:

Stát	Společnost	Sazba cla (EUR na kilogram)	Doplňkový kód TARIC
„Čínská lidová republika	Golden Time Enterprise (Shenzhen) Co. Ltd., Shanglilang, Cha Shan Industrial Area, Buiji Town, Shenzhen City, Guangdong Province, Čínská lidová republika	0,11	A473“

nahrazuje tímto:

Stát	Společnost	Sazba cla (EUR na kilogram)	Doplňkový kód TARIC
„Čínská lidová republika	Golden Time Enterprise (Shenzhen) Co. Ltd., Shanglilang, Cha Shan Industrial Area, Buiji Town, Shenzhen City, Guangdong Province, Čínská lidová republika; Golden Time Chemical (Jiangsu) Co., Ltd., No. 90-168, Fangshui Road, Chemical Industry Zone, Nanjing, Jiangsu Province, Čínská lidová republika	0,23	A473“.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 7. května 2012.

Za Radu
předseda
N. WAMMEN

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 399/2012**ze dne 7. května 2012****o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Aby se zajistilo jednotné používání kombinované nomenklatury připojené k nařízení (EHS) č. 2658/87, je nutné přijmout opatření týkající se zařazení zboží uvedeného v příloze tohoto nařízení.
- (2) Nařízení (EHS) č. 2658/87 stanovilo pro výklad kombinované nomenklatury všeobecná pravidla. Tato pravidla se používají i pro jakoukoliv jinou nomenklaturu, která je na kombinované nomenklatuře zcela či zčásti založena nebo která k ní přidává jakékoli další členění a která je stanovena zvláštními předpisy Unie s ohledem na uplatňování sazebních a jiných opatření týkajících se obchodu se zbožím.
- (3) Podle zmíněných všeobecných pravidel by mělo být zboží popsané ve sloupci 1 tabulky obsažené v příloze zařazeno do kódu KN uvedeného ve sloupci 2, vzhledem k důvodům uvedeným ve sloupci 3 této tabulky.

(4) Je vhodné umožnit, aby oprávněná osoba mohla závazné informace o sazebním zařazení zboží vydané celními orgány členských států, týkající se zařazení zboží do kombinované nomenklatury, které nejsou v souladu s tímto nařízením, nadále používat po dobu tří měsíců podle čl. 12 odst. 6 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství⁽²⁾.

(5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro celní kodex,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Zboží popsané ve sloupci 1 tabulky obsažené v příloze se zařazuje v rámci kombinované nomenklatury do kódu KN uvedeného ve sloupci 2 této tabulky.

Článek 2

Závazné informace o sazebním zařazení zboží vydané celními orgány členských států, které nejsou v souladu s tímto nařízením, lze nadále používat po dobu tří měsíců podle čl. 12 odst. 6 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 7. května 2012.

*Za Komisi,
jménem předsedy,
Algirdas ŠEMETA
člen Komise*

⁽¹⁾ Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.

PŘÍLOHA

Popis zboží	Zařazení (kód KN)	Odůvodnění
(1)	(2)	(3)
<p>Nesmontovaný výrobek (tzv. „bezpečnostní síť pro trampolínu“) zahrnující:</p> <ul style="list-style-type: none"> — síť se 6 úchyty se zapínáním na druk, — 6 vrchních kovových tyčí s obložením z lehkého plastu, — 6 spodních kovových tyčí s obložením z lehkého plastu a přivařenými montážními konzolami, — 12 pryžových pásků s háčky, — 12 šroubů s pojistnou maticí. <p>Každá vrchní tyč se připevní ke spodní tyči, která se potom pomocí šroubů a pojistných matic upevní k nohám trampolíny.</p> <p>Síť je ušita do tvaru válce; je k dispozici v různých velikostech odpovídajících velikosti trampolíny. Síť má vstupní otvor, který je uzavíratelný na zip.</p> <p>Úchyty se zapínáním na druk, nacházející se na horní části sítě, se připevní k vrchnímu konci kovových tyčí.</p> <p>Pryžové pásky s háčky se používají k připevnění dolní části sítě k rámu trampolíny.</p>	<p>9506 91 90</p>	<p>Zařazení se zakládá na všeobecných pravidlech 1, 2 a) a 6 pro výklad kombinované nomenklatury, na poznámce 1 t) ke třídě XI, poznámce 3 ke kapitole 95 a na znění kódů KN 9506, 9506 91 a 9506 91 90.</p> <p>Vzhledem k tvaru a vlastnostem bezpečnostní sítě, a zejména k tomu, že je díky kovovým tyčím, šroubům, maticím, úchytem se zapínáním na druk a pryžovým páskům s háčky, které jsou součástí dodávky, připravená k instalaci na konkrétní trampolínu, je bezpečnostní síť vhodná k použití pouze spolu s vhodnou trampolínou (viz poznámka 3 ke kapitole 95). Proto se bezpečnostní síť považuje za příslušenství k výrobku pro tělesné cvičení čísla 9506.</p> <p>Zařazení do čísla 5608 jako jiné zcela zhotovené sítě je vyloučeno, neboť výrobky kapitoly 95 jsou vyloučeny z třídy XI (viz poznámka 1 t) ke třídě XI).</p> <p>Bezpečnostní síť pro trampolínu je tedy třeba zařadit do kódu KN 9506 91 90 jako ostatní výrobky a potřeby pro tělesné cvičení, gymnastiku nebo atletiku.</p>

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 400/2012**ze dne 7. května 2012****o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Aby se zajistilo jednotné používání kombinované nomenklatury připojené k nařízení (EHS) č. 2658/87, je nutné přijmout opatření týkající se zařazení zboží uvedeného v příloze tohoto nařízení.
- (2) Nařízení (EHS) č. 2658/87 stanovilo pro výklad kombinované nomenklatury všeobecná pravidla. Tato pravidla se používají i pro jakoukoliv jinou nomenklaturu, která je na kombinované nomenklatuře zcela či zčásti založena nebo která k ní přidává jakékoli další členění a která je stanovena zvláštními předpisy Unie s ohledem na uplatňování sazebních a jiných opatření týkajících se obchodu se zbožím.
- (3) Podle zmíněných všeobecných pravidel by mělo být zboží popsané ve sloupci 1 tabulky obsažené v příloze zařazeno do kódu KN uvedeného ve sloupci 2, vzhledem k důvodům uvedeným ve sloupci 3 této tabulky.

(4) Je vhodné umožnit, aby oprávněná osoba mohla závazné informace o sazebním zařazení zboží vydané celními orgány členských států, týkající se zařazení zboží do kombinované nomenklatury, které nejsou v souladu s tímto nařízením, nadále používat po dobu tří měsíců podle čl. 12 odst. 6 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství⁽²⁾.

(5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro celní kodex,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Zboží popsané ve sloupci 1 tabulky obsažené v příloze se zařazuje v rámci kombinované nomenklatury do kódu KN uvedeného ve sloupci 2 této tabulky.

Článek 2

Závazné informace o sazebním zařazení zboží vydané celními orgány členských států, které nejsou v souladu s tímto nařízením, lze nadále používat po dobu tří měsíců podle čl. 12 odst. 6 nařízení (EHS) č. 2913/92.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 7. května 2012.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Algirdas ŠEMETA
člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.

PŘÍLOHA

Popis zboží	Zařazení (kód KN)	Odůvodnění
(1)	(2)	(3)
<p>Výrobek téměř čtvercového tvaru v podobě slona o rozměrech přibližně 32 × 48 × 24 cm, sestávající ze dvou polovin vyrobených z tvarovaného tuhého plastu. Má čtyři kola a odnímatelný závěsný řemen, který může být rovněž použit k tahání výrobku.</p> <p>Obě poloviny jsou ve spodní části podélně spojeny rozevíratelným rámem, jenž je neoddělitelnou částí výrobku, a dvěma bezpečnostními patentními uzávěry na opačných koncích, které brání okamžitému úplnému otevření výrobku. Rozevíratelný rám umožňuje výrobek otevřít a rozložit ho na zemi.</p> <p>Jedna polovina výrobku je vybavena dvěma textilními popruhy, které se zapínají křížem pomocí spony. Uvnitř je dále napevno připojena malá plochá textilní kapsa. Druhá polovina výrobku je vybavena samostatnou plochou kapsou z textilního materiálu, která se zavírá na zip. Tato kapsa je upevněna na té straně výrobku, kde jsou obě poloviny spojeny rozevíratelným rámem, a na protějším okraji této poloviny ji lze připnout.</p> <p>(kufřík)</p> <p>(viz fotografie č. 660 A a B) (*)</p>	4202 12 50	<p>Zařazení se zakládá na všeobecných pravidlech 1 a 6 pro výklad kombinované nomenklatury, na poznámce 1 d) ke kapitole 95 a na znění kódů KN 4202, 4202 12 a 4202 12 50.</p> <p>Výrobek má objektivní charakteristické znaky cestovních kufrů a kufříků čísla 4202, jako je např. tvarovaný tuhý plast, rozevíratelný rám, uzavírací systém, řemínky, oddělená kapsa, kola a skutečnost, že je tvarovaný a použitelný jako schránka, která se otevírá jako běžný kufr. Z těchto znaků je patrné, že výrobek je třeba považovat za kufr, a nikoliv za hračku s koly. Proto je zařazení jako hračky s koly podobné šlapacím autům čísla 9503 vyloučeno.</p> <p>Výrobek je tedy třeba zařadit do kódu KN 4202 12 50 jako kufr z tvarovaného plastu.</p>

(*) Fotografie slouží pouze pro informaci.

660 A

660 B

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 401/2012**ze dne 7. května 2012****o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Aby se zajistilo jednotné používání kombinované nomenklatury připojené k nařízení (EHS) č. 2658/87, je nutné přijmout opatření týkající se zařazení zboží uvedeného v příloze tohoto nařízení.
- (2) Nařízení (EHS) č. 2658/87 stanovilo pro výklad kombinované nomenklatury všeobecná pravidla. Tato pravidla se používají i pro jakoukoliv jinou nomenklaturu, která je na kombinované nomenklatuře zcela či zčásti založena nebo která k ní přidává jakékoli další členění a která je stanovena zvláštními předpisy Unie s ohledem na uplatňování sazebních a jiných opatření týkajících se obchodu se zbožím.
- (3) Podle zmíněných všeobecných pravidel by mělo být zboží popsané ve sloupci 1 tabulky obsažené v příloze zařazeno do kódu KN uvedeného ve sloupci 2, vzhledem k důvodům uvedeným ve sloupci 3 této tabulky.

(4) Je vhodné umožnit, aby oprávněná osoba mohla závazné informace o sazebním zařazení zboží vydané celními orgány členských států, týkající se zařazení zboží do kombinované nomenklatury, které nejsou v souladu s tímto nařízením, nadále používat po dobu tří měsíců podle čl. 12 odst. 6 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství ⁽²⁾.

(5) Výbor pro celní kodex nezaujal stanovisko ve lhůtě stanovené předsedou,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Zboží popsané ve sloupci 1 tabulky obsažené v příloze se zařazuje v rámci kombinované nomenklatury do kódu KN uvedeného ve sloupci 2 této tabulky.

Článek 2

Závazné informace o sazebním zařazení zboží vydané celními orgány členských států, které nejsou v souladu s tímto nařízením, lze nadále používat po dobu tří měsíců podle čl. 12 odst. 6 nařízení (EHS) č. 2913/92.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 7. května 2012.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Algirdas ŠEMETA
člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.

PŘÍLOHA

Popis zboží	Zařazení (kód KN)	Odůvodnění
(1)	(2)	(3)
<p>Výrobek kónického tvaru (přibližně 40 cm vysoký), zhotovený sešitím 2 netkaných tvarovaných dílců ve tvaru trojúhelníku z textilních materiálů červené barvy, s lemem [] bílé barvy na spodní části a bílou bambulí v horní části.</p> <p>(pokrývka hlavy)</p> <p>(viz fotografie č. 658) (*)</p>	6505 00 90	<p>Zařazení se zakládá na obecných pravidlech 1 a 6 pro výklad kombinované nomenklatury a na znění kódů KN 6505 a 6505 00 90.</p> <p>Kromě klobouků pro panenky, jiných klobouků majících povahu hraček nebo karnevalových výrobků jsou klobouky a jiné pokrývky hlavy všech druhů, bez ohledu na materiál, z něhož jsou zhotoveny, a jejich předpokládané použití, zařazeny do kapitoly 65 (viz též vysvětlivky k harmonizovanému systému ke kapitole 65, všeobecné vysvětlivky, první odstavce).</p> <p>Pokrývky hlavy zhotovené z krajek, plsti nebo jiných textilních materiálů v metráži se zařazují do čísla 6505 (viz též vysvětlivky k harmonizovanému systému k číslu 6505, první odstavce).</p> <p>Na základě poznámky 1 písm. o) k třídě XI (Textilie a textilní výrobky) je pokrývka hlavy kapitoly 65 z uvedené třídy vyloučena.</p> <p>Textilní výrobky, které mají užitkovou funkci, jsou vyloučeny z kapitoly 95, i když mají slavnostní design (viz též vysvětlivky k harmonizovanému systému k číslu 9505, písm. A), poslední odstavce). Zařazení do podpoložky 9505 10 90 jako ostatní vánoční výrobky je proto vyloučeno.</p> <p>Výrobek má zřetelný charakter pokrývky hlavy a je určený k nošení jako takový.</p> <p>Výrobek je tedy nutné zařadit do kódu KN 6505 00 90 jako pokrývku hlavy.</p>

(*) Fotografie slouží pouze pro informaci.

658

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 402/2012

ze dne 10. května 2012

o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz hliníkových radiátorů pocházejících z Čínské lidové republiky

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství⁽¹⁾ (dále jen „základní nařízení“), a zejména na článek 7 uvedeného nařízení,

po konzultaci s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

A. ŘÍZENÍ

1. Zahájení

- (1) Oznámením zveřejněným v Úředním věstníku Evropské unie⁽²⁾ (dále jen „oznámení o zahájení řízení“) dne 12. srpna 2011 informovala Evropská komise (dále jen „Komise“) o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu hliníkových radiátorů pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „ČLR“) do Unie.
- (2) Řízení bylo zahájeno na základě podnětu, který podalo mezinárodní sdružení výrobců hliníkových radiátorů AIRAL S.c.r.l (International Association of Aluminium Radiator Manufacturers Limited Liability Consortium, dále jen „žadatel“) představující významný podíl, v tomto případě více než 25 %, celkové výroby hliníkových radiátorů v Unii. Podnět obsahoval zjevné důkazy o dumpingu uvedeného výrobku a o podstatné újmě z něj vyplývající, což bylo považováno za dostačující pro zahájení šetření.

2. Strany dotčené řízením

- (3) O zahájení řízení Komise úředně vyrozuměla žadatele, další známé výrobce v Unii, vyvážející výrobce v ČLR,

výrobce ve srovnatelné zemi, dovozce, distributory a další strany, o nichž bylo známo, že se jich řízení týká, jakož i zástupce ČLR. Zúčastněné strany dostaly možnost, aby ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení písemně sdělily svá stanoviska a požádaly o slyšení.

- (4) Žadatel, další výrobci v Unii, vyvážející výrobci v ČLR, dovozci a distributoři předložili svá stanoviska. Všechny zúčastněné strany, které o to požádaly a které prokázaly, že mají zvláštní důvody ke slyšení, byly vyslechnuty.

- (5) Vzhledem ke zjevně velkému počtu výrobců, dovozců a vyvážejících výrobců v Unii se v oznámení o zahájení počítalo s výběrem vzorku v souladu s článkem 17 základního nařízení. Aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, byli dovozci a vyvážející výrobci požádáni, aby se Komisi přihlásili a aby v souladu s oznámením o zahájení poskytli základní údaje o svých činnostech souvisejících s dotčeným výrobkem (jak je popsán v oddíle 3 níže) v období od července 2010 do června 2011.

- (6) Aby bylo vyvážejícím výrobcům, kteří o to projevíli zájem, umožněno předložit žádost o zacházení jako v tržním hospodářství nebo o individuální zacházení, zaslala Komise formuláře žádosti čínským vyvážejícím výrobcům, o nichž bylo známo, že se jich řízení týká, a orgánům ČLR. Přihlásila se pouze jedna skupina společností, kam patří společnosti Sira (Tianjin) Aluminium Products Co. Ltd a Sira Group (Tianjin) Heating Radiators Co. Ltd (dále jen „skupina Sira“), která požádala o zacházení jako v tržním hospodářství. O individuální zacházení požádaly společnosti Zhejiang Flyhigh Metal Products Co., Ltd. a Metal Group Co., Ltd.

- (7) Pokud jde o výrobce v Unii a jak je řádně uvedeno ve 24. bodě odůvodnění, požadované informace poskytlo a se zařazením do vzorku souhlasilo osm výrobců v Unii. Na základě informací poskytnutých spolupracujícími výrobci v Unii Komise vybrala vzorek čtyř výrobců v Unii, a to podle objemu výroby/prodeje, velikosti a zeměpisného umístění v Unii.

(1) Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51.

(2) Úř. věst. C 236, 12.8.2011, s. 18.

- (8) Jak je uvedeno ve 27. bodě odůvodnění, požadované informace poskytli a se zařazením do vzorku souhlasili pouze tři dovozci, kteří nejsou ve spojení. Dva z těchto dovozců však dotčený výrobek nedováželi/nenakupovali. Proto se vzhledem k omezenému počtu spolupracujících dovozců výběr vzorku již nepovažoval za nutný.
- (9) Jak je uvedeno v 28. bodě odůvodnění, požadované informace poskytlo a se zařazením do vzorku souhlasilo osmnáct vyvážejících výrobců v ČLR. Na základě informací poskytnutých těmito stranami Komise vybrala vzorek dvou vyvážejících výrobců s největším objemem vývozu do Unie.
- (10) Komise zaslala dotazníky všem stranám, o nichž bylo známo, že se jich řízení týká, a všem ostatním společnostem, které se přihlásily ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení, tj. vyvážejícím výrobcům v ČLR, čtyřem výrobcům v Unii zařazeným do vzorku, spolupracujícím dovozcům v Unii a Evropské organizaci spotřebitelů (BEUC); Komise tuto organizaci požádala, aby svým přidruženým společnostem zaslala dotazníky pro uživatele.
- (11) Odpovědi poskytli dva vyvážející výrobci v ČLR zařazení do vzorku, čtyři výrobci v Unii zařazení do vzorku a jeden dovozce, který není ve spojení. Na dotazník neodpověděl žádný uživatel.
- (12) Kromě toho jedna skupina vyvážejících výrobců ve spojení předložila žádost o individuální zjišťování v souladu s čl. 17 odst. 3 základního nařízení. Přezkoumání takových žádostí v předběžné fázi by však znamenalo příliš velké zatížení. O žádosti této skupiny společností o individuální zjišťování bude proto rozhodnuto v konečné fázi.
- (13) Komise si vyžádala a ověřila všechny údaje, které považovala za nezbytné k předběžnému stanovení dumpingu, výsledné újmy a zájmu Unie. Inspekce na místě se uskutečnila v prostorách těchto společností:

Výrobci v Unii

- Armatura Krakow SA, UL. Zakopianska 72, 30-418 Krakow, Polsko,
- Fondital S.p.A., via Cerreto 40, 25079 Vobarno, Brescia, Itálie,
- Global Srl, via Rondinera 51, 24060 Rogno, Bergamo, Itálie,
- Radiatori 2000 S.p.A., via Francesca 54/A, 24040 Ciserano, Bergamo, Itálie.

Dovozci v Unii

- Hydroland Chorobik Gawęda Malec Wojtycza Sp.j., Jawornik 658, 32-400 Myślenice, Polsko.

Vyvážející výrobci v ČLR

- Zhejiang Flyhigh Metal Products Co., Ltd. (Zhejiang Flyhigh), Jinyun,
- Metal Group Co., Ltd., Wuyi.

3. Období šetření

- (14) Šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. července 2010 do 30. června 2011 (dále jen „období šetření“). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy se týkalo období od ledna 2008 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).

B. DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK

1. Dotčený výrobek

- (15) Dotčeným výrobkem jsou hliníkové radiátory a jejich součásti a díly smontované do bloků nebo jednotlivě, ze kterých jsou tyto radiátory složeny, kromě radiátorů elektrického typu (dále jen „dotčený výrobek“). Dotčený výrobek v současnosti spadá pod kódy KN ex 7615 10 10, ex 7615 10 90, ex 7616 99 10 a ex 7616 99 90.
- (16) Na základě údajných rozdílů mezi oběma existujícími postupy výroby radiátorů skupina Sira popis výrobku zpochybnila. Ve skupině Sira jsou dva čínští vyvážející výrobci, z nichž jeden používá technologii lití pod tlakem a druhý technologii průtlačného lisování. Tato skupina uvedla, že výrobky vyrobené metodou průtlačného lisování by měly být vzhledem k údajným rozdílům ve fyzikálních a technických vlastnostech, surovinách, výrobních nákladech a prodejních cenách a také vzhledem k tomu, že metoda průtlačného lisování není v EU a v ČLR běžná, vyloučeny z popisu dotčeného výrobku.
- (17) Jiná čínská zúčastněná strana, čínská obchodní komora pro dovoz a vývoz strojírenských a elektronických produktů (China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, CCCME), požádala o objasnění tohoto bodu vzhledem k rozdílům ve výrobních nákladech a v cenách radiátorů, které jsou vyráběny za použití dvou výše uvedených technologií.

(18) Přestože v tomto ohledu existují drobné rozdíly, je zřejmé, že radiátory vyrobené uvedenými postupy mají shodné základní fyzikální a technické vlastnosti a jsou určeny ke stejnému použití. Radiátory vyrobené oběma metodami jsou do značné míry zaměnitelné. Základními vlastnostmi jsou v první řadě lehkost, nízká tepelná setrvačnost a vysoká tepelná vodivost. Rozdíly v nákladech a cenách a rovněž skutečnost, že technologie průtlačného lisování může zahrnovat použití mírně odlišné slitiny hliníku, tyto základní vlastnosti nemění. Pokud jde o srovnání cen, veškeré rozdíly jsou řádně zohledněny ve struktuře systému srovnávání druhů výrobku, který byl pro toto šetření použit (dále jen „systém PCN“), což znamená, že se provádí srovnání pouze podobných výrobků.

(19) Dále by měly být hliníkové radiátory pokládány za jediný výrobek nezávisle na výrobním postupu proto, že jsou prodávány prostřednictvím stejných distribučních cest a koneční uživatelé a spotřebitelé je vnímají jako vyrobené z hliníku (s dobře známými vlastnostmi, jež jsou uvedeny výše) a nečiní mezi nimi rozdíl podle výrobního postupu. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem se toto tvrzení zamítá.

(20) Komora CCCME rovněž zpochybnila skutečnost, že radiátory z ocelového plechu či dokonce z litiny nejsou zařazeny do popisu výrobku. Avšak přestože se takové výrobky používají k podobným účelům, mají odlišné základní fyzikální a technické vlastnosti, neboť základní surovina (hliníková slitina) se nahrazuje ocelí či železem, které mají jiné fyzikální a technické vlastnosti, pokud jde o hmotnost, tepelnou setrvačnost a vodivost. Toto tvrzení se proto zamítá.

(21) Komora CCCME vyjádřila další připomínky k odkazům v podnětu, které se týkají prodeje prostřednictvím výzvy k předkládání nabídek. Její připomínky ukázaly, že předkládala, že se jedná o veřejné zakázky. Výzva k předkládání nabídek, na niž se v podnětu odkazuje, se však týkala běžné obchodní praxe, v rámci níž odběratel radiátorů z EU žádá potenciální dodavatele, aby ho seznámili s cenami před tím, než objedná zboží. Veřejná zakázka nebyla součástí žádného dovozu z ČLR, který byl při výpočtech použit.

(22) Komora CCCME také vyjádřila připomínky k odkazům v podnětu, které se týkaly „designových radiátorů“; domnívala se, že takové radiátory byly vyloučeny z popisu výrobku. Tyto připomínky však opět vyplynuly z nedorozumění, neboť popis výrobku tyto radiátory zahrnuje. Uvedené připomínky byly proto zamítnuty.

2. Obdobný výrobek

(23) Šetřením se prokázalo, že hliníkové radiátory vyráběné v ČLR a z této země vyvážené a hliníkové radiátory vyráběné a prodávané v Unii výrobci v Unii mají stejné

základní fyzikální a technické vlastnosti a stejné základní použití, a považují se proto za obdobné výrobky ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního nařízení.

C. VÝBĚR VZORKU

1. Výběr vzorku výrobců v Unii

(24) V souladu s článkem 17 základního nařízení a s ohledem na zjevně velký počet výrobců v Unii se v oznámení o zahájení počítalo s výběrem vzorku pro účely zjištění újmy.

(25) V oznámení o zahájení Komise uvedla, že prozatímně vybrala vzorek výrobců v Unii. Tento vzorek tvořily čtyři společnosti vybrané z osmi výrobců v Unii, o nichž bylo před zahájením šetření známo, že vyrábějí obdobný výrobek, a to na základě objemu prodeje, velikosti a zeměpisného umístění v rámci Unie. Tyto společnosti představovaly 66 % celkové odhadované výroby v Unii v průběhu období šetření. Zúčastněné strany byly vyzvány, aby se seznámily s dokumentací a vyjádřily se ke vhodnosti výběru do 15 dnů ode dne zveřejnění oznámení o zahájení. Jedna ze zúčastněných stran požádala, aby se při výběru vzorku zohlednil též objem výroby. Bylo rozhodnuto vzorek odpovídajícím způsobem změnit. Žádná ze zúčastněných stran nevznesla námitky proti konečnému vzorku sestávajícímu ze čtyř společností.

2. Výběr vzorku dovozců, kteří nejsou ve spojení

(26) S ohledem na potenciálně velký počet dovozců zapojených do řízení se v souladu s článkem 17 základního nařízení v oznámení o zahájení řízení počítalo s výběrem vzorku dovozců.

(27) Pouze tři dovozci, kteří nejsou ve spojení, poskytli požadované informace a souhlasili se spoluprací. Vzhledem k tomu, že dva z těchto dovozců nevykázali dovoz ani nákup dotčeného výrobku, se výběr vzorku již nepovažoval za nutný.

3. Výběr vzorku vyvážejících výrobců

(28) Požadované informace poskytlo a se zařazením do vzorku souhlasilo všech osmnáct vyvážejících výrobců v ČLR. Tyto společnosti vyvezly přibližně 5 milionů součástí⁽¹⁾, což je o něco méně než 50 % čínského vývozu na trh EU v období šetření. Na základě informací poskytnutých těmito stranami Komise vybrala vzorek dvou vyvážejících výrobců s největším objemem výroby, prodeje a vývozu, jež mohl být ve stanovené lhůtě přiměřeně prošetřen. Na oba vyvážející výrobce, společnosti

⁽¹⁾ Nejčastěji se hliníkové radiátory vyskytují v blocích shodných a smontovatelných součástí. Součásti se mohou montovat vertikálně nebo horizontálně, a tak vytvoří buď spíše vertikální, nebo spíše horizontální tvar radiátoru.

Zhejiang Flyhigh Metal Products Co., Ltd. a Metal Group Co., Ltd., připadalo přibližně 62 % objemu prodeje všech osmnácti vyvážejících výrobců, kteří poskytli údaje pro výběr vzorku.

- (29) Jedna skupina vyvážejících výrobců (skupina Sira) zpochybnila své nezařazení do vzorku na základě skutečností, že vyrábí určitý druh radiátorů (výroba technologií průtlačného lisování) a její zařazení do vzorku by proto zvýšilo reprezentativnost vzorku. Avšak zařazení jedné zvláštní skupiny nebylo nutné, neboť původně vybraný vzorek již představoval více než 60 % vývozu vykázaného spolupracujícími společnostmi. Kromě toho není nezbytné, aby ve vzorku byly obsaženy všechny typy dotčeného výrobku. Žádost skupiny Sira o zařazení byla proto zamítnuta a původně vybraný vzorek byl potvrzen.

D. DUMPING

1. Zacházení jako v tržním hospodářství a individuální zacházení

1.1. Zacházení jako v tržním hospodářství

- (30) Podle čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení se běžná hodnota v antidumpingových šetřeních týkajících se dovozu z ČLR stanoví v souladu s odstavci 1 až 6 uvedeného článku pro ty vyvážející výrobce, u kterých se zjistilo, že splňují kritéria stanovená v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení.
- (31) Oba vyvážející výrobci zařazení do vzorku požádali však pouze o individuální zacházení. Splnění kritérií pro zacházení jako v tržním hospodářství nebylo proto zjišťováno.

1.2. Individuální zacházení

- (32) Podle čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení se pro země spadající pod uvedený článek případné clo ukládá s celostátní platností kromě případů, kdy jsou společnosti schopny prokázat, že splňují kritéria stanovená v čl. 9 odst. 5 základního nařízení. Tato kritéria jsou uvedena níže ve stručné a souhrnné podobě pouze pro orientaci:

— v případě plného nebo částečného zahraničního vlastnictví daných podniků nebo společných podniků (joint ventures) mohou vývozci svobodně repatriovat základní kapitál a zisky,

— vývozní ceny a množství a prodejní a dodací podmínky jsou svobodně určeny,

— většinu akcií nebo podílů vlastní soukromé osoby a buď jsou státní úředníci zasedající ve správní radě nebo zastávající klíčové řídicí funkce v menšině, nebo je společnost dostatečně nezávislá na státních zásadách,

— měnové přepočty se provádějí podle tržních směrných kursů a

— státní zásahy nejsou takového rozsahu, aby umožňovaly obcházení individuálních antidumpingových opatření.

- (33) Oba vyvážející výrobci zařazení do vzorku požádali o individuální zacházení. Jejich žádost byla přezkoumána. Šetření prokázalo, že společnosti zařazené do vzorku splnily veškeré podmínky čl. 9 odst. 5 základního nařízení.

- (34) Oběma vyvážejícím výrobcům zařazeným do vzorku bylo proto přiznáno individuální zacházení.

2. Srovnatelná země

- (35) Podle čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení se běžná hodnota pro vyvážející výrobce, jimž nebylo přiznáno zacházení jako v tržním hospodářství, určí na základě cen na domácím trhu nebo na základě početně zjištěné běžné hodnoty ve srovnatelné zemi.

- (36) V oznámení o zahájení řízení Komise uvedla, že má v úmyslu použít jako vhodnou srovnatelnou zemi pro účely určení běžné hodnoty pro ČLR Rusko, a vyzvala zúčastněné strany, aby se k tomu vyjádřily.

- (37) Ohledně Ruska jako navrhované srovnatelné země nebyly vneseny žádné připomínky. Žádná ze zúčastněných stran nenavrhl jiného výrobce obdobného výrobku ze srovnatelné země navíc k těm, kteří byli uvedeni v podnětu v průběhu šetření.

- (38) Ze strany Ruska nebyla poskytnuta žádná spolupráce, přestože všichni známí ruští výrobci byli v průběhu šetření opakovaně kontaktováni a obdrželi dotazníky pro srovnatelnou zemi.

- (39) Komise se sama pokusila vyhledat další výrobce ze třetích zemí.

- (40) Byly proto zaslány dopisy a dotazníky všem známým výrobcům v dalších třetích zemích (tj. Turecku, Íránu, Chorvatsku, Indii, Jižní Africe a Švýcarsku). Avšak přes podniknuté kroky nakonec k žádné spolupráci nedošlo.

(41) Jak je uvedeno v 38., 39. a 40. bodě odůvodnění, šetření neodhalilo žádnou třetí zemi s tržním hospodářstvím, která mohla být v řízení použita jakou srovnatelná země. V případě neexistence takové třetí země s tržním hospodářstvím se proto v souladu s čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení předběžně došlo k závěru, že není možné určit běžnou hodnotu pro výrobce zařazené do vzorku na základě cen na domácím trhu nebo početné zjištěné běžné hodnoty v třetí zemi s tržním hospodářstvím, včetně Unie, a proto je nutné určit běžnou hodnotu na základě jiného přiměřeného základu, v tomto případě na základě skutečně zaplacených cen nebo cen, které je třeba zaplatit za obdobný výrobek v Unii. To se považovalo za vhodné vzhledem k nedostatečné spolupráci uvedené výše, ale rovněž s ohledem na velikost trhu EU, dovoz dotčeného výrobku a silnou vnitřní hospodářskou soutěž s uvedeným výrobkem na trhu EU.

3. Běžná hodnota

(42) Vzhledem k tomu, že obě společnosti zařazené do vzorku nepožádaly o zacházení jako v tržním hospodářství, byla běžná hodnota pro všechny čínské vyvážející výrobce určena, jak je uvedeno v 41. bodě odůvodnění, na základě skutečně zaplacených cen nebo cen, které je třeba zaplatit za obdobný výrobek v Unii. Poté, co byly za základ pro stanovení běžné hodnoty zvoleny ceny zaplacené nebo které je třeba zaplatit v Unii, byla běžná hodnota vypočtena na základě údajů ověřených v provozovnách výrobců v Unii zařazených do vzorku a uvedených v 13. bodě odůvodnění.

(43) Komise v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení nejprve zkoumala, zda byl prodej obdobného výrobku v EU nezávislým odběratelům reprezentativní. Bylo zjištěno, že prodej v Unii uskutečněný výrobcí obdobného výrobku v Unii je reprezentativní ve srovnání s dotčeným výrobkem vyváženým do Unie vyvážejícími výrobcí zařazenými do vzorku.

(44) Komise poté zkoumala, zda tento prodej může být považován za uskutečněný v běžném obchodním styku podle čl. 2 odst. 4 základního nařízení. Toto ověření proběhlo stanovením podílu ziskového prodeje v EU nezávislým odběratelům. Transakce v rámci prodeje v EU byly považovány za ziskové v případě, že se jednotková cena rovnala výrobním nákladům, nebo byla vyšší. Proto byly stanoveny výrobní náklady na trhu Unie v období šetření. Uvedená analýza prokázala, že prodej v EU určitých druhů výrobku byl ziskový, to znamená, že čistá jednotková prodejní cena byla vyšší než vypočtené jednotkové výrobní náklady.

(45) Běžná hodnota každého druhu výrobku byla založena na skutečných prodejních cenách (ze závodu), pokud jde o ziskový prodej, a na vypočtené běžné hodnotě, pokud jde o neziskový prodej.

(46) Běžná hodnota byla stanovena tak, že se k výrobním nákladům výrobního odvětví EU přičetly prodejní, správní a režijní náklady a zisk. Podle čl. 2 odst. 6 základního nařízení byly částky pro prodejní, správní a režijní náklady a zisk ve výši 4,43 % stanoveny na základě skutečných údajů, které výrobci v EU skutečně zaznamenali při výrobě a prodeji obdobného výrobku v běžném obchodním styku.

4. Vývozní ceny

(47) Jelikož vyvážející výrobci zařazení do vzorku, kterým bylo přiznáno individuální zacházení, prodávali na vývoz do Unie přímo nezávislým odběratelům v Unii, byly vývozní ceny v souladu s čl. 2 odst. 8 základního nařízení stanoveny na základě cen za dotčený výrobek skutečně zaplacených nebo cen, které je za něj třeba zaplatit.

5. Srovnání

(48) Srovnání mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou bylo provedeno na základě ceny ze závodu. Za účelem zajištění spravedlivého srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny byly podle čl. 2 odst. 10 základního nařízení provedeny náležitě individuální úpravy o rozdíly ovlivňující ceny a srovnatelnost cen. Odpovídající úpravy nepřímých daní, nákladů na dopravu, pojištění, balení, manipulaci a úvěrových nákladů byly provedeny ve všech případech, kdy byly považovány za přiměřené, správné a podložené ověřenými podklady.

(49) U jednoho z vyvážejících výrobců se ukázalo, že příslušná společnost nezařadila při použití dotazníkem požadovaného systému dotčený výrobek správně. Jedna z charakteristik dotčeného výrobku se týkala tepelného výkonu radiátorů. Příslušná společnost však nedisponovala důkazy, které by podpořily údaje o tepelném výkonu vyvážených modelů. Skutečně udaný tepelný výkon nebyl uveden správně a neodpovídal dalším charakteristikám, jako je hmotnost a rozměry. Proto bylo pro účely srovnání nutné použít pouze zbývající charakteristiky.

(50) Když byl ke klasifikaci druhů výrobku použit systém PCN, byla u jednoho z vyvážejících výrobců zařazených do vzorku zjištěna vysoká shoda. U druhého vyvážejícího výrobce však byla použita metoda podobnosti, neboť nebylo možné zjistit žádnou přímou shodu. V případě použití metody podobnosti byly dotčené straně sděleny podrobné informace.

6. Dumpingová rozpětí

(51) Podle čl. 2 odst. 11 a 12 základního nařízení se dumpingové rozpětí zjišťovalo na základě srovnání váženého průměru běžné hodnoty s váženým průměrem vývozních

cen a bylo vyjádřeno jako procentní podíl ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením.

- (52) Výpočet váženého průměru těchto dvou dumpingových rozpětí byl proveden pro spolupracující společnosti nezařazené do vzorku.
- (53) Vzhledem k malé spolupráci ze strany ČLR (méně než 50 %) se považovalo za vhodné, aby se celostátní dumpingové rozpětí platné pro všechny ostatní vyvážející výrobce v ČLR stanovilo na základě nejvíce dumpingové transakce s určitým odběratelem spolupracujících vývozců.
- (54) Stanovená prozatímní dumpingová rozpětí, vyjádřená jako procento ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením:

Tabulka č. 1

Název společnosti	Status	Dumpingové rozpětí
Zhejiang Flyhigh	Individuální zacházení	23,0 %
Metal Group Co. Ltd.	Individuální zacházení	70,8 %
Jiné spolupracující společnosti		32,5 %
Celostátní dumpingové rozpětí		76,6 %

E. ÚJMA

1. Celková výroba v Unii

- (55) K zjištění celkové výroby v Unii v posuzovaném období byly použity veškeré dostupné informace týkající se výrobců v Unii, včetně informací uvedených v podnětu,

údajů shromážděných od výrobců v Unii před zahájením šetření a po něm a ověřených odpovědí na dotazník poskytnutých výrobcí v Unii zařazenými do vzorku.

- (56) Hliníkové radiátory byly během období šetření vyráběny osmi výrobci v Unii. K zjištění celkové výroby v Unii během období šetření byly použity veškeré dostupné informace týkající se výrobců v Unii, včetně informací uvedených v podnětu a údajů shromážděných od výrobců v Unii před zahájením šetření a po něm.
- (57) Na tomto základě byla celková výroba v Unii, posuzovaná podle množství součástí, odhadnuta na přibližně 64 milionů součástí během období šetření. Vzhledem k tomu, že výrobci v Unii, kteří podpořili podnět, tvořili celkovou výrobu v Unii, představují tito výrobci výrobní odvětví Unie ve smyslu čl. 4 odst. 1 a čl. 5 odst. 4 základního nařízení a budou proto nazýváni „výrobní odvětví Unie“.

2. Spotřeba v Unii

- (58) Pro šetření nemohly být použity dovozní statistiky Eurostatu, neboť kódy KN, pod nimiž jsou uvedeny hliníkové radiátory, obsahují rovněž jiné výrobky z hliníku, např. elektrické radiátory.
- (59) Spotřeba v Unii byla proto stanovena na základě údajů obsažených v podnětu, které se týkaly zejména objemu prodeje v Unii uskutečněného subjekty výrobního odvětví Unie a dovozu ze strany vyvážejících výrobců v ČLR. Tyto údaje byly prověřeny obdrženými odpověďmi na výběrové dotazníky a informacemi získanými a ověřenými v prostorách výrobců v Unii zařazených do vzorku a vyvážejících výrobců v ČLR.

- (60) Na tomto základě se spotřeba v Unii vyvíjela takto:

Tabulka č. 2

	2008	2009	2010	Období šetření
Spotřeba Unie (v součástech)	46 000 000	40 500 000	39 000 000	44 246 066
Index (2009 = 100)	114	100	96	109

Zdroj: údaje v podnětu a odpovědi na dotazník

- (61) Celková spotřeba na trhu EU se v průběhu posuzovaného období snížila o 3,8 %. V souladu s celosvětovými nepříznivými dopady finanční krize došlo v letech 2008–2009 k poklesu přibližně o 12 %, a poté o dalších 3,7 %. Od roku 2010 do období šetření se však spotřeba zvýšila o 13,5 %, ale nedosáhla počáteční úrovně z roku 2008. Tabulka č. 2 rovněž ukazuje, že od roku 2009 do období šetření se spotřeba zvýšila o 9 %.

3. Dovoz z dotčené země

- (62) Během posuzovaného období se dovoz z ČLR do Unie vyvíjel takto:

Tabulka č. 3

	2008	2009	2010	Období šetření
Objem dovozu z ČLR (v součástech)	6 000 000	7 000 000	8 000 000	10 616 576
Index (2009 = 100)	86	100	114	152
Podíl na trhu	13,0 %	17,3 %	20,5 %	24,0 %
Index (2009 = 100)	75	100	119	139

Zdroj: údaje v podnětu a odpovědi na dotazník

- (63) Bez ohledu na vývoj spotřeby objem dovozu z ČLR v posuzované období výrazně narostl o 77 %. Tento nárůst byl nepřetržitý, nejvýraznější pak byl mezi rokem 2010 a obdobím šetření (zvýšení o 33 %). Podobně i podíl čínských vyvážejících výrobců na trhu vykazuje v posuzovaném období trvale rostoucí trend, kdy během období šetření dosahuje 24 % oproti 13 % v roce 2008. Uvedený nárůst by měl být posuzován v souvislosti s celkovým snížením spotřeby o 3,8 % v témže období.

3.1. Ceny dovozu a cenové podbízení

Tabulka č. 4

Dovoz z ČLR	2008	2009	2010	Období šetření
Průměrná cena (v EUR/součást)	4,06	3,25	4,07	4,02
Index (2009 = 100)	125	100	125	123

Zdroj: údaje v podnětu a odpovědi na dotazník

- (64) Tabulka č. 4 ukazuje, že průměrná dovozní cena z ČLR se během posuzovaného období mírně snížila. Nejprve se mezi lety 2008 a 2009 značně snížila o 20 %, poté se mezi lety 2009 a 2010 zvýšila o 25 %. Ke konci posuzovaného období pak opět poklesla.
- (65) Z šetření rovněž vyplynulo, že dovozní ceny z ČLR byly setrvale nižší než prodejní ceny výrobního odvětví Unie v posuzovaném období. Propad cen v roce 2009 se kryl s výrazným nárůstem čínského podílu na trhu EU, který stoupl z 13 % na 17,3 %, a trvajících cenových podbízení vysvětluje nepřetržitý nárůst podílu čínských vyvážejících výrobců na trhu zejména mezi rokem 2009 a obdobím šetření.
- (66) S cílem určit cenové podbízení během období šetření byly vážené průměrné prodejní ceny jednotlivých druhů

výrobku prodávaných výrobci v Unii zařazenými do vzorku účtované odběratelům na trhu Unie, kteří nejsou ve spojení, upravené na úroveň cen ze závodu, porovnány s odpovídajícími váženými průměrnými cenami dovozu spolupracujících čínských výrobců prodávaného prvnímu nezávislému odběrateli na trhu Unie, stanovenými na základě cen CIF s příslušnou úpravou o stávající celní poplatky a náklady po dovozu.

- (67) Toto cenové srovnání bylo provedeno podle druhu u transakcí na stejné úrovni obchodní činnosti, v případě potřeby s náležitou úpravou a po odečtení rabatů a slev z cen. Výsledek srovnání vyjádřený jako procentuální část obrátu výrobců v Unii zařazených do vzorku v období šetření poukázal na vážené průměrné rozpětí cenového podbízení 6,1 % ze strany čínských vyvážejících výrobců.

4. Hospodářská situace výrobního odvětví Unie

4.1. Předběžné poznámky

- (68) Jak je uvedeno v 24. a 25. bodě odůvodnění, byl za účelem posouzení možné podstatné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie proveden výběr vzorku. Je třeba uvést, že jeden z výrobců v Unii zařazených do vzorku zahájil výrobu hliníkových radiátorů teprve v roce 2009. Za účelem konzistentní analýzy tendencí v posuzovaném období se považovalo za vhodné stanovit rok 2009 jako referenční rok pro přezkum újmy, tj. jako index 100. Pro úplnost byl na základě dostupných údajů stanoven rovněž index pro rok 2008.
- (69) Za účelem stanovení mikroukazatelů, jako jsou jednotkové ceny, jednotkové výrobní náklady, ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic, schopnost získávat kapitál a zásoby, byly čtyřmi výrobci v EU zařazenými do vzorku poskytnuty a ověřeny potřebné údaje. Index pro rok 2008 byl stanoven na základě údajů, které byly k dispozici pro tři výrobce působící v roce 2008 a byly srovnány s údaji o těchto třech výrobcích z roku 2009 (index 100).

- (70) Ke stanovení makroukazatelů, jako jsou výroba výrobního odvětví Unie, výrobní kapacita, využití kapacity, objem prodeje, podíl na trhu a zaměstnanost, byly použity údaje poskytnuté osmi výrobci hliníkových radiátorů v EU. Index pro rok 2008 byl stanoven na základě údajů, které byly k dispozici pro sedm výrobců působících v roce 2008 a byly srovnány s údaji o těchto sedmi výrobcích z roku 2009 (index 100).
- (71) V souvislosti s čl. 3 odst. 5 základního nařízení zahrnuje hodnocení hospodářské situace výrobního odvětví Unie během posuzovaného období posouzení všech hospodářských činitelů uvedených ve zmíněném článku.

4.2. Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

Tabulka č. 5

	2008	2009	2010	Období šetření
Objem výroby (součásti)		55 533 555	60 057 377	64 100 484
Index (2009 = 100)	116	100	108	115
Objem výroby (součásti)		93 426 855	95 762 788	107 218 125
		100	103	115
Index využití kapacity	70 %	59 %	63 %	60 %
Index (2009 = 100)	119	100	106	101

Zdroj: údaje v podnětu a odpovědi na dotazník

- (72) K zjištění celkové výroby v Unii v posuzovaném období byly použity veškeré dostupné informace týkající se výrobců v Unii, včetně informací uvedených v podnětu, údajů shromážděných od výrobců v Unii před zahájením šetření a posléze a ověřených odpovědi na dotazník poskytnutých výrobcí v Unii zařazenými do vzorku.
- (73) Z výše uvedené tabulky vyplývá, že v posuzovaném období výroba klesla. Zároveň se snížením poptávky v roce 2009 výroba prudce poklesla, načež vzrostla v roce 2010 během období šetření. I při nárůstu spotřeby o 9 % byla výroba mezi rokem 2009 a obdobím šetření poměrně stabilní. Výroba je rovněž závislá na vývozní činnosti výrobního odvětví EU, a ta byla během posuzovaného období významná.
- (74) Přestože spotřeba poklesla pouze mírně, využití kapacity se ze 70 % v roce 2008 snížilo na 60 % během období šetření. Mezi rokem 2009 a obdobím šetření bylo poměrně stálé.

4.3. Objem prodeje a podíl na trhu

Tabulka č. 6

	2008	2009	2010	Období šetření
Objem prodeje (součásti)	40 000 000	33 500 000	31 000 000	33 629 490
Index (2009 = 100)	119	100	93	100
Podíl na trhu	87 %	82,7 %	79,5 %	76 %
Index (2009 = 100)	105	100	96	92

Zdroj: údaje v podnětu a odpovědi na dotazník

- (75) Objem prodeje výrobního odvětví Unie se během posuzovaného období snížil o 16 % a jeho podíl na trhu setrvale klesal z 87 % v roce 2008 na 76 % v průběhu období šetření. V roce 2009 se objem prodeje výrobního odvětví Unie snížil o 16 % a to ztratilo tedy více než čtyři procentní body podílu na trhu. V roce 2010 se objem prodeje propadl o dalších 7 % a podíl výrobního odvětví Unie na trhu se zmenšil z 82,7 % na 79,5 %. V období šetření, za zvyšující se spotřeby (nárůst o 13,5 %), došlo k dalšímu zmenšení podílu na trhu výrobního odvětví Unie na 76 %. Toto odvětví nemohlo tedy využít rostoucí spotřebu a získat zpět část podílu na trhu, který ztratilo.

4.4. Růst

- (76) V průběhu posuzovaného období se ukázalo, že spotřeba v Unii mírně poklesla o 3,8 %, přičemž se ve stejném období objem prodeje výrazně snížil o 15,9 % a podíl výrobního odvětví Unie na trhu o 12,6 %. Zároveň se v posuzovaném období značně zvýšil dovoz z ČLR, a to o 76,9 %. V důsledku toho se během téhož období zmenšil podíl výrobního odvětví Unie na trhu, a to o 11 procentních bodů.

4.5. Zaměstnanost

Tabulka č. 7

	2008	2009	2010	Období šetření
Počet zaměstnanců		1 598	1 642	1 641
<i>Index (2009 = 100)</i>	102	100	103	103
Produktivita (v jednotkách/zaměstnanec)	114	100	105	112
<i>Index (2009 = 100)</i>				

Zdroj: údaje v podnětu a odpovědi na dotazník

- (77) Počet zaměstnanců v posuzovaném období mírně vzrostl, což však vedlo k poklesu výroby. Je však třeba poznamenat, že vzrůstající tendence, pokud jde o zaměstnanost, je výhradně důsledkem toho, že jedna ze společností zařazených do vzorku, konkrétně nejmenší ze společností ve vzorku, zahájila výrobu v roce 2009. V opačném případě by zaměstnanost vykazovala negativní vývoj.
- (78) Produktivita pracovních sil výrobního odvětví Unie, měřená jako výkon na osobu a na rok, v posuzovaném období mírně klesla. Své nejnižší hodnoty dosáhla v roce 2009, načež se až do období šetření zvyšovala, nedosáhla

však své počáteční úrovně. Mezi rokem 2009 a obdobím šetření produktivita vzrostla o 12 %.

4.6. Průměrné jednotkové ceny v Unii a výrobní náklady

Tabulka č. 8

	2008	2009	2010	Období šetření
Cena jednotky v EU pro nezávislé odběratele (EUR/součást)		5,31	5,47	5,62
<i>Index (2009 = 100)</i>	113	100	103	106
Jednotkové výrobní náklady (EUR/součást)		4,92	5,34	5,61
<i>Index (2009 = 100)</i>	113	100	109	114

Zdroj: odpovědi výrobců zařazených do vzorku na dotazník

- (79) Vývoj průměrných prodejních cen zaznamenal v posuzovaném období výrazný pokles o 6 %. Od roku 2009 do období šetření se ceny zvedly o 6 %, zároveň se zvýšením spotřeby a zlepšením situace na trhu, nedosáhly však výše z roku 2008.
- (80) Současně se v posuzovaném období mírně snížily poměrné výrobní a prodejní náklady na obdobný výrobek, výrobní odvětví Unie však v roce 2010 a v období šetření nadále nebylo ziskové. V roce 2009 se náklady snížily o 11,5 %, což ovlivnilo snížení prodejních cen o 11,5 % v roce 2010 a v období šetření, poté výrobní odvětví Unie zaznamenalo strmý růst nákladů a mohlo pouze mírně zvýšit ceny k pokrytí mimořádných nákladů. Tento vývoj vedl k dalšímu snížení ziskovosti a ke zmenšení podílu na trhu, neboť ceny účtované výrobním odvětvím Unie byly setrvale vyšší než čínské dovozní ceny.

4.7. Ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost získávat kapitál

Tabulka č. 9

	2008	2009	2010	Období šetření
Ziskovost prodeje EU (v % čistého prodeje)	7,4 %	7,5 %	2,4 %	0,2 %
<i>Index (2009 = 100)</i>	99	100	32	2
Peněžní tok		27 712 871	14 228 145	843 570
<i>Index (2009 = 100)</i>	112	100	51	3
Investice (EUR)	25 404 161	15 476 164	12 072 057	8 945 470
<i>Index (2009 = 100)</i>	165	100	78	58
Návratnost investic	36 %	49 %	21 %	2 %
<i>Index (2009 = 100)</i>	73	100	43	4

Zdroj: odpovědi výrobců v EU zařazených do vzorku na dotazník

- (81) Ziskovost výrobního odvětví Unie byla stanovena tak, že čistý zisk před zdaněním z prodeje obdobného výrobku byl vyjádřen jako procentní podíl z obrátu z tohoto prodeje. V posuzovaném období a rovněž od roku 2009 do období šetření se ziskovost výrobního odvětví Unie výrazně snížila, a to téměř až na samou svou hranici.
- (82) Trend zaznamenaný u peněžního toku, což je schopnost výrobního odvětví samofinancovat své činnosti, odrážel do velké míry negativní vývoj ziskovosti. Nejnižší úroveň bylo dosaženo v období šetření. Obdobně i návratnost investic klesla z 36 % v roce 2008 na 2 % v období šetření.
- (83) Uvedený vývoj ziskovosti, peněžního toku a návratnosti investic v posuzovaném období snížil schopnost výrobního odvětví Unie investovat do svých činností a ohrozil jeho rozvoj. Na počátku posuzovaného období se výrobnímu odvětví Unie dařilo významně investovat a modernizovat strojní zařízení, a tak vyrábět efektivněji, poté se však investice trvale snižovaly, až ve zbytku posuzovaného období snížení dosáhlo 64,7 %.

4.8. Zásoby

Tabulka č. 10

	2008	2009	2010	Období šetření
Konečný stav zásob ve výrobním odvětví Unie <i>Index</i> (2009 = 100)	137	100	131	299

Zdroj: odpovědi výrobců v EU zařazených do vzorku na dotazník

- (84) Stav zásob výrobního odvětví Unie zařazeného do vzorku během posuzovaného období značně vzrostl. V roce 2009 se úroveň konečného stavu zásob snížila o 27 %; následně se v roce 2010 zvýšila o 30,8 % a v období šetření o 128,4 %.

5. Velikost skutečného dumpingového rozpětí

- (85) Dumpingová rozpětí jsou uvedena výše v oddíle o dumpingu. Všechna stanovená rozpětí jsou podstatně vyšší než nepatrná. Navíc vzhledem k objemu dumpingového dovozu z ČLR a jeho cenám není možné považovat dopad skutečného dumpingového rozpětí na trh EU za zanedbatelný.

6. Závěr ohledně újmy

- (86) Šetřením bylo prokázáno, že se většina ukazatelů újmy pro hospodářskou situaci výrobního odvětví Unie během posuzovaného odvětví zhoršila, nebo se nevyvíjela

v souladu se spotřebou. To se týká především období od roku 2009 do konce období šetření.

- (87) V posuzovaném období v souvislosti s klesající spotřebou nepřetržitě a výrazně rostl dovoz z ČLR. Zároveň klesl objem prodeje výrobního odvětví Unie celkem o 16 % a jeho podíl na trhu se z 87 % v roce 2008 propadl na 76 % v období šetření. Přestože se spotřeba od roku 2009 do období šetření zvýšila o 9 %, podíl výrobního odvětví Unie na trhu se i nadále zmenšoval. Vzhledem k expanzi dumpingového dovozu z ČLR na trh EU se výrobnímu odvětví Unie nezdařilo opět nabytí podílu na trhu, který ztratilo. Levný dumpingový dovoz v posuzovaném období nepřetržitě rostl, doprovázen setrvalým podbízením ve vztahu k cenám účtovaným výrobním odvětvím Unie.
- (88) Dále byly významně dotčeny ukazatele újmy týkající se finanční situace výrobního odvětví Unie, jako je peněžní tok a ziskovost. To znamená, že byla rovněž oslabena schopnost výrobního odvětví Unie získávat kapitál a investovat.
- (89) Na základě výše uvedených skutečností byl vyvozen závěr, že výrobnímu odvětví Unie byla způsobena podstatná újma ve smyslu čl. 3 odst. 5 základního nařízení.

F. PŘÍČINNÁ SOUVISLOST

1. Úvod

- (90) V souladu s čl. 3 odst. 6 a čl. 3 odst. 7 základního nařízení bylo zkoumáno, zda dumpingový dovoz pocházející z ČLR způsobil výrobnímu odvětví Unie újmu v takové míře, že ji lze označit za podstatnou. Dále byly zkoumány i jiné známé činitele, které by mohly vedle dumpingového dovozu způsobit výrobnímu odvětví Unie újmu, aby se zajistilo, že jakákoli újma způsobená těmito jinými činiteli nebude připisována dumpingovému dovozu.

2. Účinek dumpingového dovozu

- (91) Šetření prokázalo, že se spotřeba v Unii během posuzovaného období snížila o 3,8 % a objem dumpingového dovozu z ČLR výrazně vzrostl o přibližně 77 %, přičemž podíl tohoto dovozu na trhu rovněž vzrostl, a to z 13 % v roce 2008 na 24 % v období šetření. Zároveň klesl objem prodeje výrobního odvětví Unie o 16 % a zmenšil se jeho podíl na trhu, a to z 87 % v roce 2008 na 76 % v období šetření.
- (92) Od roku 2009 do období šetření se spotřeba v Unii zvýšila o 9 %, podíl výrobního odvětví Unie na trhu se však opět zmenšil, a to na rozdíl od ročního nárůstu dumpingového dovozu z ČLR o 52 % v uvedeném období.

- (93) S ohledem na silný tlak na ceny je třeba zdůraznit, že v roce 2009 klesly průměrné dovozní ceny z ČLR o 20 %, což přinutilo výrobní odvětví Unie výrazně snížit své prodejní ceny o přibližně 11,5 %. V roce 2010 a během období šetření se z důvodu zvýšení nákladů výrobní odvětví Unie pokusilo zvýšit své ceny. Tento vývoj vedl k další ztrátě podílu na trhu, neboť ceny účtované výrobním odvětvím Unie byly setrvale vyšší než ceny dumpingového dovozu z ČLR. Tento stav vedl zejména k výraznému zhoršení, pokud jde o ziskovost, objem prodeje a podíl výrobního odvětví Unie na trhu.
- (94) V posuzovaném období se ceny dumpingového dovozu z ČLR snížily. Přestože se ceny dovozu z ČLR od roku 2009 do období šetření zvýšily o 23 %, zůstávaly během posuzovaného období a zejména v průběhu období šetření setrvale nižší než prodejní ceny účtované výrobním odvětvím Unie, a tak se na trhu Unie udržovaly na stejné úrovni.
- (95) Z výše uvedeného vyplývá, že výrazný nárůst dumpingového dovozu z ČLR, a to při cenách, které v porovnání s výrobním odvětvím Unie neustále vykazovaly cenové podbízení, byl určující pro podstatnou újmu způsobenou výrobním odvětvím Unie, což se odráží zejména v jeho špatné finanční situaci, poklesu objemu prodeje a podílu na trhu a zhoršení většiny ukazatelů újmy.
- (98) Výsledky levného dumpingového dovozu kontrastují s výsledky výrobního odvětví Unie. Šetření skutečně ukázalo, že přestože se spotřeba v Unii od roku 2009 do období šetření zvýšila v souvislosti s všeobecným hospodářským oživením, podíl výrobního odvětví Unie na trhu nadále klesal. Přestože objem produkce se spíše zvyšoval, část nadvýroby bylo nutné ponechat jako zásoby.
- (99) Za běžných hospodářských podmínek a v případě neexistence silného cenového tlaku a prudkého nárůstu dovozu dumpingových výrobků by se výrobní odvětví Unie mohlo potýkat s určitými problémy při vyrovnávání se s poklesem spotřeby a zvýšením fixních nákladů na jednotku kvůli nižšímu využití kapacity. Výsledky šetření však jednoznačně ukazují, že dumpingový dovoz z ČLR prohloubil účinky hospodářského propadu. Výrobní odvětví Unie se nevzpamatovalo ani v období všeobecného hospodářského oživení a nemohlo vykázat svůj původní objem prodeje a získat zpět podíl na trhu, který ztratilo během posuzovaného období.
- (100) Přestože tedy není vyloučeno, že hospodářská krize mohla celkově přispět ke zhoršení výkonnosti výrobního odvětví Unie, nelze její dopad považovat za takový, aby narušil příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a újmou, která byla tomuto výrobnímu odvětví způsobena.

3. Účinky jiných činitelů

3.1. Dovoz ze třetích zemí

- (96) Jak je uvedeno v 58. bodě odůvodnění, pro šetření nemohly být použity dovozní statistiky Eurostatu, neboť kódy KN, pod nimiž jsou uvedeny hliníkové radiátory, jejich součásti a díly, obsahují všechny druhy výrobků z hliníku. Jelikož nebyly k dispozici žádné další spolehlivé informace, byl na základě podnětu vyvozen závěr, že kromě ČLR neexistuje žádná další země, která není členem Evropské unie, která během posuzovaného období vyráběla a vyvážela hliníkové radiátory do EU.

3.2. Hospodářská krize

- (97) Hospodářská krize částečně vysvětluje snížení spotřeby v Unii zejména v roce 2009 a 2010. Je však třeba uvést, že v situaci, kdy se snižovala spotřeba v posuzovaném období, a v situaci, kdy se mezi rokem 2009 a obdobím šetření spotřeba zvyšovala, objem dumpingového dovozu z ČLR za ceny, které v porovnání s výrobním odvětvím Unie vykazovaly cenové podbízení, na trhu Unie stále rostl.

3.3. Vývoj výrobních nákladů výrobního odvětví Unie

- (101) Šetřením se prokázalo, že náklady na výrobu hliníkových radiátorů jsou v přímé souvislosti s vývojem cen hliníku, což je hlavní surovina pro výrobu tohoto výrobku. Přestože se, jak ukazuje tabulka č. 8 výše, výrobní náklady v roce 2009 výrazně snížily, prodejní ceny se snižovaly stejným tempem. V roce 2010 a v období šetření náklady stouply více než prodejní ceny, a proto ve výrobním odvětví Unie nedošlo k oživení, zejména pokud jde o ziskovost. K tomu došlo v době, kdy dovozní ceny výrobku dováženého z ČLR v porovnání s cenami účtovanými výrobním odvětvím Unie setrvale vykazovaly podbízení.
- (102) V tržním hospodářství by bylo možné očekávat, že se ceny na trhu budou pravidelně přizpůsobovat tak, aby zohledňovaly vývoj různých složek výrobních nákladů. K tomu však nedošlo. Šetření potvrdilo, že dumpingový dovoz z ČLR, podbízivý ve vztahu k cenám účtovaným výrobním odvětvím Unie, nadále stlačoval ceny na trhu Unie, a tak zabránil tomuto výrobnímu odvětví, aby si udrželo svůj podíl na trhu a upravovalo ceny tak, aby mohlo pokrývat své náklady a dosahovat přiměřené úrovně zisku, a to zejména v období šetření.

- (103) Nárůst cen surovin proto nebyl takový, aby narušil příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a podstatnou újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie zejména v období šetření.

3.4. Vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie zařazeného do vzorku

Tabulka č. 11

	2008	2009	2010	Období šetření
Objem vývozu v součástech		18 280 847	20 245 515	17 242 607
Index (2009 = 100)	126	100	111	94

Zdroj: odpovědi výrobců v EU zařazených do vzorku na dotazník

- (104) Vývozní činnost výrobního odvětví Unie představovala v posuzovaném období významný podíl jeho obchodních činností. Hlavním cílem vývozu výrobního odvětví Unie byly zejména trhy v Rusku a dalších zemích východní Evropy, kde měly prodávané výrobky poměrně nižší kvalitu, a proto byly levnější než radiátory prodávané na trhu Unie.

- (105) Výše uvedená tabulka ukazuje, že vývozní obrat výrobního odvětví Unie v posuzovaném období poklesl. Jak naznačují dostupné informace, lze tuto situaci částečně vysvětlit tak, že na těchto vývozních trzích byl rovněž přítomen rostoucí objem vývozu hliníkových radiátorů z ČLR.

- (106) Je nicméně zřejmé, že uvedená vývozní činnost umožnila výrobnímu odvětví Unie dosáhnout úspor z rozsahu a tím snížit celkové výrobní náklady. Lze proto oprávněně uvažovat o tom, že vývozní činnost výrobního odvětví Unie nemohla být potenciální příčinou podstatné újmy, která byla tomuto odvětví způsobena zejména v období šetření. Ať měl pokles vývozního prodeje na výrobní odvětví Unie jakkoli negativní dopad, nebyl takový, aby narušil příčinnou souvislost mezi uvedenou újmou a levným dumpingovým dovozem z ČLR.

4. Závěr týkající se příčinné souvislosti

- (107) Z výše uvedené analýzy vyplývá, že v posuzovaném období a od roku 2009 do období šetření došlo k podstatnému nárůstu objemu dumpingového dovozu z ČLR a jeho podílu na trhu. Bylo zjištěno, že ceny v rámci tohoto dovozu byly trvale podbíživé ve vztahu k cenám účtovaným výrobním odvětvím Unie na trhu Unie, zejména v období šetření.

- (108) Uvedený růst objemu levného dumpingového dovozu z ČLR a jeho podílu na trhu byl setrvalý a probíhal současně s negativním vývojem hospodářské situace výrobního odvětví Unie. Tato situace se zhoršila v období

šetření, kdy výrobní odvětví Unie nemohlo opět získat ztracený podíl na trhu a být znovu ziskové a kdy ostatní finanční ukazatele, jako peněžní tok a návratnost investic, dosáhly nejnižších hodnot.

- (109) Analýza ostatních známých činitelů, včetně hospodářské krize, ukazuje, že negativní dopad těchto činitelů není natolik významný, aby narušil příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem z ČLR a újmou, která byla způsobena výrobnímu odvětví Unie.

- (110) Na základě výše uvedené analýzy, v jejímž rámci byly účinky všech známých činitelů na situaci výrobního odvětví Unie náležitě odlišeny a odděleny od účinků dumpingového vývozu působících újmu, se předběžně vyvozuje závěr, že vývoz z ČLR způsobil výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu ve smyslu čl. 3 odst. 6 základního nařízení.

G. ZÁJEM UNIE

1. Předběžné poznámky

- (111) V souladu s článkem 21 základního nařízení Komise zkoumala, zda navzdory předběžnému závěru o dumpingu působícím újmou neexistují přesvědčivé důvody pro závěr, že v tomto konkrétním případě není v zájmu Unie přijímat antidumpingová opatření. Analýza zájmu Unie vycházela z posouzení všech různých relevantních zájmů, včetně zájmů výrobního odvětví Unie, dovozců a uživatelů dotčeného výrobku.

2. Zájem výrobního odvětví Unie

- (112) Výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu způsobenou dumpingovým dovozem z ČLR. Je třeba připomenout, že většina ukazatelů újmy vykazovala během posuzovaného období záporný trend. Pokud by opatření nebyla uložena, jeví se další zhoršení situace výrobního odvětví Unie jako nevyhnutelné.

- (113) Očekává se, že uložení prozatímních antidumpingových cel obnoví účinné obchodní podmínky na trhu Unie a výrobnímu odvětví Unie umožní přizpůsobit ceny výrobku, který je předmětem šetření, tak, aby zohledňovaly náklady různých složek a podmínky na trhu. Lze rovněž očekávat, že uložení prozatímních opatření umožní výrobnímu odvětví Unie získat zpět alespoň část podílu na trhu, o němž přišlo v průběhu posuzovaného období, což bude mít další kladný dopad na jeho ziskovost a celkovou finanční situaci.
- (114) Pokud by opatření uložena nebyla, lze očekávat, že by došlo k další ztrátě podílu na trhu a že by výrobní odvětví Unie zůstalo i nadále ztrátové. To by bylo ze střednědobého a dlouhodobého hlediska neudržitelné. Vzhledem k vzniklým ztrátám a k vysoké úrovni investic do výroby na začátku posuzovaného období se dá očekávat, že by v případě neuložení opatření většina výrobců v Unii nemohla své investice získat zpět.
- (115) Vyvozuje se proto předběžný závěr, že uložení vyrovnávacích cel by bylo v zájmu výrobního odvětví Unie.

3. Zájem uživatelů a dovozců

- (116) Uživatelé v rámci tohoto šetření nespolupracovali.
- (117) Pokud jde o dovozce, v rámci tohoto šetření spolupracoval pouze jediný dovozce, působící v Polsku, který vyplnil dotazník a umožnil inspekci na místě. Tento dovozce utrpěl v souvislosti s dotčeným výrobkem v období šetření drobné ztráty. Činnosti spojené s dotčeným výrobkem jsou však poměrně skromné ve srovnání s veškerými činnostmi této společnosti. Je proto pravděpodobné, že uložení opatření by nemělo závažný dopad na její celkový zisk.

4. Závěr ohledně zájmu Unie

- (118) Vzhledem k výše uvedenému byl učiněn předběžný závěr, že na základě dostupných informací o zájmu Unie neexistují přesvědčivé důvody proti uložení prozatímních opatření na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z ČLR.

H. NÁVRH PROZATÍMNÍCH ANTIDUMPINGOVÝCH OPATŘENÍ

1. Úroveň pro odstranění újmy

- (119) Vzhledem k dosaženým závěrům ohledně dumpingu, újmy, příčinných souvislostí a zájmu Unie by měla být

uložena prozatímní antidumpingová opatření, aby se předešlo vzniku další újmy, kterou výrobnímu odvětví Unie způsobuje dumpingový dovoz.

- (120) Za účelem stanovení výše těchto opatření byla vzata v úvahu zjištěná dumpingová rozpětí a výše cla nezbytná pro odstranění újmy, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, aniž by přitom byla překročena zjištěná dumpingová rozpětí.

- (121) Při výpočtu výše cla nezbytného k odstranění účinků dumpingu působícího újmu se mělo za to, že by případná opatření měla výrobnímu odvětví Unie umožnit pokrýt výrobní náklady a dosáhnout zisku před zdaněním, kterého mohou přiměřeně dosáhnout výrobci ve výrobním odvětví tohoto typu za běžných podmínek hospodářské soutěže, tj. bez dumpingového dovozu, u prodeje obdobného výrobku v Unii. Má se za to, že zisk, kterého by bylo možné dosáhnout, pokud by nedocházelo k dumpingovému dovozu, by měl vycházet z průměrného ziskového rozpětí před zdaněním dosahovaného výrobcí v Unii v roce 2008. Má se tedy za to, že ziskové rozpětí 7,4 % z obrátu lze chápat jako přiměřené minimum, kterého by mohlo výrobní odvětví Unie pravděpodobně dosáhnout, pokud by neexistoval dumping působící újmu.

- (122) Na tomto základě byla vypočtena cena obdobného výrobku nepůsobící újmu výrobnímu odvětví Unie. K ceně nepůsobící újmu se dospělo úpravou prodejní ceny výrobců v Unii zařazených do vzorku o skutečné zisky/ztráty dosažené v průběhu období šetření a připočtením zmíněného ziskového rozpětí.

- (123) Nezbytné zvýšení ceny pak bylo určeno na základě porovnání vážené průměrné dovozní ceny spolupracujících vyvážejících výrobců v ČLR, jež byla stanovena pro účely výpočtů v souvislosti s cenovým podbízením, s cenou výrobku prodávaného výrobním odvětvím Unie na trhu Unie v období šetření nepůsobící újmu. Veškeré rozdíly, jež byly výsledkem tohoto srovnání, pak byly vyjádřeny jako procento průměrné celkové hodnoty CIF dovozu.

2. Prozatímní opatření

- (124) Vzhledem k výše uvedenému se má za to, že by se v souladu s čl. 7 odst. 2 základního nařízení měla uložit prozatímní antidumpingová opatření ohledně dovozu pocházejícího z ČLR, a to na úrovni nižších z hodnot dumpingového rozpětí a rozpětí újmy podle pravidla nižšího cla.

- (125) Na základě výše uvedených skutečností byly sazby antidumpingového cla stanoveny porovnáním rozpětí pro odstranění újmy a dumpingového rozpětí. Navrhované antidumpingové clo se proto stanoví takto:

Společnost	Dumpingové rozpětí	Rozpětí újmy	Prozatímní clo
Zhejiang Flyhigh Metal Products Co., Ltd	23,0 %	12,6 %	12,6 %
Metal Group Co. Ltd.	70,8 %	56,2 %	56,2 %
Jiné spolupracující společnosti	32,5 %	21,2 %	21,2 %
Celostátní dumpingové rozpětí	76,6 %	61,4 %	61,4 %

- (126) Individuální sazby antidumpingového cla, stanovené pro jednotlivé společnosti a uvedené v tomto nařízení, byly stanoveny na základě zjištění současného šetření. Odráží tedy stav týkající se těchto společností zjištěný během šetření. Tyto celní sazby (na rozdíl od celostátního cla použitelného pro „všechny ostatní společnosti“) jsou proto použitelné výlučně na dovoz výrobků pocházejících z ČLR a vyráběných těmito společnostmi, tedy uvedenými konkrétními právními subjekty. Na dovážené výrobky vyrobené jakoukoli jinou společností, která není konkrétně uvedena v normativní části tohoto nařízení, včetně subjektů ve spojení se společnostmi konkrétně uvedenými, se tyto sazby nevztahují a tyto výrobky podléhají celní sazbě použitelné na „všechny ostatní společnosti“.

- (127) Všechny stížnosti požadující použití těchto sazeb antidumpingových cel pro jednotlivé společnosti (např. po změně názvu právnické osoby nebo po zřízení nových výrobních nebo prodejních subjektů) musí být adresovány Komisi ⁽¹⁾ bezodkladně se všemi příslušnými informacemi, zejména pokud jde o jakoukoli změnu činností společnosti spojených s výrobou, tuzemským obchodem a vývozem související např. se změnou názvu nebo změnou výrobních a prodejních subjektů. Bude-li to vhodné, bude nařízení odpovídajícím způsobem změněno formou aktualizace seznamu společností, na něž se vztahují individuální celní sazby.

I. ZÁVĚREČNÉ USTANOVENÍ

- (128) V zájmu řádného úředního postupu je nutno stanovit období, během kterého mohou zúčastněné strany, které se přihlásily ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení

řízení, písemně předložit svá stanoviska a požádat o slyšení. Je třeba rovněž uvést, že zjištění týkající se uložení cel, k nimž se dospělo pro účely tohoto nařízení, jsou prozatímní a za účelem uložení konečného cla mohou být znovu uvážena,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se prozatímní antidumpingové clo na dovoz hliníkových radiátorů a součástí a dílů smontovaných do bloků nebo jednotlivě, ze kterých jsou tyto radiátory složeny, kromě radiátorů elektrického typu a jejich součástí a dílů, v současnosti kódů KN ex 7615 10 10, ex 7615 10 90, ex 7616 99 10 a ex 7616 99 90 (doplňkové kódy TARIC 7615 10 10 10, 7615 10 90 10, 7616 99 10 91, 7616 99 90 01 a 7616 99 90 91), pocházejících z Čínské lidové republiky.

2. Sazba prozatímního antidumpingového cla, která se použije na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením, je pro výrobek popsany v odstavci 1 a vyrobený níže uvedenými společnostmi stanovena takto:

Společnost	Clo (v %)	Doplňkový kód TARIC
Zhejiang Flyhigh Metal Products Co., Ltd	12,6	B272
Metal Group Co. Ltd.	56,2	B273
Jinyun Shengda Industry Co., Ltd..	21,2	B274
Ningbo Ephriam Radiator Equipment Co.,Ltd	21,2	B275
Ningbo Everfamily Radiator Co., Ltd	21,2	B276
Ningbo Ningshing Kinhil Industrial Co. Ltd.	21,2	B277
Ningbo Ninhshing Kinhil International Co., Ltd.	21,2	B278
Sira (Tianjin) Aluminium Products Co., Ltd	21,2	B279
Sira Group (Tianjin) Heating Radiators Co., Ltd.	21,2	B280
Yongkang Jinbiao Machine Electric Co., Ltd	21,2	B281
Yongkang Sanghe Radiator Co., Ltd.	21,2	B282
Zhejiang Aishuibao Piping Systems Co.,Ltd	21,2	B283
Zhejiang Botai Tools Co., Ltd	21,2	B284
Zhejiang East Industry Co., Ltd	21,2	B285

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.

Společnost	Clo (v %)	Doplňkový kód TARIC
Zhejiang Guangying Machinery Co.,Ltd	21,2	B286
Zhejiang Kangfa Industry & Trading Co., Ltd.	21,2	B287
Zhejiang Liwang Industrial and Trading Co., Ltd.	21,2	B288
Zhejiang Ningshuai Industry Co., Ltd	21,2	B289
Zhejiang Rongrong Industrial Co., Ltd.	21,2	B290
Zhejiang Yuanda Machinery & Electrical Manufacturing Co., Ltd	21,2	B291
Všechny ostatní společnosti	61,4	B999

3. Propuštění výrobku uvedeného v odstavci 1 do volného oběhu v Unii je podmíněno složením jistoty odpovídající výši prozatímního cla.

4. Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

Článek 2

1. Aniž je dotčen článek 20 nařízení (ES) č. 1225/2009, mohou zúčastněné strany požádat o poskytnutí informací o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě bylo toto nařízení přijato, předložit písemně svá stanoviska a požádat o ústní slyšení před Komisí ve lhůtě jednoho měsíce ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

2. V souladu s čl. 21 odst. 4 nařízení (ES) č. 1225/2009 se mohou zúčastněné strany vyjádřit k uplatnění tohoto nařízení ve lhůtě jednoho měsíce ode dne jeho vstupu v platnost.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 1 tohoto nařízení se použije po dobu šesti měsíců.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 10. května 2012.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 403/2012**ze dne 10. května 2012,****kterým se po sto sedmdesáté mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným se sítí Al-Kajdá**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 881/2002 ze dne 27. května 2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným se sítí Al-Kajdá ⁽¹⁾, a zejména na čl. 7 odst. 1 písm. a) a čl. 7a odst. 5 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Příloha I nařízení (ES) č. 881/2002 obsahuje seznam osob, skupin a subjektů, kterých se týká zmrazení prostředků a hospodářských zdrojů podle uvedeného nařízení.
- (2) Ve dnech 30. dubna 2012 a 3. května 2012 rozhodl Výbor pro sankce Rady bezpečnosti OSN vyjmout tři fyzické osoby ze seznamu osob, skupin a subjektů, na

které se vztahuje zmrazení prostředků a hospodářských zdrojů, poté, co zvážil žádosti o výmaz ze seznamu předložené těmito fyzickými osobami a souhrnné zprávy ombudsmana vypracované podle rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1904(2009).

- (3) Příloha I nařízení (ES) č. 881/2002 by se proto měla odpovídajícím způsobem aktualizovat,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha I nařízení (ES) č. 881/2002 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

*Článek 2*Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 10. května 2012.

Za Komisi,
jménem předsedy,
vedoucí Služby nástrojů zahraniční politiky

⁽¹⁾ Úř. věst. L 139, 29.5.2002, s. 9.

PŘÍLOHA

Příloha I nařízení (ES) č. 881/2002 se mění takto:

(1) V položce „Fyzické osoby“ se zrušují tyto záznamy:

- „Sa'd Abdullah Hussein Al-Sharif (také znám jako Sa'd al-Sharif). Datum narození: 11. 2. 1964. Místo narození: Al-Medinah, Saúdská Arábie. Státní příslušnost: saúdskoarabská. Cestovní pas č.: a) B 960789, b) G 649385 (vydaný dne 8. 9. 2006 s platností do 17. 7. 2011). Další informace: švagr a osoba úzce spojená s Usámou bin Ládinem; údajně je vůdcem finanční organizace Usámy bin Ládina. Datum zařazení na seznam podle čl. 2a odst. 4 písm. b): 25. 1. 2001.“
- (2) „Mounir Ben Habib Ben Al-TaHER Jarraya (také znám jako a) Mounir Jarraya, b) Yarraya). Adresa: (a) Via Mirasole 11, Bologna, Itálie, (b) 8 Via Ariosto, Casalecchio di Reno (Bologna), Itálie. Datum narození: a) 25. 10. 1963, b) 15. 10. 1963. Místo narození: a) Sfax, Tunisko, b) Tunisko. Státní příslušnost: tuniská. Cestovní pas č.: L065947 (tuniský cestovní pas vydaný dne 28. 10. 1995, platný do 27. 10. 2000). Datum zařazení na seznam podle čl. 2a odst. 4 písm. b): 25. 6. 2003.“
- (3) „Fethi Ben Al-Rabei Ben Abscha Mnasri (také znám jako a) Mnasri Fethi ben Rebai, b) Mnasri Fethi ben al-Rabai, c) Mnasri Fethi ben Rebaj, d) Fethi Alic, e) Amor, f) Abu Omar, g) Omar Tounsi, h) Amar). Adresa: Birmingham, Spojené království. Datum narození: a) 6. 3. 1969, b) 6. 3. 1963, c) 3. 6. 1969. Místo narození: a) Al-Sanadil Farm, Nefza, Governorate of Baja, Tunisko; b) Tunisko; c) Alžírsko. Státní příslušnost: tuniská. Cestovní pas č.: L497470 (tuniský cestovní pas vydaný dne 3. 6. 1997, platný do 2. 6. 2002). Další informace: matka se jmenuje Fatima Balayish. Datum zařazení na seznam podle čl. 2a odst. 4 písm. b): 25. 6. 2003.“
-

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 404/2012**ze dne 10. května 2012****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“⁽¹⁾),s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit

paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.

- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

*Článek 2*Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 10. května 2012.

*Za Komisi,
jménem předsedy,*José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	AL	143,3
	MA	74,0
	TN	124,7
	TR	116,2
	US	39,7
	ZZ	99,6
0707 00 05	JO	200,0
	TR	123,3
	ZZ	161,7
0709 93 10	JO	225,1
	TR	119,8
	ZZ	172,5
0805 10 20	EG	46,0
	IL	60,9
	MA	41,9
	TR	44,3
	ZZ	48,3
0805 50 10	TR	81,6
	ZZ	81,6
0808 10 80	AR	111,2
	BR	88,9
	CL	119,9
	CN	97,1
	MA	85,1
	MK	29,3
	NZ	132,7
	US	132,6
	UY	85,3
	ZA	91,1
ZZ	97,3	

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

SMĚRNICE

SMĚRNICE KOMISE 2012/16/EU

ze dne 10. května 2012,

kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES za účelem zařazení kyseliny chlorovodíkové jako účinné látky do přílohy I uvedené směrnice

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh ⁽¹⁾, a zejména na čl. 16 odst. 2 druhý pododstavec uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením Komise (ES) č. 1451/2007 ze dne 4. prosince 2007 o druhé etapě desetiletého pracovního programu uvedeného v čl. 16 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES o uvádění biocidních přípravků na trh ⁽²⁾ se zřizuje seznam účinných látek, které mají být hodnoceny vzhledem k možnému zařazení do přílohy I, IA nebo IB směrnice 98/8/ES. Tento seznam zahrnuje kyselinu chlorovodíkovou.
- (2) Podle nařízení (ES) č. 1451/2007 byla kyselina chlorovodíková v souladu s čl. 11 odst. 2 směrnice 98/8/ES hodnocena pro použití v typu přípravku 2, dezinfekční přípravky pro použití v soukromé oblasti a oblasti veřejného zdraví a jiné biocidní přípravky, jak je vymezeno v příloze V uvedené směrnice.
- (3) Lotyšsko bylo jmenováno členským státem zpravodajem a dne 16. října 2009 předložilo Komisi zprávu příslušného orgánu a doporučení v souladu s čl. 14 odst. 4 a 6 nařízení (ES) č. 1451/2007.
- (4) Zprávu příslušného orgánu přezkoumaly členské státy a Komise. V souladu s čl. 15 odst. 4 nařízení (ES) č. 1451/2007 byly závěry tohoto přezkoumání v rámci Stálého výboru pro biocidní přípravky dne 9. prosince 2011 zařazeny do hodnotící zprávy.
- (5) Na základě hodnocení lze očekávat, že biocidní přípravky pro použití v soukromé oblasti a oblasti veřejného zdraví a jiné biocidní přípravky používané v souladu se zmíněným typem přípravku 2, které obsahují kyselinu

chlorovodíkovou, splňují požadavky stanovené v článku 5 směrnice 98/8/ES. Je proto vhodné zařadit kyselinu chlorovodíkovou do přílohy I uvedené směrnice.

- (6) Na úrovni Unie nebyly hodnoceny všechny možnosti použití. Je proto vhodné, aby členské státy zhodnotily taková použití nebo scénáře expozice a taková rizika pro skupiny obyvatelstva a složky životního prostředí, které nebyly reprezentativně zohledněny při hodnocení rizik na úrovni Unie, a při vydávání povolení přípravku se ujistily, že byla přijata odpovídající opatření nebo že byly uloženy zvláštní podmínky za účelem snížení zjištěných rizik na přijatelnou úroveň.
- (7) Pokud žádost o povolení přípravku neprokazuje, že riziko pro lidské zdraví lze snížit na přijatelnou úroveň pomocí jiných prostředků, je vzhledem k žíravosti této látky a možným opatřením ke zmírnění souvisejícího rizika vhodné požadovat, aby bylo vystavení této látky při neprofesionálním použití minimalizováno prostřednictvím návrhu obalu.
- (8) Ustanovení této směrnice by měla být uplatňována souběžně ve všech členských státech, aby se zajistilo stejné nakládání s biocidními přípravky s obsahem účinné látky kyseliny chlorovodíkové na trhu Unie a aby se obecně usnadnilo řádné fungování trhu s biocidními přípravky.
- (9) Před zařazením účinné látky do přílohy I směrnice 98/8/ES je třeba poskytnout členským státům a zúčastněným stranám přiměřenou lhůtu, která jim umožní připravit se na plnění nových požadavků, které ze zařazení vyplynou, a zajistit, aby žadatelé, kteří vypracovali dokumentaci, mohli plně využívat desetileté lhůty pro ochranu údajů, která v souladu s čl. 12 odst. 1 písm. c) bodem ii) směrnice 98/8/ES začíná dnem zařazení účinné látky.
- (10) Po zařazení by měla být členským státům poskytnuta přiměřená lhůta k provedení čl. 16 odst. 3 směrnice 98/8/ES.
- (11) Směrnice 98/8/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 123, 24.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 325, 11.12.2007, s. 3.

(12) Opatření stanovená touto směrnicí jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro biocidní přípravky,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Příloha I směrnice 98/8/ES se mění v souladu s přílohou této směrnice.

Článek 2

1. Členské státy přijmou a zveřejní nejpozději do 30. dubna 2013 právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí.

Budou tyto předpisy používat od 1. května 2014.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 10. května 2012.

Za Komisi

José Manuel BARROSO
předseda

PŘÍLOHA

Do přílohy I směrnice 98/8/ES se doplňuje tato položka:

Č.	Obecný název	Název podle IUPAC Identifikační čísla	Minimální čistota účinné látky v biocidním přípravku při uvedení na trh	Datum zařazení	Lhůta k dosažení souladu s čl. 16 odst. 3 (s výjimkou přípravků obsahujících více než jednu účinnou látku, pro něž budou lhůty k dosažení souladu s čl. 16 odst. 3 stanoveny v posledním z rozhodnutí o zařazení týkajících se jejich účinných látek)	Datum skončení platnosti zařazení	Typ přípravku	Zvláštní ustanovení (*)
„56	<i>kyselina chlorovodíková</i>	kyselina chlorovodíková č. CAS: nepoužije se č. ES: 231-595-7	999 g/kg	1. května 2014	30. dubna 2016	30. dubna 2024	2	Členské státy při posuzování žádosti o povolení pro přípravky v souladu s článkem 5 a přílohou VI hodnotí v případě, že je to pro daný přípravek relevantní, ta použití nebo scénáře expozice a ta rizika pro skupiny obyvatelstva a složky životního prostředí, které nebyly reprezentativně zastoupeny při hodnocení rizik na úrovni Unie. Pokud žádost o povolení přípravku neprokazuje, že riziko pro lidské zdraví lze snížit na přijatelnou úroveň pomocí jiných prostředků, členské státy se při posuzování žádosti o povolení přípravků pro neprofesionální použití ujistí, že přípravky jsou obsaženy v obalech navržených tak, aby minimalizovaly vystavení uživatele.“

(*) Obsah a závěry hodnotících zpráv k provádění společných zásad přílohy VI jsou k dispozici na internetových stránkách Komise: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

ROZHODNUTÍ

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 8. května 2012,

kterým se mění rozhodnutí 2008/855/ES, pokud jde o veterinární opatření pro tlumení klasického moru prasat v Německu

(oznámeno pod číslem C(2012) 2992)

(Text s významem pro EHP)

(2012/250/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 89/662/EHS ze dne 11. prosince 1989 o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 4 uvedené směrnice,

s ohledem na směrnici Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ⁽²⁾, a zejména na čl. 10 odst. 4 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Rozhodnutí Komise 2008/855/ES ze dne 3. listopadu 2008 o veterinárních opatřeních pro tlumení klasického moru prasat v některých členských státech ⁽³⁾ stanoví některá opatření pro tlumení klasického moru prasat v členských státech či jejich regionech uvedených v příloze uvedeného rozhodnutí. Seznam v příloze zahrnuje části území spolkových zemí Porýní-Falcko a Severní Porýní-Vestfálsko v Německu.

(2) Německo informovalo Komisi o nedávném vývoji, pokud jde o klasický mor prasat u divokých prasat v oblastech spolkových zemí Porýní-Falcko a Severní Porýní-Vestfálsko uvedených v příloze rozhodnutí 2008/855/ES.

(3) Z těchto informací vyplývá, že klasický mor prasat byl u divokých prasat ve spolkových zemích Porýní-Falcko a Severní Porýní-Vestfálsko eradikován. Opatření stanovená rozhodnutím 2008/855/ES by se proto již neměla na uvedené oblasti vztahovat a Německo by mělo tudíž být ze seznamu v části I přílohy uvedeného rozhodnutí vyjmuto.

(4) Rozhodnutí 2008/855/ES by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(5) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Část I bod 1 přílohy rozhodnutí 2008/855/ES se zrušuje.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 8. května 2012.

Za Komisi

John DALLI

člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 395, 30.12.1989, s. 13.

⁽²⁾ Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽³⁾ Úř. věst. L 302, 13.11.2008, s. 19.

III

(Jiné akty)

EVROPSKÝ HOSPODÁŘSKÝ PROSTOR

ROZHODNUTÍ KONTROLNÍHO ÚŘADU ESVO

č. 35/10/KOL

ze dne 3. února 2010,

kterým se po osmdesáté mění procesní a hmotná pravidla v oblasti státní podpory vložím nové kapitoly o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysíláníKONTROLNÍ ÚŘAD ESVO ⁽¹⁾,dne 27. října 2009 zveřejnila Evropská komise (dále jen „Komise“) sdělení Komise o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání ⁽⁵⁾,S OHLEDEM na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru ⁽²⁾, a zejména na články 61 až 63 a protokol 26 této dohody,

sdělení Komise se týká i Evropského hospodářského prostoru,

S OHLEDEM na Dohodu mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora ⁽³⁾, a zejména na článek 24 a čl. 5 odst. 2 písm. b) této dohody,

v celém Evropském hospodářském prostoru je třeba zajistit jednotné uplatňování pravidel EHP pro státní podporu,

VZHLEDEM K TĚMTO DŮVODŮM:

podle článku 24 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru uplatňuje Kontrolní úřad ustanovení Dohody o EHP týkající se státní podpory,

podle bodu II v položce „VŠEOBECNÉ“ na konci přílohy XV Dohody o EHP má Kontrolní úřad po konzultaci s Komisí přijmout akty odpovídající aktům přijatým Komisí,

podle čl. 5 odst. 2 písm. b) Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru vydá Kontrolní úřad oznámení nebo pokyny k záležitostem, jimiž se zabývá Dohoda o EHP, pokud to tato dohoda nebo Dohoda o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru výslovně stanoví nebo pokud to Kontrolní úřad považuje za nezbytné,

Kontrolní úřad konzultoval Komisi a státy ESVO dopisy k dané záležitosti ze dne 26. ledna 2010 (dokumenty č. 543973, 543974 a 543997),

Kontrolní úřad přijal dne 19. ledna 1994 procesní a hmotná pravidla v oblasti státní podpory ⁽⁴⁾,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

⁽¹⁾ Dále jen „Kontrolní úřad“.⁽²⁾ Dále jen „Dohoda o EHP“.⁽³⁾ Dále jen „Dohoda o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru“.⁽⁴⁾ Pokyny pro uplatňování a výklad článků 61 a 62 Dohody o EHP a článku 1 protokolu 3 k Dohodě o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru, které byly přijaty a vydány Kontrolním úřadem ESVO dne 19. ledna 1994, zveřejněné v *Úředním věstníku Evropské unie* (dále jen *Úř. věst.*) L 231, 3.9.1994, s. 1 a v dodatku EHP č. 32, 3.9.1994, s. 1, v platném znění. Dále jen „pokyny pro státní podporu“. Aktuální znění pokynů pro státní podporu je zveřejněno na internetových stránkách Kontrolního úřadu na adrese: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

Článek 1

Pokyny pro státní podporu jsou pozměněny vložím nové kapitoly o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání. Nová kapitola je uvedena v příloze tohoto rozhodnutí.

⁽⁵⁾ *Úř. věst.* C 257, 27.10.2009, s. 1.

Článek 2

Pouze anglické znění je závazné.

V Bruselu dne 3. února 2010.

Za Kontrolní úřad ESVO

Per SANDERUD
předseda

Kurt JÄGER
člen kolegia

_____

PŘÍLOHA

POUŽITÍ PRAVIDEL STÁTNÍ PODPORY NA VEŘEJNOPRÁVNÍ VYSÍLÁNÍ ⁽¹⁾

1. Úvod a oblast působnosti

- (1) Během posledních tří desetiletí prošlo vysílání důležitými změnami. Odstranění monopolů, vznik nových provozovatelů a rychlý technologický rozvoj podstatně změnily soutěžní prostředí. Televizní vysílání bylo tradičně vyhrazenou činností. Od počátku bylo většinou provozováno veřejnými podniky s dominantním postavením, zejména v důsledku omezené dostupnosti vysílacích frekvencí a velkých překážek pro vstup.
- (2) V sedmdesátých letech minulého století však hospodářský a technologický rozvoj umožňoval státům ESVO rostoucí mírou, aby povolovaly vysílání dalším provozovatelům. Státy ESVO se proto rozhodly zavést na tomto trhu hospodářskou soutěž. To spotřebitelům umožnilo širší výběr, protože se objevilo mnoho dalších kanálů a nových služeb; napomohlo to také vzniku a růstu silných evropských provozovatelů, rozvoji nových technologií a dosažení vyššího stupně pluralismu v tomto odvětví, což znamená více než pouhou dostupnost dodatečných kanálů či služeb. Ačkoli státy ESVO otevřely trh hospodářské soutěži, domnívaly se, že by veřejnoprávní vysílání mělo být zachováno jako prostředek k pokrytí řady oblastí a uspokojení potřeb a cílů veřejné politiky, které by jinak nemusely být v optimálním rozsahu uspokojeny.
- (3) Větší hospodářská soutěž spolu s přítomností státem financovaných provozovatelů vedla také k vzrůstajícím obavám, pokud jde o rovnost podmínek, na něž Kontrolní úřad upozornili soukromí provozovatelé. Stížnosti se týkaly porušování článků 59 a 61 Dohody o EHP, pokud jde o veřejné financování veřejnoprávních vysílacích organizací.
- (4) Předchozí kapitola o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání v pokynech pro státní podporu ⁽²⁾ poprvé stanovila rámec, který upravuje státní financování veřejnoprávního vysílání. Tato kapitola Kontrolnímu úřadu sloužila jako dobrý základ pro řešení případů v oblasti financování veřejnoprávních vysílacích organizací.
- (5) Trh s rozhlasovým a audiovizuálním vysíláním mezitím významně ovlivnily technologické změny. Došlo ke znásobení distribučních platform a technologií, jako je digitální televize, IPTV, mobilní televize a video na vyžádání. To vedlo ke zvýšení hospodářské soutěže s novými účastníky, například provozovateli sítí a internetovými společnostmi, kteří vstoupili na trh. Technologický rozvoj umožnil rovněž vznik nových mediálních služeb, například informačních služeb on-line a nelineárních služeb nebo služeb na vyžádání. Poskytování audiovizuálních služeb se sjednocuje, přičemž spotřebitelé jsou stále více schopni získat různé služby na jediné platformě nebo na jediném zařízení, či získat jakoukoli dotyčnou službu na různých platformách nebo zařízeních. Rostoucí škála možností spotřebitelů, pokud jde o přístup k mediálnímu obsahu, vedla ke znásobení nabízených audiovizuálních služeb a k rozšířené divácké obce. Nové technologie umožnily lepší účast spotřebitelů. Tradiční model pasivního využívání se postupně mění na aktivní účast a kontrolu nad obsahem ze strany spotřebitelů. S cílem udržet krok s novým vývojem diverzifikují veřejnoprávní i soukromé vysílací stanice své činnosti, přecházejí na nové distribuční platformy a rozšiřují škálu svých služeb. V poslední době tato diverzifikace činnosti veřejnoprávních vysílacích organizací, jež jsou financovány z veřejných zdrojů (jako např. obsah on-line, kanály zaměřené na tematické vysílání), vyvolala řadu stížností z řad ostatních účastníků trhu včetně vydavatelů.
- (6) V rozsudku ve věci *Altmark* z roku 2003 ⁽³⁾ Soudní dvůr Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) vymezil podmínky, za nichž vyrovnávací platba za závazek veřejné služby nepředstavuje státní podporu. V roce 2005 přijal Kontrolní úřad novou kapitolu o státní podpoře ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby ⁽⁴⁾ a vložil ji do pokynů pro státní podporu. V roce 2006 bylo mimoto začleněno rozhodnutí Komise 2005/842/ES ze dne 28. listopadu 2005 o použití čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby poskytované určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu ⁽⁵⁾ do Dohody o EHP jako akt uvedený v bodě 1h přílohy XV Dohody o EHP, přizpůsobený protokolem 1 k

⁽¹⁾ Tato kapitola odpovídá sdělení Komise o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání (Úř. věst. C 257, 27.10.2009, s. 1).

⁽²⁾ Přijato rozhodnutím č. 90/04/KOL ze dne 23. dubna 2004, kterým se po čtyřicáté šesté mění procesní a hmotná pravidla v oblasti státní podpory zavedením nové kapitoly 24C: Použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání (Úř. věst. L 327, 13.12.2007, s. 21 a dodatek EHP č. 59, 13.12.2007, s. 1).

⁽³⁾ Věc C-280/2000 *Altmark Trans GmbH a Regierungspräsidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH (Altmark)*, Sb. rozh. 2003, s. I-7747.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 109, 26.4.2007, s. 44 a dodatek EHP č. 20, 26.4.2007, s. 1, k dispozici rovněž na internetových stránkách Kontrolního úřadu na adrese <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkIdID=16997&1=1>.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 312, 29.11.2005, s. 67.

této dohodě (dále jen „rozhodnutí 2005/842/ES“) (6). Členské státy ESVO se v současnosti nacházejí v procesu začleňování směrnice 2007/65/ES (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) (7), která rozšiřuje oblast působnosti regulace audiovizuálních služeb v EHP na nové mediální služby.

- (7) Tyto změny na trhu a změny právního prostředí si vyžádaly aktualizaci kapitoly o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání. V akčním plánu pro státní podpory z roku 2005 (8) bylo oznámeno, že se Evropská komise (dále jen „Komise“) „znovu vrátí ke sdělení o používání pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání. Zvláště s rozvojem nových digitálních technologií a služeb podporovaných internetem se objevily nové problémy týkající se rozsahu činností veřejnoprávního vysílání“.
- (8) V průběhu let 2008 a 2009 se Kontrolní úřad a státy ESVO zúčastnily několika veřejných konzultací Komise týkajících se přezkumu sdělení o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání z roku 2001 (9). Tato kapitola konsoliduje rozhodovací praxi Komise a Kontrolního úřadu v oblasti státní podpory způsobem, který je zaměřen do budoucna, a to na základě připomínek obdržených během veřejných konzultací. Objasňuje zásady, jimiž se Kontrolní úřad řídí při používání článku 61 a čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP, pokud jde o veřejné financování audiovizuálních služeb v odvětví vysílání (10), s přihlédnutím k nedávnému vývoji na trhu a vývoji právních předpisů. Touto kapitolou není dotčeno uplatňování pravidel vnitřního trhu a základních svobod v oblasti vysílání.

2. Úloha veřejnoprávního vysílání

- (9) Veřejnoprávní vysílání, i při svém nesporném hospodářském významu, není srovnatelné s veřejnou službou v žádném jiném hospodářském odvětví. Neexistuje jiná služba, která by současně měla přístup k tak širokému okruhu obyvatelstva, poskytovala mu tolik informací a takový obsah, kterým by vyjadřovala a ovlivňovala jak mínění jednotlivce, tak i veřejnosti.
- (10) Kromě toho je vysílání obecně chápáno jako velmi spolehlivý zdroj informací a pro nezanedbatelnou část obyvatelstva představuje hlavní zdroj informací. Obohacuje tak veřejnou diskusi a v konečném důsledku může zajistit všem občanům přiměřenou účast na veřejném životě. V této souvislosti má zásadní význam záruka nezávislosti vysílání, v souladu s obecnou zásadou svobody projevu zakotvenou v článku 10 Evropské úmluvy o lidských právech, která je obecnou právní zásadou, jejíž dodržování zajišťuje Soudní dvůr (11).
- (11) Úloha veřejné služby (12) obecně je uznána Dohodou o EHP, zejména čl. 59 odst. 2, který zní:

„Podniky pověřené poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu nebo ty, které mají povahu fiskálního monopolu, podléhají pravidlům obsaženým v této dohodě, zejména pravidlům hospodářské soutěže, pokud uplatnění těchto pravidel nebrání právně nebo fakticky plnění zvláštních úkolů, které jim byly svěřeny. Rozvoj obchodu nesmí být dotčen v míře, která by byla v rozporu se zájmem smluvních stran.“

- (12) Význam veřejnoprávního vysílání pro sociální, demokratický a kulturní život byl potvrzen v aktu uvedeném v bodě 33 přílohy XI Dohody o EHP (*usnesení Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 25. ledna 1999 o veřejnoprávním vysílání*) (13), přizpůsobeném protokolem I této dohody (dále jen „usnesení

(6) Rozhodnutí Smíšeného výboru č. 91/2006 (Úř. věst. L 289, 19.10.2006, s. 31 a dodatek EHP č. 52, 19.10.2006, s. 24), vstup v platnost dne 8.7.2006.

(7) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/65/ES ze dne 11. prosince 2007, kterou se mění směrnice Rady 89/552/EHS o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání (Úř. věst. L 332, 18.12.2007, s. 27).

(8) KOM(2005) 107 v konečném znění.

(9) Úř. věst. C 320, 15.11.2001, s. 5. Toto sdělení odpovídá předchozí kapitole o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání, kterou Kontrolní úřad přijal dne 23. dubna 2004, viz poznámka pod čarou 2.

(10) Pro účely této kapitoly odkazuje pojem „audiovizuální služba/služby“ na lineární a/nebo nelineární šíření zvukového a/nebo audiovizuálního obsahu a na další přidružené služby jako např. informační textové služby online. Toto pojetí „audiovizuálních služeb“ je třeba odlišit od užšího pojetí „audiovizuálních mediálních služeb“, jak jsou definovány v čl. 1 písm. a) směrnice 2007/65/ES (směrnice o audiovizuálních mediálních službách).

(11) Věc C-260/89 ERT, Sb. rozh. 1991, s. I-2925.

(12) Pro účely této kapitoly musí být výraz „veřejná služba“ chápán jako odpovídající výrazu „služba obecného hospodářského zájmu“ použitému v čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP.

(13) Úř. věst. C 30, 5.2.1999, s. 1.

o veřejnoprávním vysílání“⁽¹⁴⁾). Jak zdůrazňuje usnesení o veřejnoprávním vysílání: „Přístup široké veřejnosti, bez diskriminace a na základě rovných příležitostí, k různým kanálům a službám je nezbytným předpokladem pro plnění zvláštního závazku veřejnoprávního vysílání.“ Kromě toho musí veřejnoprávní vysílání „využívat technického pokroku“, přinášet „veřejnosti výhody nových audiovizuálních a informačních služeb a nových technologií“ a zaručovat „vývoj a diverzifikaci činnosti v digitálním věku“. Konečně, „veřejnoprávní vysílání musí být schopné nadále poskytovat široké programové spektrum v souladu se svým posláním, jak bylo vymezeno členskými státy, aby oslovovalo společnost jako celek; v této souvislosti je pro veřejnoprávní vysílání legitimní usilovat o dosažení vysoké sledovanosti“.

- (13) Úlohu veřejnoprávního vysílání při podpoře kulturní rozmanitosti uznala i Úmluva UNESCO o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů z roku 2005⁽¹⁵⁾. Úmluva stanoví, že každá strana může přijímat „opatření na ochranu a podporu rozmanitosti kulturních projevů na svém území“. Tato opatření mohou zahrnovat mimo jiné „opatření, jejichž cílem je podporovat rozmanitost médií, a to i prostřednictvím veřejnoprávního rozhlasového a televizního vysílání“⁽¹⁶⁾.
- (14) Tyto hodnoty veřejnoprávního vysílání jsou stejně důležité v rychle se měnícím novém mediálním prostředí. Zdůrazňuje se to rovněž v doporučeních Rady Evropy týkajících se plurality médií a různorodosti mediálního obsahu⁽¹⁷⁾ a úlohy veřejnoprávních sdělovacích prostředků v informační společnosti⁽¹⁸⁾. Druhé z těchto doporučení vyzývá členské státy Rady Evropy, aby „zajistily veřejnoprávní sdělovací prostředky (...) transparentním a odpovědným způsobem“ a aby „veřejnoprávním sdělovacím prostředkům umožnily reagovat plně a účinně na výzvy informační společnosti při respektování dvojité veřejnoprávní/soukromoprávní struktury evropského elektronického mediálního prostředí a při zohlednění otázek trhu a hospodářské soutěže“.
- (15) Bez ohledu na výše uvedené je však současně nutno poznamenat, že se provozovatelé komerčního vysílání, z nichž řada podléhá požadavkům na veřejné služby, rovněž významně podílejí na dosažení cílů usnesení o veřejnoprávním vysílání v rozsahu, v jakém přispívají k pluralismu, obohacují kulturní a politickou diskusi a rozšiřují výběr programů. Vydavatelé novin a ostatní tištěná média hrají také důležitou úlohu při zajišťování objektivního informování veřejnosti a demokracie. Vzhledem ke skutečnosti, že tyto subjekty nyní soutěží s provozovateli vysílání po internetu, jsou všichni tito poskytovatelé komerčních médií ohroženi potenciálními negativními účinky, které by státní podpora udělená provozovatelům veřejného vysílání mohla mít na rozvoj nových modelů podnikání. Jak připomíná směrnice 2007/65/ES (směrnice o audiovizuálních mediálních službách), „společná existence soukromých a veřejnoprávních poskytovatelů audiovizuálních mediálních služeb je rysem, který je specifický pro evropský audiovizuální mediální trh“. Zachování plurality vyvážené nabídky veřejných a soukromých médií je skutečným společným zájmem, a to i v současném dynamickém mediálním prostředí.

3. Právní rámec

- (16) Uplatnění pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání musí brát v úvahu velké množství různých hledisek. Posouzení státní podpory je založeno na článku 61 Dohody o EHP o státních podporách a na čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP o uplatnění pravidel Dohody o EHP, zejména pravidel hospodářské soutěže, na služby obecného zájmu. Protokol 3 Dohody o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora (dále jen protokol 3) stanoví pravidla postupu v případech státní podpory.
- (17) Dohoda o EHP neobsahuje ustanovení podobné článku 167 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen Smlouva o fungování EU) (bývalý článek 151 Smlouvy o ES) týkající se kultury nebo „kulturní výjimku“ pro podpory určené na pomoc kultuře, jako je výjimka obsažená v čl. 107 odst. 3 písm. d) SFEU (bývalý čl. 87 odst. 3 písm. d) Smlouvy o ES). To však neznamená, že výjimka pro taková opatření je vyloučena. Jak uznal Kontrolní úřad v předchozích případech, tato opatření podpory lze schválit z kulturních důvodů na základě čl. 61 odst. 3 písm. c) Dohody o EHP⁽¹⁹⁾.

⁽¹⁴⁾ Usnesení o veřejnoprávním vysílání bylo začleněno do Dohody o EHP aktem, který smluvní strany vzaly na vědomí rozhodnutím č. 118/1999 (Úř. věst. L 325, 21.12.2000, s. 33 a dodatek EHP č. 60, 21.12.2000, s. 423 (islandština) a s. 424 (norština)), vstup v platnost dne 1.10.1999.

⁽¹⁵⁾ Úmluva UNESCO o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů byla podepsána v Paříži dne 20.10.2005. Poté byla ratifikována Norskem a schválena Islandem.

⁽¹⁶⁾ Čl. 6 odst. 1 a odst. 2 písm. h) Úmluvy UNESCO o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů.

⁽¹⁷⁾ Doporučení CM/Rec(2007)2 Výboru ministrů členskými zemím o pluralitě médií a různorodosti mediálního obsahu, přijaté dne 31. ledna 2007 na 985. zasedání náměstků ministrů.

⁽¹⁸⁾ Doporučení CM/Rec(2007)3 Výboru ministrů členskými zemím o úloze veřejnoprávních sdělovacích prostředků v informační společnosti, přijaté dne 31. ledna 2007 na 985. zasedání náměstků ministrů.

⁽¹⁹⁾ Například rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO č. 180/09/KOL ze dne 31. března 2009 o režimech podpor pro audiovizuální produkce a vypracování scénářů a vzdělávací opatření (Úř. věst. C 236, 1.10.2009, s. 5 a dodatek EHP č. 51, 1.10.2009, s. 17). Viz rovněž kapitola o státní podpoře filmových a ostatních audiovizuálních děl v pokynech Kontrolního úřadu ESVO pro státní podporu, přijato rozhodnutím Kontrolního úřadu ESVO č. 788/08/KOL ze dne 17. prosince 2008, kterým se po šedesátém sedmém měni procesní a hmotná pravidla v oblasti státní podpory změnou stávajících kapitol o referenčních a diskontních sazbách a o státní podpoře ve formě záruk a vložení nové kapitoly o navrácení protiprávní a neslučitelné podpory, o státní podpoře filmových a ostatních audiovizuálních děl a státní podpoře železničním podnikům, dosud nezveřejněno, k dispozici na internetových stránkách Kontrolního úřadu na adrese: <http://www.efasurv.int/?1=1&showLinkID=15643&1=1>.

- (18) Regulační rámec týkající se „audiovizuálních mediálních služeb“ koordinuje na evropské úrovni směrnice 2007/65/ES (směrnice o audiovizuálních mediálních službách). Požadavky na finanční transparentnost, pokud jde o veřejné podniky, jsou upraveny aktem uvedeným v bodě 1a přílohy XV Dohody o EHP (směrnice Komise 2006/111/ES ze dne 16. listopadu 2006 o zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky a o finanční průhlednosti uvnitř jednotlivých podniků)⁽²⁰⁾, upraveným protokolem 1 této dohody (dále jen „směrnice 2006/111/ES (směrnice o zprůhlednění finančních vztahů)“)⁽²¹⁾.
- (19) Tato pravidla podléhají výkladu Soudního dvora ESVO v rámci „pilíře ESVO“ a Soudního dvora v rámci „pilíře Evropské unie“. Kontrolní úřad přijal rovněž několik souborů pokynů k používání pravidel státní podpory, jež odpovídají obdobným pokynům vydaným Komisí. Kontrolní úřad přijal především v roce 2005 kapitolu o státní podpoře ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby a v roce 2006 bylo do Dohody o EHP začleněno rozhodnutí 2005/842/ES objasňující požadavky čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP. Dané rozhodnutí se vztahuje rovněž na oblast vysílání, pokud jsou splněny podmínky uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. a) rozhodnutí 2005/842/ES⁽²²⁾.

4. Použitelnost čl. 61 odst. 1 dohody o ehp

4.1 Charakter státní podpory u státního financování veřejnoprávních vysílacích organizací

- (20) V souladu s čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP zahrnuje pojem státní podpory tyto podmínky: a) musí se jednat o státní zásah nebo zásah ze státních prostředků; b) tento zásah musí být způsobilý ovlivnit obchod mezi smluvními stranami; c) musí svého příjemce zvýhodnit; d) musí narušovat nebo ohrožovat hospodářskou soutěž⁽²³⁾. Existence státní podpory musí být posuzována objektivně a při zohlednění judikatury Soudního dvora a Soudu ESVO.
- (21) Rozhodujícím prvkem při jakémkoli posuzování státní podpory podle čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP je účinek státního zásahu, nikoli jeho účel. Veřejnoprávní vysílací organizace jsou obvykle financovány ze státního rozpočtu nebo z poplatků od držitelů televizních a rozhlasových přijímačů. Za určitých zvláštních okolností poskytuje stát veřejnoprávním vysílacím organizacím kapitálové příspěvky nebo jim promíjí dluhy. Tato finanční opatření jsou obvykle přičitatelná orgánům veřejné správy a vyžadují převod státních prostředků⁽²⁴⁾.
- (22) Lze rovněž obecně předpokládat, že státní financování veřejnoprávních vysílacích organizací ovlivňuje obchod mezi smluvními stranami. Jak upozornil Soudní dvůr: „Jestliže podpora poskytnutá státem nebo ze státních prostředků posílí postavení jednoho podniku vůči jiným podnikům soutěžícím na vnitřním trhu Společenství, musí být tento trh považován za ovlivněný touto podporou“⁽²⁵⁾. To jednoznačně platí pro získávání a prodej programových práv, které se často uskutečňují na mezinárodní úrovni. Rovněž reklama v případě veřejnoprávních vysílacích organizací, které mají oprávnění prodávat vysílací čas pro reklamu, má přeshraniční účinek, zejména u jazykově stejnorodých oblastí přesahujících hranice jednotlivých států. Vlastnická struktura provozovatelů komerčního vysílání se kromě toho může rozšířit na více států EHP. Služby poskytované na internetu mají mimoto obvykle celosvětový dosah.
- (23) Pokud jde existenci zvýhodnění, Soudní dvůr objasnil v rozsudku ve věci *Altmark*, že vyrovnávací platba za závazek veřejné služby nepředstavuje státní podporu, jsou-li splněny čtyři kumulativní podmínky. Za prvé, podnik, který je příjemcem podpory, je pověřen poskytováním služeb veřejného zájmu a úkoly a povinnosti s tím spojené jsou jasně vymezené. Za druhé, parametry vyrovnání za poskytování služeb jsou objektivní a transparentní a jsou stanoveny předem. Za třetí, vyrovnávací platba nepřesahuje náklady na plnění závazku služby veřejného zájmu či jejich část s přihlédnutím k příslušným příjmům a přiměřenému zisku. Za čtvrté, není-li v konkrétním případě podnik, který má plnit závazky veřejné služby, vybrán v rámci veřejného výběrového řízení, které umožní vybrat uchazeče, jenž je schopen poskytovat společnostem tyto služby s nejnižšími náklady, musí být výše vyrovnávací platby stanovena na základě analýzy nákladů, které by při plnění těchto závazků vznikly průměrnému, dobře řízenému podniku, který je vhodně vybaven k tomu, aby splňoval nezbytné požadavky na veřejné služby.

⁽²⁰⁾ Úř. věst. L 318, 17.11.2006, s. 17.

⁽²¹⁾ Rozhodnutí Smíšeného výboru č. 55/2007 (Úř. věst. L 266, 11.10.2007, s. 15 a dodatek EHP č. 48, 11.10.2007, s. 12), vstup v platnost dne 9.6.2007.

⁽²²⁾ Podle čl. 2 odst. 1 písm. a) se rozhodnutí 2005/842/ES vztahuje na státní podporu ve formě „vyrovnávací platby za závazek veřejné služby poskytnuté podnikům, jejichž průměrný roční obrat před zdaněním za všechny činnosti nepřesáhl v průběhu dvou finančních let předcházejících roku, kdy byl daný podnik pověřen poskytováním služeb obecně hospodářského zájmu, částku 100 milionů EUR, pokud roční vyrovnávací platba za dotčenou službu nepřesahuje 30 milionů EUR“.

⁽²³⁾ Spojené věci T-309/04, T-317/04, T-329/04 a T-336/04 *TV2/Danmark v. Komise (TV2)*, Sb. rozh. 2008, s. II-2935, bod 156.

⁽²⁴⁾ Pokud jde o označení prostředků pocházejících z koncesionářských poplatků za státní prostředky, viz rozsudek ve věci *TV2*, citováno výše, body 158–159.

⁽²⁵⁾ Věci C-730/79 *Philip Morris Holland v. Komise*, Sb. rozh. 1980, s. 2671, bod 11; C-303/88 *Itálie v. Komise*, Sb. rozh. 1991, s. I-1433, bod 27; C-156/98 *Německo v. Komise*, Sb. rozh. 2000, s. I-6857, bod 33.

- (24) V rozsahu, v jakém toto financování nesplňuje uvedené podmínky, by bylo považováno za selektivní zvýhodnění jen určitých vysílacích organizací, a tedy za narušující či ohrožující hospodářskou soutěž.

4.2 Charakter podpory: existující podpora v protikladu k nové podpoře

- (25) Režimy financování, které nyní fungují ve většině států ESVO, byly zavedeny před dlouhou dobou. Kontrolní úřad proto musí nejprve určit, zda tyto režimy mají být považovány za „existující podporu“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 části I protokolu 3. V souladu s tímto ustanovením „Kontrolní úřad ESVO ve spolupráci se státy ESVO zkoumá průběžně režimy podpor existující v těchto státech. Navrhuje jim vhodná opatření, která vyžaduje postupný rozvoj nebo fungování Dohody o EHP“.
- (26) Podle čl. 1 písm. b bodu i) části II protokolu 3 zahrnuje existující podpora „... všechny podpory existující v příslušných státech ESVO před vstupem Dohody o EHP v platnost, to znamená režimy podpor a jednotlivé podpory, které byly zavedeny před vstupem Dohody o EHP v platnost a zůstávají použitelné i po něm“.
- (27) Podle čl. 1 písm. b bodu v) části II protokolu 3 zahrnuje existující podpora rovněž „podporu, která se považuje za existující podporu, protože v době, kdy začala být uskutečňována, nevytvářela podporu a poté se stala podporou následkem vývoje Evropského hospodářského prostoru bez toho, že by byla státem ESVO pozměněna“.
- (28) V souladu s judikaturou Soudního dvora⁽²⁶⁾ musí Kontrolní úřad ověřovat, zda se právní rámec, v němž je podpora poskytována, od svého zavedení změnil, či nikoli. Kontrolní úřad se domnívá, že individuální přístup k případům je nevhodnější⁽²⁷⁾, přičemž bere v úvahu všechny prvky spojené se systémem vysílání daného státu ESVO.
- (29) Podle judikatury ve věci *Gibraltar*⁽²⁸⁾ by se neměla každá změna existující podpory považovat za přeměnu existující podpory na novou podporu. Podle Tribunálu „pouze v případě, že se změna týká vlastní podstaty původního režimu podpory, se tento přeměňuje na nový režim podpory. Pokud lze nový prvek jednoznačně oddělit od původního režimu, nejedná se o podstatnou změnu existujícího režimu“.
- (30) Vzhledem k výše uvedeným úvahám Kontrolní úřad ve své rozhodovací praxi obvykle zkoumal: a) zda původní režim financování veřejnoprávní vysílací organizace představuje existující podporu v souladu s pravidly uvedenými výše v bodech 26 a 27; b) zda následné změny ovlivňují vlastní podstatu původního opatření (tedy povahu výhody nebo zdroje financování, účel podpory, příjemce nebo rozsah činnosti příjemců), nebo zda jsou tyto změny čistě formálního či administrativního charakteru, a c) v případě, že jde o podstatné následné změny, zda je lze od původního opatření oddělit, což umožňuje jejich samostatné posouzení, nebo zda oddělitelné od původního opatření nejsou a potom je původní opatření jako celek přeměněno na novou podporu.

5. Posouzení slučitelnosti státní podpory podle čl. 61 odst. 3 dohody o ehp

- (31) Ačkoli je vyrovnávací platba za veřejnoprávní vysílání obvykle posuzována podle čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP, odchylky uvedené v čl. 61 odst. 3 Dohody o EHP mohou v zásadě v oblasti vysílání rovněž platit, jsou-li splněny příslušné podmínky.
- (32) Dohoda o EHP neobsahuje ustanovení odpovídající čl. 167 odst. 4 Smlouvy o fungování EU, které Komisi ukládá, aby ve své činnosti podle ostatních ustanovení Smlouvy o fungování Evropské unie přihlížela ke kulturním hlediskům, zejména s cílem uznávat a podporovat rozmanitost svých kultur. Dohoda o EHP neobsahuje rovněž kulturní výjimku podobnou čl. 107 odst. 3 písm. d) Smlouvy o fungování EU, která Komisi dává možnost považovat podporu, která je určena na pomoc kultuře, za slučitelnou se společným trhem, pokud taková podpora neovlivní podmínky obchodu a hospodářské soutěže ve Společenství v míře odporující společnému zájmu. To však neznamená, že použití pravidel státní podpory neponechává žádný prostor pro uvážení kulturních aspektů. Dohoda

⁽²⁶⁾ Věc C-44/93 *Namur-Les Assurances du Crédit SA v. Office National du Ducroire a belgický stát*, Sb. rozh. 1994, s. I-3829.

⁽²⁷⁾ Viz například rozhodnutí Komise v těchto věcech: E 8/06, *státní financování pro vlámskou veřejnoprávní vysílací organizaci VRT* (Úř. věst. C 143, 10.6.2008, s. 7); E 4/05, *státní financování RTE a TNAG (TG4)* (Úř. věst. C 121, 17.5.2008, s. 5); E 9/05, *poplatek za licence RAI*, Úř. věst. C 235, 23.9.2005, s. 3; E 10/2005, *poplatek za licence France 2 a 3*, Úř. věst. C 240, 30.9.2005, s. 20; E 8/05, *španělská celostátní veřejnoprávní vysílací organizace RTVE*, Úř. věst. C 239, 4.10.2006, s. 17; C 2/04, *financování ad hoc nizozemských provozovatelů veřejnoprávního vysílání*, Úř. věst. L 49, 22.2.2008, s. 1; C 60/99, *rozhodnutí Komise 2004/838/ES ze dne 10. prosince 2003 o státních podporách prováděných Francií ve prospěch France 2 a France 3* (Úř. věst. L 361, 8.12.2004, s. 21; C 62/99), *rozhodnutí Komise 2004/339/ES ze dne 15. října 2003 o opatřeních provedených Itálií ve prospěch ve prospěch RAI SpA* (Úř. věst. L 119, 23.4.2004, s. 1); NN 88/98, *financování 24hodinového zpravodajského kanálu v licenci BBC, v němž nejsou reklamy* (Úř. věst. C 78, 18.3.2000, s. 6) a NN 70/98, *státní podpora veřejnoprávním vysílacím kanálům Kinderkanal a Phoenix* (Úř. věst. C 238, 21.8.1999, s. 3).

⁽²⁸⁾ Spojené věci T-195/01 a T-207/01 *Government of Gibraltar v. Komise (Gibraltar)*, Sb. rozh. 2002, s. II-2309.

o EHP uznává nutnost posílení kulturní spolupráce v článku 13 protokolu 31. V tomto ohledu je nutno připomenout, že Kontrolní úřad v rozhodovací praxi ohledně státních podpor pro filmovou výrobu a činnosti související s filmem stanovil, že opatření ve prospěch filmu a audiovizuální produkce je možno schválit z kulturních důvodů při použití čl. 61 odst. 3 písm. c) Dohody o EHP, pokud tento přístup bere dostatečně v úvahu kritéria vypracovaná Komisí a pokud se tento přístup neodchyluje od praxe Komise před přijetím čl. 107 odst. 3 písm. d) Smlouvy o fungování EU ⁽²⁹⁾.

- (33) Úkolem Kontrolního úřadu je rozhodnout o skutečném uplatnění výjimky v čl. 61 odst. 3 Dohody o EHP a o způsobu, jakým mají být vzaty v úvahu kulturní aspekty. Je třeba připomenout, že ustanovení udělující výjimku ze zákazu státní podpory musí být používána důsledně. V souladu s tím se Kontrolní úřad domnívá, že kulturní výjimka může být použita v těch případech, kde je kulturní produkt jednoznačně identifikovaný nebo identifikovatelný ⁽³⁰⁾. Kontrolní úřad mimoto zastává názor, že pojem kultura je nutno vztahovat k obsahu a druhu uvedeného produktu, a nikoli na médium či jeho šíření samo o sobě ⁽³¹⁾. Kromě toho je nutno odlišovat vzdělávací a demokratické potřeby států ESVO od pomoci kultuře ⁽³²⁾.
- (34) Státní podpora veřejnoprávním vysílacím organizacím obvykle nerozlišuje mezi kulturními, demokratickými a vzdělávacími potřebami společnosti. Pokud není opatření podpory zaměřeno konkrétně na podporu kulturních cílů, takovou podporu nelze v zásadě schválit podle čl. 61 odst. 3 písm. c) Dohody o EHP jako podporu na pomoc kultuře. Státní podpora je veřejnoprávním vysílacím organizacím obvykle poskytována ve formě vyrovnávací platby za plnění poslání veřejné služby a je posuzována podle čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP na základě kritérií stanovených v této kapitole.

6. Posouzení slučitelnosti státní podpory podle čl. 59 odst. 2 dohody o ehp

- (35) V souladu s čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP „[p]odniky pověřené poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu nebo ty, které mají povahu fiskálního monopolu, podléhají pravidlům obsaženým v této dohodě, zejména pravidlům hospodářské soutěže, pokud uplatnění těchto pravidel nebrání právně nebo fakticky plnění zvláštních úkolů, které jim byly svěřeny. Rozvoj obchodu nesmí být dotčen v míře, která by byla v rozporu se zájmem smluvních stran“.
- (36) Podle ustálené judikatury Soudního dvora článek 106 Smlouvy o fungování EU (bývalý článek 86 Smlouvy o ES), odpovídající článku 59 Dohody o EHP, stanoví odchylku, a musí být proto vykládán restriktivně. Soudní dvůr vysvětlil, že aby mohlo určité opatření využít takové výjimky, je nutné, aby byly splněny všechny níže uvedené podmínky:
- (i) daná služba musí být službou obecného hospodářského zájmu a jako taková musí být členským státem jasně vymezena (definice) ⁽³³⁾;
  - (ii) daný podnik musí být členským státem prováděním uvedené služby výslovně pověřen (pověření) ⁽³⁴⁾;
  - (iii) uplatnění pravidel hospodářské soutěže obsažených ve Smlouvě (v tomto případě zákaz státní podpory) musí zabránit výkonu zvláštních úkolů přidělených podniku a výjimka z takových pravidel nesmí ovlivnit rozvoj obchodu v rozsahu, který by odporoval zájmům Společenství (test přiměřenosti) ⁽³⁵⁾.
- (37) Ve zvláštním případě veřejnoprávního vysílání musí být výše uvedený přístup přizpůsoben na základě usnesení o veřejnoprávním vysílání, které hovoří o „plnění veřejných služeb, jak jsou svěřeny, vymezeny a organizovány v každém členském státě“ (definice a pověření) a umožňuje výjimku z pravidel Smlouvy v případě financování veřejnoprávního

⁽²⁹⁾ Viz například rozhodnutí č. 32/02/KOL ze dne 20. února 2002, rozhodnutí č. 169/02/KOL ze dne 18. září 2002, rozhodnutí č. 186/03 ze dne 29. října 2003, rozhodnutí č. 179/05/KOL ze dne 15. července 2005 a rozhodnutí č. 342/06/KOL ze dne 14. listopadu 2006. Viz rovněž kapitola o státní podpoře filmových a ostatních audiovizuálních děl v pokynech Kontrolního úřadu pro státní podporu.

⁽³⁰⁾ Viz například rozhodnutí Komise NN 88/98, 24hodinový zpravodajský kanál BBC, Úř. věst. C 78, 18.3.2000, s. 6 a NN 70/98, Kinderkanal a Phoenix, citováno výše.

⁽³¹⁾ Viz například rozhodnutí Komise N 458/2004, státní podpora společnosti Espacio Editorial Andaluza Holding sl. (Úř. věst. C 131, 28.5.2005, s. 12).

⁽³²⁾ Věc NN 70/98, Kinderkanal a Phoenix, citováno výše.

⁽³³⁾ Věc 172/80 Zuechner, Sb. rozh. 1981, s. 2021.

⁽³⁴⁾ Věc C-242/95 GT-Link, Sb. rozh. 1997, s. 4449.

⁽³⁵⁾ Věc C-159/94 EDF a GDF, Sb. rozh. 1997, s. I-5815.

vysílání „v míře, v jaké je takové financování poskytováno organizacím pro veřejnoprávní vysílání pro plnění poslání veřejné služby (...), a (...) neovlivňuje podmínky obchodu a hospodářskou soutěž ve Společenství v míře, která by byla v rozporu se společným zájmem, přičemž se přihlíží k plnění veřejné služby“ (přiměřenost).

- (38) Je na Kontrolním úřadu, aby na základě důkazů poskytnutých státy ESVO posoudil, zda jsou tato kritéria splněna. Pokud jde o definici poslání veřejné služby, úkolem Kontrolního úřadu je kontrola zjevných chyb (viz oddíl 6.1). Kontrolní úřad dále ověřuje, zda se jedná o výslovné pověření a účinný dohled nad plněním závazků veřejné služby (viz oddíl 6.2).
- (39) Při provádění testu přiměřenosti Kontrolní úřad zvažuje, zda může být případné narušení hospodářské soutěže vyplývající z vyrovnávací platby za závazek veřejné služby odůvodněno potřebou vykonávat veřejnou službu a zajišťovat její financování. Kontrolní úřad posuzuje, a to zejména na základě důkazů, které mají poskytnout státy ESVO, zda existují dostatečné záruky pro zamezení nepřiměřeným účinkům veřejného financování, nadměrné náhradě a křížovému subvencování a pro zajištění toho, že veřejnoprávní vysílací organizace budou při svých obchodních činnostech dodržovat tržní podmínky (viz oddíl 6.3 a následující oddíly).
- (40) Analýza slučitelnosti s požadavky na státní podpory musí vycházet ze zvláštních charakteristik jednotlivých vnitrostátních systémů. Kontrolní úřad si je vědom rozdílů ve vnitrostátních systémech vysílání i v jiných charakteristikách mediálních trhů jednotlivých států ESVO. Slučitelnost státní podpory pro veřejnoprávní vysílací organizace podle čl. 59 odst. 2 se proto posuzuje případ od případu podle praxe Komise a Kontrolního úřadu⁽³⁶⁾ v souladu s hlavními zásadami uvedenými v následujících oddílech.
- (41) Kontrolní úřad rovněž vezme v úvahu obtíže, kterým mohou čelit některé státy ESVO při shromažďování nezbytných finančních prostředků, jsou-li náklady veřejné služby na jednoho obyvatele za jinak stejných podmínek vyšší⁽³⁷⁾. Stejně tak se vezmou v úvahu možné obavy jiných médií v těchto státech ESVO.
- (42) Jak prokazuje praxe Komise a Kontrolního dvora, opatření, které nesplňuje všechna kritéria stanovená v rozsudku ve věci *Altmark*, bude nutno nadále analyzovat podle čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování EU resp. čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP⁽³⁸⁾.

6.1 Definice poslání veřejné služby

- (43) K tomu, aby byla splněna podmínka uvedená v bodě 36 písm. i) pro použití čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP, je nutno stanovit oficiální definici poslání veřejné služby. Teprve poté může Kontrolní úřad s dostatečnou právní jistotou posoudit, zda se použije odchylka podle čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP.
- (44) Definice poslání veřejné služby spadá do působnosti států ESVO, které mohou rozhodovat na celostátní, regionální nebo místní úrovni, v souladu s vnitrostátním právním řádem. Obecně řečeno, při výkonu této pravomoci musí být brán v úvahu pojem „služby obecného hospodářského zájmu“ (dále jen „SOHZ“).
- (45) Definice poslání veřejné služby by měla být státy ESVO vymezena co nejpřesněji. Neměla by ponechávat žádnou pochybnost o tom, zda určitou činnost vykonávanou pověřeným provozovatelem zamýšlí stát ESVO zahrnout do poslání veřejné služby, či nikoli. Bez jasné a přesné definice povinností uložených veřejnoprávní vysílací organizaci by Kontrolní úřad nebyl schopen plnit své úkoly podle čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP, a nemohl by tudíž udělit žádnou výjimku podle tohoto ustanovení.
- (46) Jednoznačné stanovení činností spadajících do poslání veřejné služby je rovněž důležité pro soukromé provozovatele služeb, aby mohli plánovat své činnosti. Kromě toho by podmínky poslání veřejné služby měly být dostatečně přesné, aby orgány států ESVO mohly účinně sledovat jejich dodržování, jak je popsáno v následujícím oddíle.

⁽³⁶⁾ Viz například rozhodnutí Komise v těchto věcech: E 8/06, *státní financování pro vlámskou veřejnoprávní vysílací organizaci VRT*, Úř. věst. C 143, 10.6.2008, s. 7; E 4/05, *státní financování RTE a TNAG (TG4)*, Úř. věst. C 121, 17.5.2008, s. 5; E 3/05, *podpora německým provozovatelům veřejnoprávního vysílání*, Úř. věst. C 185, 8.8.2007, s. 1; E 9/05, *poplatek za licence RAI*, Úř. věst. C 235, 23.9.2005, s. 3; E 10/05, *poplatek za licence France 2 a 3*, Úř. věst. C 240, 30.9.2005, s. 20; E 8/05, *španělská celostátní veřejnoprávní vysílací stanice RTVE*, Úř. věst. C 239, 4.10.2006, s. 17; C 2/04, *financování ad hoc nizozemských provozovatelů veřejnoprávního vysílání*, Úř. věst. L 49, 22.2.2008, s. 1. Viz rovněž rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO č. 306/09/KOL ze dne 8. července 2009 o společnosti Norwegian Broadcasting Corporation, k dispozici na internetových stránkách Kontrolního úřadu na adrese <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkId=16906&l=1>.

⁽³⁷⁾ Podobné obtíže mohou nastat také tehdy, je-li veřejnoprávní vysílání zaměřeno na jazykové menšiny nebo místní potřeby.

⁽³⁸⁾ Rozhodnutí Komise C 62/1999, RAI, bod 99 a C 85/2001, RTP, bod 158.

- (47) Současně se však vzhledem ke zvláštní povaze odvětví vysílání a k potřebě zajistit redakční nezávislost veřejnoprávních vysílacích organizací považuje za legitimní podle čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP kvalitativní definice, která dané vysílací organizaci ukládá povinnost poskytovat široké programové spektrum a vyváženou a rozmanitou nabídku vysílání⁽³⁹⁾. Taková definice se obecně považuje za definici, která je v souladu s cílem uspokojovat demokratické, společenské a kulturní potřeby konkrétní společnosti a která zaručuje pluralismus, včetně kulturní a jazykové rozmanitosti. Jak uvedl Tribunál, legitimnost takto široce definovaného poslání veřejné služby spočívá v požadavcích na kvalitu služeb, které veřejnoprávní vysílací organizace nabízejí⁽⁴⁰⁾. Definice poslání veřejné služby může rovněž odrážet vývoj a diverzifikaci činností v digitálním věku a zahrnovat audiovizuální služby na všech distribučních platformách.
- (48) Pokud jde o definici veřejné služby v odvětví vysílání, úloha Kontrolního úřadu je omezena na kontrolu zjevných chyb. Kontrolnímu úřadu nepřísluší rozhodovat, které programy mají být vysílány a financovány jako služba obecného hospodářského zájmu, ani zpochybňovat povahu či kvalitu určitého produktu. Zjevnou chybou by však bylo, kdyby definice poslání veřejné služby obsahovala činnosti, které by dost dobře nemohly být považovány za činnosti, jež uspokojují demokratické, společenské a kulturní potřeby každé společnosti. Taková situace by nastala například v případě reklamy, elektronického obchodu, teleshoppingu, volání na čísla se zvýšenou sazbou v hrách o ceny⁽⁴¹⁾, sponzorování nebo reklamního prodeje. Kromě toho by mohlo dojít ke zjevné chybě, kdyby byla státní podpora využita k financování činností, které nepřinášejí přidanou hodnotu, pokud jde o uspokojování společenských, demokratických a kulturních potřeb společnosti.
- (49) V této souvislosti je třeba připomenout, že poslání veřejné služby popisuje služby nabízené veřejnosti v obecném zájmu. Otázka definice poslání veřejné služby se nesmí zaměřovat s otázkou finančního mechanismu, který byl pro poskytování těchto služeb zvolen. Přestože veřejnoprávní vysílací organizace mohou vykonávat obchodní činnosti, jako je například prodej vysílacího času pro reklamu za účelem příjmu, nelze takové činnosti považovat za součást poslání veřejné služby⁽⁴²⁾.

6.2 Pověření a dohled

- (50) Aby bylo možné využít výjimky podle čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP, mělo by být poslání veřejné služby svěřeno jednomu nebo více podnikům na základě oficiálního aktu (např. právního předpisu, smlouvy nebo závazného pověření).
- (51) Akty pověření musí stanovit přesnou povahu závazků veřejné služby v souladu s výše uvedeným oddílem 6.1 a podmínky pro poskytování vyrovnávací platby, stejně jako opatření, která zamezí nadměrné náhradě a zajistí její navrácení.
- (52) Kdykoli se rozšíří působnost poslání veřejné služby tak, aby pokrývala nové služby, měly by se podle toho změnit v mezích čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP definice a akty pověření. S cílem umožnit veřejnoprávním vysílacím organizacím reagovat rychle na nový technologický rozvoj mohou státy ESVO rovněž stanovit, že k pověření novou službou dojde po posouzení uvedeném v oddíle 6.7 níže, a to předtím, než je formálně konsolidován původní akt pověření.
- (53) Nestačí však, aby veřejnoprávní vysílací organizace byla formálně pověřena poskytováním přesně vymezené veřejné služby. Je rovněž nezbytné, aby veřejná služba byla skutečně poskytována tak, jak je uvedeno ve formální dohodě mezi státem a pověřeným podnikem. Je proto žádoucí, aby její provádění transparentně a účinně sledoval příslušný orgán nebo k tomuto účelu jmenovaný subjekt. Nezbytnost takového příslušného orgánu nebo subjektu pověřených dohledem je zřejmá v případě norem kvality uložených pověřenému provozovateli. Kontrolnímu úřadu nepřísluší, aby posuzoval dodržování norem kvality: pokud jde o plnění poslání veřejné služby vysílací organizací včetně norem kvality, které jsou v rámci tohoto poslání stanoveny, musí být schopen opírat se o vhodný dohled ze strany státu ESVO⁽⁴³⁾.
- (54) Je v pravomoci státu ESVO zvolit si mechanismus, kterým zaručí účinný dohled nad plněním závazků veřejné služby, a tím umožní Kontrolnímu úřadu vykonávat jeho úkoly podle čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP. Takový dohled bude patrně účinný jen tehdy, pokud ho bude vykonávat subjekt skutečně nezávislý na vedení veřejnoprávní vysílací

⁽³⁹⁾ Věc T-442/03 *SIC v. Komise*, Sb. rozh. 2008, s. II-1161, bod 201 a rozsudek ve věci TV2, citováno výše, body 122–124.

⁽⁴⁰⁾ Tyto kvalitativní požadavky jsou podle Tribunálu „*důvodem existence vysílací SOHZ ve vnitrostátním audiovizuálním prostředí*“. Není „*důvod, aby široce definovaná vysílací SOHZ, která ale obětovala dodržení těchto kvalitativních požadavků ve prospěch chování obchodního subjektu, byla nadále financovaná státem*“, viz *SIC v. Komise*, citováno výše, bod 211.

⁽⁴¹⁾ Pokud jde o kvalifikaci hry o ceny, jejíž součástí je přímé volání čísla s vyšší sazbou, jako „*teleshoppingu*“ nebo „*reklamy*“, podle směrnice 2007/65/ES (směrnice o audiovizuálních mediálních službách), viz věc C-195/06 *Österreichischer Rundfunk (ORF)*, Sb. rozh. 2007, s. I-8817.

⁽⁴²⁾ Viz rozsudek ve věci TV2, citováno výše, body 107–108.

⁽⁴³⁾ Viz věc *SIC v. Komise*, citováno výše, bod 212.

organizace, který má pravomoci a potřebnou kapacitu a zdroje pro vykonávání pravidelného dohledu, jenž vede k zavedení odpovídajících nápravných opatření, je-li to pro zajištění dodržování závazků veřejné služby nutné.

- (55) Pokud nebudou k dispozici dostatečné a spolehlivé ukazatele toho, že veřejná služba je skutečně poskytována podle podmínek pověření, nemůže Kontrolní úřad plnit své úkoly podle čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP, a nemůže tudíž udělit žádnou výjimku podle tohoto ustanovení.

6.3 Volba financování veřejnoprávního vysílání

- (56) Povinnosti veřejné služby mohou být kvantitativní, kvalitativní, nebo případně obojí. Ať už je jejich forma jakákoli, mohou odůvodňovat náhradu, pokud vedou k dodatečným nákladům, které by vysílací organizaci obvykle nevznikly.

- (57) Systémy financování lze rozdělit do dvou velkých skupin: „samostatného financování“ a „dvojitého financování“. Skupina „samostatného financování“ zahrnuje systémy, v nichž je veřejnoprávní vysílání financováno výlučně z veřejných prostředků v jakékoli formě. Systémy „dvojitého financování“ zahrnují širokou škálu mechanismů, v jejichž rámci je veřejnoprávní vysílání financováno pomocí různých kombinací státních fondů a příjmů z obchodních činností nebo činností veřejné služby, jako je prodej vysílacího času pro reklamu nebo programů a nabízení služeb za úplatu.

- (58) Jak je uvedeno v usnesení o veřejnoprávním vysílání: „[U]stanovení Smlouvy o založení Evropského společenství se nedotýkají pravomocí členských států financovat veřejnoprávní vysílání (...)“. Kontrolní úřad proto v zásadě nic nenamítá proti volbě systému dvojitého financování místo systému samostatného financování.

- (59) Zatímco státy ESVO si mohou libovolně zvolit způsob financování veřejnoprávního vysílání, Kontrolní úřad musí podle čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP ověřit, že státní financování nemá nepřiměřený vliv na hospodářskou soutěž v EHP, jak je uvedeno v bodu 37 výše.

6.4 Požadavky na transparentnost při posuzování státní podpory

- (60) Posouzení státní podpory Kontrolním úřadem vyžaduje jasnou a přesnou definici poslání veřejné služby a jasné a přiměřené rozlišení mezi činnostmi veřejné služby a činnostmi, které veřejnou službou nejsou, včetně jasně odděleného vedení účtů.

- (61) Oddělené vedení účtů mezi činnostmi veřejné služby a činnostmi, které nejsou veřejnou službou, se již běžně vyžaduje na vnitrostátní úrovni, neboť je nezbytné pro zajištění transparentnosti a odpovědnosti při používání veřejných prostředků. Oddělené vedení účtů poskytuje nástroj pro posouzení údajného křížového subvencování a pro zdůvodnění oprávněných vyrovnávacích plateb za plnění úkolů obecného hospodářského zájmu. Pouze na základě řádného rozvržení nákladů a příjmů je možné určit, zda je veřejné financování skutečně omezeno na čisté náklady poslání veřejné služby, a je tak přijatelné podle čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP.

- (62) Směrnice 2006/111/ES (směrnice o zprůhlednění finančních vztahů) od členských států požaduje, aby přijaly opatření k zajištění transparentnosti v případě kteréhokoli podniku, kterému byla udělena zvláštní nebo výlučná práva nebo který byl pověřen výkonem služeb obecného hospodářského zájmu a dostává vyrovnávací platbu za závazek veřejné služby v jakékoli formě a který vykonává jiné činnosti, jež nejsou veřejnou službou. Těmito požadavky na transparentnost jsou: a) vnitřní účty odpovídající různým činnostem, tj. činnostem veřejné služby a činnostem, které nejsou veřejnou službou, musí být oddělené; b) veškeré náklady a výnosy musí být správně přičteny nebo rozděleny na základě důsledně uplatňovaných a objektivně zdůvodnitelných zásad analytického účetnictví; a c) zásady analytického účetnictví, podle kterých se oddělené účty vedou, musí být jasně stanoveny⁽⁴⁴⁾.

- (63) Tyto obecné požadavky na transparentnost se vztahují rovněž na vysílací organizace – pokud jsou pověřeny poskytováním služby obecného hospodářského zájmu, dostávají s ohledem na tuto službu veřejnou vyrovnávací platbu a vykonávají rovněž jiné činnosti, které nejsou veřejnou službou.

- (64) V odvětví vysílání nepředstavuje oddělené vedení účtů na straně příjmů žádný zvláštní problém. Z těchto důvodů se Kontrolní úřad domnívá, že na straně příjmů by provozovatelé vysílání měli podávat podrobný výkaz zdrojů a výše všech příjmů vyplývajících z výkonu činností veřejné služby a činností, které nejsou veřejnou službou.

- (65) Na straně nákladů je možno vzít v úvahu veškeré výdaje vzniklé při poskytování veřejné služby. Pokud podnik vykonává činnosti, které nejsou veřejnou službou, je možno vzít v úvahu pouze náklady spojené s veřejnou službou. Kontrolní úřad uznává, že v odvětví veřejnoprávního vysílání může být oddělení účtů na straně nákladů obtížnější. Důvodem je to, že zejména v oblasti tradičního vysílání mohou státy ESVO mít za to, že se poslání veřejné služby

⁽⁴⁴⁾ Článek 4 směrnice 2006/111/ES (směrnice o zprůhlednění finančních vztahů).

vztahuje na veškeré programy vysílací organizace a současně umožňuje jejich obchodní využití. Jinými slovy, činnosti veřejné služby a činnosti, které nejsou veřejnou službou, mohou mít ve velké míře stejné vstupy a náklady nemusí být vždy možné poměrně oddělit.

- (66) Náklady související s činnostmi, které nejsou veřejnou službou (např. marketingové náklady na reklamu), by měly být vždy jednoznačně identifikovány a zaúčtovány zvlášť. Náklady na vstupy, které mají sloužit současně rozvoji činnosti v oblasti veřejných služeb i služeb, které veřejnými službami nejsou, by kromě toho měly být poměrně rozděleny na činnosti veřejné služby a na činnosti, které veřejnou službou nejsou, kdykoli je tak možné učinit smysluplným způsobem.
- (67) V ostatních případech, kdykoli se tyto zdroje využívají k výkonu veřejné služby i úkolů, které veřejnou službou nejsou, by měly být společné náklady na vstupy přidělovány na základě rozdílu mezi celkovými náklady podniku včetně činností, které nejsou veřejnou službou, a bez nich⁽⁴⁵⁾. V těchto případech nemusí být náklady, které lze zcela přičíst činnostem veřejné služby, i když je využívají rovněž činnosti, které veřejnou službou nejsou, rozděleny mezi oba druhy činností a mohou být zcela přiděleny činnosti veřejné služby. Tento rozdílný přístup, který se obvykle používá v ostatních odvětvích veřejně prospěšných služeb, je vysvětlen zvláštnostmi odvětví veřejnoprávního vysílání. V oblasti veřejnoprávního vysílání musí být čistý zisk obchodních činností spojených s činnostmi veřejné služby zohledněn za účelem výpočtu čistých nákladů veřejné služby, a tudíž ke snížení výše vyrovnávací platby za závazek veřejné služby. To snižuje riziko křížového subvencování zaúčtováním společných nákladů na činnosti veřejné služby.
- (68) Hlavním příkladem situace popsané v předchozím bodu jsou náklady na tvorbu programů v rámci poslání veřejné služby dotyčné veřejnoprávní vysílací organizace. Tyto programy slouží ke splnění poslání veřejné služby a rovněž k zajištění sledovanosti pro prodej vysílacího času pro reklamu. Ve skutečnosti však nelze vyčíslit dostatečně přesně, nakolik sledování programu plní poslání veřejné služby a nakolik přináší příjmy z reklamy. Z tohoto důvodu hrozí, že rozdělení nákladů na programové spektrum mezi oba druhy činností bude libovolné a nebude smysluplné.
- (69) Kontrolní úřad usuzuje, že finanční transparentnost lze dále zvýšit přiměřeným oddělením činností veřejné služby a činností, které nejsou veřejnou službou, na organizační úrovni veřejnoprávní vysílací organizace. Oddělení funkcí a struktur obvykle od samého počátku usnadňuje předcházení křížovému subvencování obchodních činností a zajišťuje převodní ceny a dodržování zásady nezávislosti. Kontrolní úřad proto státy ESVO vyzývá, aby jako formu osvědčeného postupu uvažily oddělení funkcí nebo struktur u významných a oddělitelných obchodních činností.

6.5 Zásada čistých nákladů a nadměrná náhrada

- (70) Nadměrná náhrada v zásadě představuje neslučitelnou státní podporu, kterou je státu nutno vrátit, neboť není pro poskytování služby obecného hospodářského zájmu nezbytná. Mohou se však na ni vztahovat objasnění týkající se veřejnoprávního vysílání uvedená v tomto oddíle.
- (71) Kontrolní úřad vychází z úvahy, že státní financování je obvykle nutné, aby podnik mohl úkoly veřejné služby plnit. Aby však vyhověl testu přiměřenosti, je obecně zapotřebí, aby výše veřejné vyrovnávací platby nepřekročila čisté náklady na poskytnutí veřejné služby, přičemž je třeba brát v úvahu rovněž ostatní přímé či nepřímé příjmy, které z poslání veřejné služby vyplývají. Z tohoto důvodu se pro určení čistých nákladů veřejné služby bere v úvahu čistý zisk ze všech obchodních činností, které s činnostmi veřejné služby souvisejí.
- (72) Podniky, které dostávají za plnění úkolu veřejné služby vyrovnávací platbu, mohou mít zpravidla přiměřený zisk. Tento zisk se skládá z míry návratnosti vlastního kapitálu, která bere v úvahu riziko či neexistenci rizika, které podnik podstupuje. V odvětví vysílání je poslání veřejné služby často vykonáváno vysílacími organizacemi, které jsou neziskové nebo které nemusí vyplácet odměnu za použitý kapitál a nevykonávají žádnou jinou činnost než poskytování veřejné služby. Kontrolní úřad se domnívá, že v těchto případech není přiměřený prvek zisku do

⁽⁴⁵⁾ To odkazuje na hypotetickou situaci, ve které by činnosti, jež nejsou veřejnou službou, měly být přerušeny: náklady, kterým by tak bylo zamezeno, představují částku společných nákladů, které by měly být přiděleny na činnosti, jež nejsou veřejnou službou.

výše náhrady za plnění poslání veřejné služby zahrnout⁽⁴⁶⁾. Avšak v ostatních případech, například jsou-li určitými závazky veřejné služby pověřeny komerčně řízené podniky, které musí vyplácet odměnu za kapitál, jenž byl do nich investován, může být prvek zisku představující spravedlivou odměnu za kapitál s přihlédnutím k riziku považován za přiměřený, je-li to řádně odůvodněno a pokud je to nezbytné pro plnění závazků veřejné služby.

- (73) Veřejnoprávní vysílací organizace si mohou ponechat roční nadměrnou náhradu převyšující čisté náklady veřejné služby (jako „rezervu na veřejné služby“) v míře, která je nezbytná pro zajištění financování závazků veřejné služby. Obecně se Kontrolní úřad domnívá, že za částku nezbytnou pro zvládnutí výkyvů nákladů a příjmů lze považovat částku do výše 10 % ročních výdajů zahrnutých do rozpočtu na poslání veřejné služby. Nadměrnou náhradu nad tento limit je zpravidla nutno neprodleně vrátit.
- (74) Výjimečně a v řádně odůvodněných případech může být veřejnoprávním vysílacím organizacím povoleno ponechat si částku převyšující 10 % ročních výdajů zahrnutých do rozpočtu na poslání veřejné služby. To je možné pouze za předpokladu, že tato nadměrná náhrada je předem závazně vyčleněna pro účely jednorázových velkých výdajů, jež jsou pro plnění poslání veřejné služby nezbytné⁽⁴⁷⁾. Použití takové jasně vyčleněné nadměrné náhrady by mělo být rovněž časově omezené v závislosti na jejím účelu.
- (75) Aby mohl Kontrolní úřad vykonávat své povinnosti, stanoví státy ESVO podmínky, za nichž mohou veřejnoprávní vysílací organizace uvedenou nadměrnou náhradu použít.
- (76) Uvedená nadměrná náhrada se použije výhradně za účelem financování činností veřejné služby. Křížové subvencování obchodních činností není opodstatněné a představuje neslučitelnou státní podporu.

6.6 Mechanismy finanční kontroly

- (77) Státy ESVO zavedou vhodné mechanismy, které zabrání nadměrné náhradě nad rámec ustanovení v bodech 72 až 76. Zajistí pravidelnou a účinnou kontrolu využívání veřejného financování s cílem zamezit nadměrné náhradě a křížovému subvencování a zajistit dohled nad výší a využitím „rezerv na veřejné služby“. Je v pravomoci států ESVO, aby ve svých vnitrostátních systémech vysílání zvolily nejvhodnější a neúčinnější kontrolní mechanismy, přičemž vezmou v úvahu rovněž nutnost zajistit jejich provázanost s mechanismy, které byly pro účely dohledu nad plněním veřejné služby již zavedeny.
- (78) Tyto kontrolní mechanismy budou účinné zřejmě pouze tehdy, budou-li prováděny externím subjektem, který je na veřejnoprávní vysílací organizaci nezávislý, a to v pravidelných intervalech, nejlépe jednou ročně. Státy ESVO zajistí podmínky pro zavedení účinných opatření ke zpětnému získání nadměrné náhrady, která překročí rámec ustanovení v předchozím oddíle 6.5, a rovněž ke zpětnému získání křížového subvencování.
- (79) Finanční situace veřejnoprávních vysílacích organizací by měla podléhat hloubkovému přezkumu na konci každého finančního období, jak je stanoveno ve vnitrostátních systémech vysílání jednotlivých států ESVO, nebo pokud takové období neexistuje, na konci časového období, které by běžně nemělo překročit čtyři roky. Při výpočtu finančních potřeb veřejnoprávní vysílací organizace na příští období se vezmou v úvahu „rezervy na veřejné služby“ existující na konci finančního období nebo na konci rovnocenného období, jak je uvedeno výše. V případě „rezerv na veřejné služby“, které opakovaně překročí 10 % ročních nákladů na veřejnou službu, přezkoumají státy ESVO, zda je úroveň financování přizpůsobena skutečným finančním potřebám veřejnoprávních vysílacích organizací.

6.7 Diverzifikace služeb veřejnoprávního vysílání

- (80) V posledních letech prodělaly trhy s audiovizuálním vysíláním důležité změny, které vedly k nepřetržitému rozvoji a diverzifikaci nabídky vysílacího sektoru. To podnítilo nové otázky týkající se použitelnosti pravidel státní podpory na audiovizuální služby, které jdou nad rámec vysílacích činností v tradičním smyslu.
- (81) V tomto ohledu se Kontrolní úřad domnívá, že by veřejnoprávní vysílací organizace měly mít možnost využít ve prospěch společnosti příležitostí, které nabízí digitalizace a diverzifikace distribučních platforem na technologicky

⁽⁴⁶⁾ Toto ustanovení veřejným vysílacím organizacím samozřejmě nebrání mít zisk z obchodních činností spadajících mimo poslání veřejné služby.

⁽⁴⁷⁾ Takové zvláštní rezervy mohou být opodstatněné v případě velkých technologických investic (např. digitalizace), k nimž podle předpokladů dojde v určitém okamžiku a které jsou nezbytné pro plnění poslání veřejné služby; nebo v případě velkých restrukturalizačních opatření, jež jsou nezbytná k zachování nepřetržitého provozu veřejnoprávní vysílací organizace v jasně vymezeném časovém období.

neutrálním základě. Aby byla zajištěna základní úloha veřejnoprávních vysílacích organizací v novém digitálním prostředí, mohou veřejnoprávní vysílací organizace při poskytování audiovizuálních služeb na nových distribučních platformách využívat státní podporu, a uspokojovat tak zájmy široké veřejnosti stejně jako speciální zájmy, a to za předpokladu, že slouží stejným demokratickým, společenským a kulturním potřebám dotyčné společnosti a nemají nepřiměřené účinky na trh, které nejsou pro plnění veřejné služby nezbytné.

- (82) Současně s rychlým vývojem trhů s vysíláním se mění rovněž obchodní modely vysílacích organizací. Při plnění svého poslání veřejné služby využívají vysílací organizace stále častěji nových zdrojů financování, například reklamy online, nebo poskytují služby za úplatu (tzv. placené služby, například přístup k archivům za poplatek, tematické televizní kanály na základě platby za zhlédnuté programy, přístup k mobilním službám za paušální platbu a k záznamu televizních programů za poplatek, placené stahování obsahu z internetu atd.). Prvek odměny v placených službách může být spojen například s hrazením poplatků za distribuci v síti nebo autorská práva ze strany vysílacích organizací (například jsou-li služby na mobilních platformách poskytovány oproti uhrazení poplatku za mobilní distribuci).
- (83) Ačkoli služby veřejnoprávního vysílání mají tradičně charakter volného vysílání, Kontrolní úřad se domnívá, že prvek přímé odměny v takových službách – přestože má dopad na jejich přístupnost divákovi⁽⁴⁸⁾ – nutně neznamená, že tyto služby zjevně nejsou součástí veřejné služby, a to za předpokladu, že prvek odměny neohrožuje zvláštní charakter veřejné služby v tom smyslu, že slouží společenským, demokratickým a kulturním potřebám občanů, což odlišuje veřejné služby od čistě obchodních činností⁽⁴⁹⁾. Prvek odměny je jedním z aspektů, k nimž se při rozhodování o zařazení těchto služeb do poslání veřejné služby přihlíží, jelikož se může ovlivnit univerzálnost a celkovou podobu poskytované služby, jakož i její dopad na trh. Za předpokladu, že daná zpoplatněná služba uspokojuje zvláštní společenské, demokratické a kulturní potřeby společnosti, aniž by vedla k nepřiměřeným účinkům na hospodářskou soutěž a přeshraniční obchod, mohou státy ESVO takovou službu veřejnoprávním vysílacím organizacím svěřit jako součást jejich poslání veřejné služby.
- (84) Jak je uvedeno výše, státní podporu pro veřejnoprávní vysílací organizace je možno využívat k šíření audiovizuálních služeb na všech platformách za předpokladu, že jsou splněny věcné požadavky čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP. Za tím účelem státy ESVO prostřednictvím postupu předběžného hodnocení založeného na otevřené veřejné konzultaci zvažují, zda nové významné audiovizuální služby plánované veřejnoprávními vysílacími organizacemi splňují požadavky čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP, tudíž zda v rámci veřejnoprávního vysílání tyto služby uspokojují demokratické, společenské a kulturní potřeby společnosti při náležitém zohlednění jejich možných účinků na podmínky obchodu a na hospodářskou soutěž.
- (85) Je na státech ESVO, aby stanovily (s přihlédnutím k charakteristikám a vývoji trhu vysílání, jakož i k rozsahu služeb, které veřejnoprávní vysílací organizace již nabízejí), co lze považovat za „novou významnou službu“. „Nová“ povaha činnosti může záviset mimo jiné na jejím obsahu nebo na způsobu využívání⁽⁵⁰⁾. „Významnost“ služby může zohledňovat například finanční zdroje potřebné pro její rozvoj a očekávaný dopad na poptávku. Významné změny stávajících služeb podléhají stejnému posouzení jako významné nové služby.
- (86) Je v pravomoci států ESVO, aby zvolily nejvhodnější mechanismus k zajištění souladu audiovizuálních služeb s věcnými podmínkami čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP s přihlédnutím ke zvláštnostem vnitrostátních systémů vysílání a k potřebě zajistit redakční nezávislost veřejnoprávních vysílacích organizací.
- (87) V zájmu transparentnosti a dostupnosti všech relevantních informací, které jsou pro přijetí vyváženého rozhodnutí nezbytné, mají zúčastněné strany příležitost předložit svá stanoviska k plánované nové významné službě v rámci otevřené konzultace. Výsledek této konzultace včetně posouzení a důvodů rozhodnutí budou zpřístupněny veřejnosti.

⁽⁴⁸⁾ Jak stanoví Rada Evropy ve svém doporučení o úloze veřejnoprávních sdělovacích prostředků v informační společnosti, „(...) členské státy mohou zvážit možnost doplňkového financování při řádném zohlednění otázek trhu a hospodářské soutěže. Zejména v případě nových personalizovaných služeb mohou členské státy zvážit, zda veřejnoprávním médiím umožní vybírat poplatky (...). Žádná z těchto možností by však neměla ohrozit zásadu univerzálnosti veřejnoprávních médií nebo vést k diskriminaci mezi jednotlivými skupinami společnosti (...) Při zavádění nových režimů financování by měly členské státy věnovat patřičnou pozornost tomu, aby byl daný obsah svou povahou v zájmu veřejnosti i ve společném zájmu.“

⁽⁴⁹⁾ Kontrolní úřad se například domnívá, že požadavek přímé platby od uživatelů za poskytování nabídky specializovaného prémiového obsahu by byl běžně považován za obchodní činnost. Na druhé straně se však Kontrolní úřad například domnívá, že účtování poplatků za pouhý přenos v síti u vyváženého a rozmanitého vysílání na nových platformách, jako jsou mobilní zařízení, by danou nabídku na obchodní činnost nezměnilo.

⁽⁵⁰⁾ Kontrolní úřad se například domnívá, že některé formy lineárního přenosu jako např. simultánní přenos večerních televizních zpráv na jiných platformách (např. na internetu či mobilních zařízeních) nemusí být pro účely této kapitoly považovány za „nové“. Mělo by být na státech ESVO, aby určily, zda lze jiné formy opětovného přenosu vysílání veřejnoprávních vysílacích organizací na jiných platformách považovat za významné nové služby, přičemž by měly zohlednit zvláštnosti a charakteristiky daných služeb.

- (88) S cílem zajistit, aby veřejné financování významných nových audiovizuálních služeb nenarušilo obchod a hospodářskou soutěž v míře, jež je v rozporu se společným zájmem, zhodnotí státy ESVO na základě výsledků otevřené konzultace celkový dopad nové služby na trh porovnáním situace při existenci a neexistenci plánované nové služby. Při posuzování dopadu na trh jsou relevantními prvky např. existence podobné nebo nahraditelné nabídky, hospodářská soutěž v oblasti redakce, struktura trhu, postavení veřejnoprávní vysílací organizace na trhu, úroveň hospodářské soutěže a možný dopad na soukromé iniciativy. Tento dopad musí být vyrovnán hodnotou daných služeb pro společnost. Jestliže převažují nepříznivé účinky na trh, bude se státní financování audiovizuálních služeb považovat za přiměřené pouze tehdy, je-li odůvodněno přidanou hodnotou, pokud jde o uspokojování společenských, demokratických a kulturních potřeb společnosti⁽⁵¹⁾, přičemž se zohlední rovněž stávající celková nabídka veřejných služeb.
- (89) Takové posouzení by bylo objektivní pouze tehdy, pokud by je prováděl subjekt, který je na vedení veřejnoprávní vysílací organizace skutečně nezávislý, rovněž pokud jde o jmenování a odvolávání jejích členů, a který má pro výkon svých povinností dostatečnou kapacitu a zdroje. Státy ESVO jsou schopny navrhnout postup, který je přiměřený velikosti daného trhu a postavení veřejnoprávní vysílací organizace na tomto trhu.
- (90) Výše uvedené úvahy veřejnoprávními vysílacími organizacím nebrání v tom, aby vyzkoušely nové inovativní služby (např. v podobě pilotních projektů) v omezeném rozsahu (např. pokud jde o čas a sledovanost) a za účelem získání informací o proveditelnosti a přidané hodnotě plánované služby, pokud se tato zkušební fáze nerovná zavedení plnohodnotné nové významné audiovizuální služby.
- (91) Kontrolní úřad má za to, že výše uvedené posouzení na vnitrostátní úrovni přispěje k zajištění souladu s pravidly EHP v oblasti státní podpory. Tím nejsou dotčeny pravomoci Kontrolního úřadu a Komise, pokud jde o ověřování, zda státy ESVO dodržují ustanovení Dohody o EHP, ani jejich právo v případě nutnosti jednat, rovněž na základě stížnosti nebo z vlastního podnětu.

6.8 *Přiměřenost a tržní chování*

- (92) V souladu s čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP se veřejnoprávní vysílací organizace nepodílí na činnostech, jež by vedly k nepřiměřenému narušení hospodářské soutěže a jež nejsou pro plnění poslání veřejné služby veřejnoprávní vysílací organizace je obecně považováno za legitimní. K nepřiměřenému narušení trhu by však došlo v případě, že by veřejnoprávní vysílací organizace ponechávaly výlučná práva nevyužitá, aniž by na ně zavčasu a transparentním způsobem nabídly udělení sublicencí. Proto Kontrolní úřad vyzývá státy ESVO, aby zajistily dodržování zásady proporcionality ze strany veřejnoprávních vysílacích organizací rovněž s ohledem na nabývání premiových práv veřejnoprávními vysílacími organizacemi.
- (93) Při vykonávání obchodních činností jsou veřejnoprávní vysílací organizace povinny dodržovat tržní zásady a pokud jednají prostřednictvím obchodních dceřiných společností, musí jednat nezávisle na těchto společnostech. Státy ESVO zajistí, aby veřejnoprávní vysílací organizace dodržovaly tuto zásadu nezávislého jednání, uskutečňovaly své obchodní investice v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství a nevyužívaly veřejného financování k protisoutěžním praktikám vůči svým konkurentům.
- (94) Příkladem protisoutěžního chování může být cenové podbízení. Veřejnoprávní vysílací organizace může být v pokušení snižovat ceny reklamy nebo jiných činností, které nejsou veřejnou službou (např. komerčních placených služeb), a to pod úroveň, kterou lze ještě považovat za tržní, aby snížila příjem konkurentů, pokud jsou výsledné nižší příjmy pokryty veřejnou vyrovnávací platbou. Takovéto chování nelze považovat za chování slučitelné s posláním veřejné služby, kterým byla vysílací organizace pověřena, a každopádně by ovlivnilo podmínky obchodu a hospodářskou soutěž v Evropském hospodářském prostoru v míře, která by byla v rozporu se společným zájmem, a porušila by tím čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP.
- (95) Vzhledem k rozdílné situaci na různých trzích bude dodržování tržních zásad ze strany veřejnoprávních vysílacích organizací, zejména otázky, zda veřejnoprávní vysílací organizace uvádějí ve svých obchodních nabídkách nižší ceny a zda dodržují zásadu proporcionality v souvislosti s nabýváním premiových práv⁽⁵²⁾, posuzováno případ od případu s přihlédnutím k zvláštnostem daného trhu a dotčené služby.

⁽⁵¹⁾ Viz rovněž poznámka pod čarou 40 o důvodech existence vysílací SOHZ.

⁽⁵²⁾ Jednou z důležitých otázek může být například to, zda veřejnoprávní vysílací organizace soustavně nabízejí vyšší ceny za práva na premiové programy způsobem, který překračuje potřeby poslání veřejné služby a vede k nepřiměřenému narušení trhu.

- (96) Kontrolní úřad se domnívá, že zajistit dodržování tržních zásad ze strany veřejnoprávních vysílacích organizací je v první řadě úkolem vnitrostátních orgánů. Za tím účelem zavedou státy ESVO vhodné mechanismy, které umožní účinné posouzení možných stížností na vnitrostátní úrovni.
- (97) Aniž je dotčen předchozí bod, v případě nutnosti může Kontrolní úřad jednat na základě článků 53, 54, 59 a 61 Dohody o EHP.

7. Časová působnost

- (98) Tato kapitola se použije od prvního dne po jejím přijetí Kontrolním úřadem. Nahrazuje předchozí kapitolu o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání v pokynech Kontrolního úřadu pro státní podpory.
- (99) V souladu s kapitolou o prováděcích pravidlech pro posouzení protiprávní státní podpory⁽⁵³⁾ použije Kontrolní úřad v případě neoznámené podpory:
- (a) tuto kapitolu, jestliže byla podpora udělena po jejím zveřejnění;
  - (b) předchozí kapitolu o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání, která byla přijata dne 23. dubna 2004, ve všech ostatních případech.

⁽⁵³⁾ Přijato rozhodnutím č. 154/07/KOL ze dne 3. května 2007, kterým se po šedesáté třetí mění procesní a hmotná pravidla v oblasti státní podpory aktualizací a vložením nové kapitoly o pravidlech pro protiprávní podpory (Úř. věst. L 73, 19.3.2009, s. 23 a dodatek EHP č. 15, 19.3.2009, s. 1), k dispozici na internetových stránkách Kontrolního úřadu na adrese: <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkId=15119&1=1>

OPRAVY

Oprava nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 392/2012 ze dne 1. března 2012, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích bubnových sušiček pro domácnost

(Úřední věstník Evropské unie L 123 ze dne 9. května 2012)

Strana 3, článek 8:

místo: „29. května 2012“,

má být: „29. května 2013“.

Strana 3, čl. 9 odst. 1:

místo: „29. září 2012“,

má být: „29. září 2013“.

Strana 3, čl. 9 odst. 2:

místo: „29. května 2012“,

má být: „29. května 2013“.

Strana 3, čl. 9 odst. 3:

místo: „29. května 2012“,

má být: „29. května 2013“.

Strana 3, čl. 10 odst. 2 se nahrazuje tímto:

místo: „2. Použije se ode dne 29. května 2012. Čl. 3 písm. d) a e) a čl. 4 písm. b), c) a d) se však použijí ode dne 29. září 2012.“,

má být: „2. Použije se ode dne 29. května 2013. Čl. 3 písm. d) a e) a čl. 4 písm. b), c) a d) se však použijí ode dne 29. září 2013.“

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2012 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 310 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	840 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

